

ஜூலை - செப்டம்பர் 2022

உள்ளம்

www.ullamm.com

கலை, இலக்கிய, சமூக காலாண்டிதழ்

இலங்கை : 250 ரூபா

கொக்குவில் வளர்மதி முன்னேற்றக் கழக வெளியீடு

கட்டுரைகள்

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் நம்பிக்கை தரக்கூடிய சிறந்த படைப்பாற்றல் மிக்க இளம் படைப்பாளிகள் யார் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியுமா?

கருணாகரன்

10

எனது நினைவில் உடனடியாக வந்தவர்கள்
றியாஸ் குரானா

15

நினைவழியா உள்ளம்
அகன்

18

கே. எஸ். சிவகுமாரன்:
இன்முகம் காட்டி வாழ்ந்த இனிய பண்பாளர்
எஸ். எம். வரதராஜன்

21

ஐரோப்பாவில் அணுகுண்டுகளை
வீசுவதற்கு அமெரிக்கா ஒத்திகை பார்க்கிறது
ஆந்த்ரே டேமன் (Andre Damon)

32

தெளிவத்தை ஜோசப்: மலையகத்தின் இலக்கிய மலை
மல்லியப்புச்சந்தி திலகர்

37

தர்மரட்ணம் ரகுராஜ்: சாதனைத் தமிழன்
கந்தையா சிங்கம்

41

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின்
இலங்கைக்கான உதவி: வரமா? சாபமா?
சிவநேசன் வைத்தியநாதர்

56

உ
ள்
ள்
ள
த்
து
ள்

சினிமா

ஈழசினிமாவை உலக அரங்கில் பேச வைத்த

சாதனைத் திரைப்படம்

மதிசுதா 61

உறவும் உணர்வும் – 3

செல்லத்துரை ஸ்ரீனிவாசன் 64

நூல் அறிமுகம்

வாழ்வினை எழுதுதல்

வேலணயூர் தாஸ் 80

ஊர்ந்து கடக்கும் அலைவுகளின் மொழி

ஏ.எம்.குர்ஷித் 83

செட்டை முளைக்கும் சிட்டுகள்

குட்டி ஓவியர்

அனீஷ் அறிவுழகன் 112

அணில் வால்

அகமது ஃபைல் 114

கட்புலக் கலைஞர்கள் 76

கணைகள் 78

சொல்லிழை – 3 87

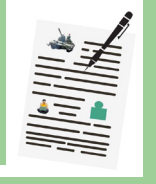
கவிதைப் போட்டி – 3 90

கழகச் செய்திகள் 108

கம்மாரிசு
தமிழ்க்கவி

28

சிறுகதைகள்

நாணயங்கள்
எஸ்.நளீம்

48

குடி கெடுத்தான்
ஏ.எம்.குர்ஷித்

92

ஒன்னரைக்கை
அகமது ஃபைசல்

70

குளிர்ந்த கரங்கள்
கீர்த்தி வெலிசரகே
தமிழில்: லரீனா அப்துல் ஹைக் 101

வனச்சிறுக்கி
கவிதா லட்சுமி

16

கவிதைகள்

பனி வழிப்பவன்
தாட்சாயணி

25

என்னால் சுவாசிக்க முடியவில்லை
முவைஸ் அன்சாரி இறக்காமம் 99

சண்முகம் சிவகுமார்
கவிதைகள்

44

நானும் அவனும்
வில்லரசன் 106

தீராக் குளம்
பிரான்சிஸ் திமோதிஸ்

69

மீட்சி
ஜனனி வேணுகானன் 110

டீன் கபூரின் இரு கவிதைகள் 117

மதி: 6 பிறை : 16

வெள்ளை நிறப் பூவுமல்ல
வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி
உத்தமனார் வேண்டுவது
- விபுலானந்த அடிகள்

மின்னஞ்சல்: info@ullamm.com
வலைத்தளம்: www.ullamm.com

இலங்கை:
775856249

இங்கிலாந்து:
7814643273

சுவிஸ் மற்றும் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகள்:
41794670366

வட அமெரிக்கா:
(416) 316-3112

அட்டைப்பல ஓவியம்:
இராசதுரை குணசீலன்

அகடு

நாடு தற்காலிக நிமிர்வு ஒன்றை
நோக்கிப் போகும் வேளையில் தமிழர்
வாழும் பகுதிகளில் இடம் பெறும்
செய்திகள் வேதனையளிக்கின்றது.
குறிப்பாக வடபுலநிகழ்வுகள், எம்மினம் அழிவுப்
பாதையை நோக்கி நகர்கின்றதா என ஐயுற
வைக்கின்றது.

போதைப் பொருள் பாவனை, வாள் வெட்டுக்
கலாச்சாரம், கல்வி, பொருளாதாரத்தில் சரிவு
எனச் செல்லும் இனத்தின் நிலை துயரமானது!
எதற்கெடுத்தாலும் தசாப்தத்துக்கு முன்னர்
நடந்து முடிந்த போரைக் காரணம் காட்டிக்
கொண்டு இருக்கப் போகின்றோமா?
அல்லது போர் தந்த வலிகளில் இருந்து
பாடம் கற்றுக் கொண்டு மீளவும் எழப்
போகின்றோமா?

ஒரு இனத்தின் உயர்வு அதன் கல்வி,
பொருளாதாரத்தில் மட்டுமன்றி விளையாட்டு,
கலை, கலாச்சார மற்றும் பண்பாட்டு
விழுமியங்களிலும் தங்கியுள்ளது. இலக்கிய
வளர்ச்சிக்காகவோ, கலை மற்றும்
கலாச்சார வளர்ச்சிகளுக்காகவோ என்ன
விதமான செயற்பாடுகள் எம்மிடத்திலே
முன்னெடுக்கப்படுகின்றன எனப் பார்த்தால்
கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை வெறும் கானல்
வெளியாகவே தெரிகின்றது. இந்திய தொலைக்
காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும், நாடகங்களிலும்
எம்மவருக்கு இருக்கும் ஆர்வமும், அக்கறையும்
எமது மேடை நாடகங்களிலோ, கூத்துப் போன்ற
கலை வடிவங்களிலோ இல்லை. இவற்றை
நோக்கி மக்களை ஆர்வத்துடன் வரச் செய்யும்
அளவு தரமான படைப்புக்களின் விகிதாசாரம்
என்ன என்பதும் மறுபுறம் எழும் கேள்வி .

வளி

தரமான படைப்புக்களைத் தருவதற்கான அக்கறையோ, முயற்சியோ இன்றி யாரும் இருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. அவ்வாறான அக்கறையோடு செயற்படும் அமைப்புக்கள், தனி நபர்களுக்கு போதிய ஆதரவு அல்லது பொருளாதார உதவிகள் பொதுமக்களிடமிருந்தோ அல்லது அரசிடமிருந்தோ கிடைப்பதில்லை.

நாட்டின் கல்வி, பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக மிகவும் அர்ப்பணிப்புடன் செயல்படும் அமைப்புக்கள், தனிநபர்கள் எம்மினத்தின் கலை, கலாச்சார, பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் கைகொடுக்க வேண்டும்.

ஆக்கபூர்வமான செயற்திட்டங்களை நெறிப்படுத்தவென நிலத்துக்கும், புலத்துக்குமான அமைப்புக்கள் ஒருங்கிணைந்து செயற்படுவது அவசியம். அவ்வாறான அரசியல் சார்பற்ற ஏதாவது ஒரு பலமான அமைப்பு எம்மிடம் உண்பா என்பதும் ஒரு கேள்விதான்?

சமூகம் ஒன்றில் நல்ல பிரஜைகளை உருவாக்குவதில் அந்த சமூகத்தின் கலை கலாச்சார இலக்கிய விழுமியங்களின் பாதுகாப்பும் நீட்டமும் மிக முக்கிய பங்களிக்கின்றன. இனங்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வுக்கும் கலை, இலக்கிய முயற்சிகள் காத்திரமான பங்காற்ற முடியும். இன்றைய சூழலில் இது மிகவும் அவசியமானதொன்றாகும்.

- உள்ளம் ஆசிரியர் குழு

அட்டைப்படம் வடிவமைப்பு
லார்க் பாஸ்கரன்

இதழ் வடிவமைப்பு
சந்தோஷ் கொளஞ்சி

வலைத்தள வடிவமைப்பு
Maestro Innovative solution (PVT) Ltd.

படைப்புகளுக்கு படைப்பாளிகளே பொறுப்பு. எனினும், ஊடக அறம் கருதி பிரசுரித்ததற்கான பொறுப்பை ஆசிரியர் குழு ஏற்றுக் கொள்ளும்.

இதில் வரும் சில புகைப்படங்கள் இணையத்தில் இருந்து எடுக்கப்படவை.

தொடர்புகளுக்கு :
வளர்மதி முன்னேற்றக் கழகமும் சனசமூக நிலையமும்
சம்பியன் லேன்
கொக்குவில் கிழக்கு,
கொக்குவில் .

மின்னஞ்சல் : info@ullamm.com

இலங்கை : 775856249
இங்கிலாந்து : 7814643273
சுவிஸ் மற்றும்
ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகள்
:41794670366
வட அமெரிக்கா : (416) 316 3112

www.ullamm.com

உள்ளம் வழங்கும்

பொற்கிழி 2022

2022 ம் ஆண்டு உள்ளம் சஞ்சிகை மூலம் பல் துறைகளில் போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டு வெற்றிபெறுவோருக்கு பொற்கிழி வழங்கப்படும்.

இப் போட்டிகளில் சதுரங்கப் போட்டியானது நேரடியாகவும், சிறுகதை, கவிதை, ஓவியம், கட்டுரை என்பன மின்னஞ்சல் மூலம் கோரப்படும், மற்றைய துறைகள் யாவும் நியமனங்கள் கோரப்பட்டு அதில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கும் பொற்கிழி பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

விரிவான விபரங்களை எமது வலைத்தளமான www.ullamm.com ல் விரைவில் நீங்கள் பார்வையிடலாம். நன்றி!

பொற்கிழி வழங்கப்படவிருக்கும் துறைகள்

1.சிறுகதை

1வது பரிசு: 50,000.00

2 வது பரிசு: 25,000.00

3 வது பரிசு: 10,000.00

2.கவிதை

1வது பரிசு: 50,000.00

2 வது பரிசு: 25,000.00

3 வது பரிசு: 10,000.00

3. ஓவியம்

1வது பரிசு: 50,000.00

2 வது பரிசு: 25,000.00

3 வது பரிசு: 10,000.00

4. கட்டுரை

1வது பரிசு: 50,000.00

2 வது பரிசு: 25,000.00

3 வது பரிசு: 10,000.00

5. நாவல் மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு

தலா 40,000.00

6. சிறந்த விளையாட்டு வீரர்

ஆண்/பெண்

தலா 40,000.00

7. சதுரங்கம்

பல்வேறு பிரிவு மட்டங்களில் இப் போட்டி நேடியாக நடத்தப்பட்டு பலருக்கும் பரிசுகள் வழங்கப்படும். மொத்த பரிசுத் தொகை ஒரு லட்சம் ரூபாவாக இருக்கும்.

8. உதைபந்து (குழு)

1வது பரிசு 50,000.00

2வது பரிசு 25,000.00

3 வது பரிசு 10,000.00

9. கிரிக்கட் (குழு)

1வது பரிசு 50,000.00

2வது பரிசு 25,000.00

3வது பரிசு 10,000.00

10. வலைப்பந்து(குழு)

1வது பரிசு 50,000.00

2வது பரிசு 25,000.00

3வது பரிசு 10,000.00

11. கபடி(குழு)

1வது பரிசு 50,000.00

2வது பரிசு 25,000.00

3வது பரிசு 10,000.00

12. சமூக சேவை(அமைப்பு)

1வது பரிசு 50,000.00

2வது பரிசு 25,000.00

3வது பரிசு 10,000.00

13. நாடகம் மற்றும் கூத்து (குழு)

தலா 40,000.00

14. சுயதொழில்

கால்நடைப் பண்ணை/ வீட்டுத்தோட்டம்

1வது பரிசு 50,000.00

2வது பரிசு 25,000.00

3வது பரிசு 10,000.00

15. புத்தாக்கம் (invention)

1வது பரிசு 50,000.00

2வது பரிசு 25,000.00

3வது பரிசு 10,000.00

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் நம்பிக்கை தரக்கூடிய சிறந்த படைப்பாற்றல் மிக்க இளம் படைப்பாளிகள் யார் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியுமா?

ஐயம் தெளி - 1

கருணாகரன்

கவிஞர், விமர்சகர், ஆய்வாளர்

புதியனவற்றில் எப்பொழுதும் புதுமையிருப்பதுண்டு. இது தனிக் கவனத்தை உண்டாக்குவது. ஏற்கனவே இருந்தவற்றிலிருந்து விலகியதாக, மீறலாக, புதுமையாக இருப்பதால்தான் இது புதிதாகிறது. இதனால்தான் இந்தச் சிறப்புக் கவனம் ஏற்படுகிறது. நம்முடைய மனம் புதுமையை நாடும் இயல்புடையது. நம்மை அறியாமலே நிகழ்வது இது. இதற்குக் காரணம், உயிரின் இயல்பாகும். அதாவது, கூர்ப்பு விதியின் விளைவிது.

உயிரின் விதி கூர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கூர்ப்பு என்பது மாற்றத்தின், வளர்ச்சியின் அடியானது. ஓய்வின்றி, சதா நிகழ்ந்து கொண்டேயிருப்பது. நீங்கள் தினமும் பார்க்கின்ற மரம், சாதாரண பார்வையில் அப்படியே இருப்பதாகத்தான் தோன்றும். ஆனால், அது அப்படியே உறைநிலையில் இருப்பதில்லை. அது வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால், மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. நேற்றிருந்ததைப்போல இன்று அதில்லை. இன்றிருப்பதைப்போல நாளை இருக்காது. இந்த மாற்றத்தை எளிதாகப் புரிந்து கொள்வதாக இருந்தால், தினமும் அதைப் பார்க்காமல், அறு மாதம் கடந்த பிறகு அந்த மரத்தை நீங்கள் பார்க்கும்போது எளிதாகப் புரிந்து கொள்வீர்கள். அது பெரியதாக வளர்ந்திருக்கும். இதற்கு அடிப்படை, அது இயற்கை விதியின்படி வளர்ச்சியை நோக்கி இருப்பதாகும். வளர்ச்சியில் எப்பொழுதும் மாற்றம் இருக்கும். மாற்றத்தில் புதியது இருக்கும். அல்லது புதியதில் மாற்றம் இருக்கும். அதனுடைய சிறப்புக்குணமே இதுதான்.

புதியதை, புதுமையை படைக்க வேண்டும் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டதே இலக்கியமும். அதாவது மாற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. புதிதும் புதுமையும் இல்லையென்றால் அதற்கு மதிப்பில்லை. வளர்ச்சியில்லை. இலக்கிய வாசிப்பில் புதிதாக என்ன வந்திருக்கிறது? என்று தேடும் விருப்பத்துக்கு அடிப்படையாக இருக்கும் காரணமும் இதுதான்.

புதிதாக என்ன வந்திருக்கிறது? என்றால், புதுமையாக என்ன வந்திருக்கிறது? என்றே அர்த்தமாகும். அடுத்ததாக அந்தப் புதுமைகளைத் தந்தவர்கள், புதியதை உருவாக்கியவர்கள் யார் என்று நம்முடைய மனம் தேடத் தொடங்குகிறது.

ஆற்றலுள்ள எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் புதியதைக் கொடுக்க முயல்வதுண்டு. புதுமைகளைச்

செய்வதுமுண்டு. ஆனால், இது குறைவு. அப்படித் தொடர்ந்து புதிதளிப்போர்தான் தலைமுறைகளைக் கடந்து நிற்கிறார்கள். தொடர்ந்தும் பயணிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கே இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் கிடைக்கிறது. ஏனையோர் தேங்கிப் பின்னடைந்து விடுகின்றனர். பதிலாகப் புதியவர்கள் இதை - புதிதளித்தலை - இலகுவாகச் செய்து விடுகிறார்கள். தங்களுடைய புதிய சிந்தனை, வேறுபட்ட பொருள் கொள்ளல் அல்லது புதிய பொருட்தெரிவு, புதிய வெளிப்பாட்டு முறைமை, புதிய வடிவம் என எல்லாவற்றிலும் மீறல்களை நிகழ்த்திப் புதியனவற்றை அளிக்க முயற்சிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ருசியே வேறாகி விடுகிறது. ஆகவேதான் அறிவினாலும் புதிய அனுபவங்களாலும் புதிதைத் தரக் கூடியவர்கள் இளையோரே என்ற எதிர்பார்ப்பு பொதுவாக நமக்கு ஏற்படுகிறது. காரணம், அவர்கள் அடுத்த - புதிய - தலைமுறைக்குரியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதாகும். கூர்ப்பு விதியின்படி புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு திறன்கள் அதிகம். கால மாற்றத்தின்படியும் அவர்களுக்கான வாய்ப்புகள் புதிதாகக் கிடைக்கின்றன.

இதனாற்தான் இலக்கியத்தில் புதியவை எப்படி உள்ளன? புதியவர்கள் எப்படி எழுதுகிறார்கள், இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? அவர்கள் யார்? என்று அதிகமாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இலக்கிய ஆய்வு, விமர்சனம் போன்றவற்றிலும் இந்த அவதானம் முக்கியமானதாக உள்ளது.

துயரம் என்னவென்றால் மேலே சொல்லப்பட்டதன் அடிப்படையில் ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் புதிதாக - புதுமையாக - எழுதிக் கொண்டிருப்போர் மிகக் குறைந்து விட்டனர். அதாவது, புதிதளிக்கும் முதற்தலைமுறையினர் மிகக் குறைந்து விட்டனர். இளைய தலைமுறையினரிலும் திருப்தி அளிக்கக் கூடிய - மகிழ்ச்சியளிக்கக் கூடிய நிலை இல்லை. சிலர் புதிய பொருட்பரப்பைத்

தேடுகிறார்கள். சிலர் பழைய பொருட்பரப்பில் நின்று கொண்டே வெளிப்பாட்டில் சிறிய மீறல்களை - வித்தியாசங்களை, உடைப்புக்களைச் செய்ய முற்படுகின்றனர். சிலர் மொழி விளையாட்டுகளில் அலாதியாக ஈடுபடுகின்றனர். வித்தை காட்ட முயற்சிக்கின்றனர். இதையெல்லாம் மீறி, அர்த்தபூர்வமாகப் புதிய போக்கை, புதிய அடையாளத்தை உருவாக்கக் கூடியவர்கள் குறைவாகவே உள்ளனர். தேடிப் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டிய நிலையே உண்டு. அந்தளவுக்குப் பலவீனமடைந்துள்ளது ஈழத்தமிழ் இலக்கியச் சூழல்.

இதற்குக் காரணம், பொதுவாகப் பலரிடத்திலும் விரிந்த வாசிப்பும் புதிய யோசிப்பும் இல்லை என்பதாகும். திறந்த உரையாடல்கள் கிடையாது. பாரபட்சமற்ற, துணிச்சலான, அறிவுபூர்வமான விமர்சனம் இல்லை. தத்துவம், வரலாறு, அரசியல் போன்றவற்றில் தெளிவான அறிவோ, புரிதலோ கிடையாது. கலையில் முறையான ஈடுபாடும் அதற்கான பிரக்ஞையும் அற்ற நிலை. அழகியல் குறித்த நலிந்த புரிதல், குறைவான சமூகப் பழக்கம் அல்லது எதிலிருந்தும் விலகிக் கொள்ளும் சுய ஒடுக்கம் எனத் திரண்டுள்ள குறைபாடுகள் புதிய இலக்கிய உருவாக்கத்துக்குத் தடையாக உள்ளன. இதற்குப் பிரதான காரணம், ஈழப்போராட்டமும் போரும் அதன் அரசியலும் உருவாக்கிய ஒற்றைப்படைத்தன்மையான பார்வையும் அது கொண்டுள்ள அதிகாரமுமாகும். மாற்றுப் பார்வைகள் ஏற்படையவை அல்ல. அது இனவிரோதம், தேசத்துரோகம், சமூக விரோதம் என்று கட்டமைக்கப்பட்ட

அதிகாரக் கருத்தியலின் விளைவாக சுய தணிக்கைக்கும் சுய விலக்கவுக்கும் ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் தள்ளப்படுகிறார்.

ஆனால், ஈழப்போராட்டம் ஜனநாயகத்தையும் பன்முகத்தன்மையையும் உருவாக்கியிருக்க வேண்டும். மாற்றுக் குரலுக்கும் புதிதளித்தலுக்கும் இடமளித்திருக்க

வேண்டும். புதிய குரல்கள் செழுமையுடன் வெளிவருதற்கான வெளியை உருவாக்கியிருக்க வேண்டும். மெய்யான விடுதலையின் இயல்பு அதுதான். துரதிருஷ்டவசமாக அப்படி நிகழவில்லை. நிகழவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, இருந்த வெளியையும் அது சுருக்கி இல்லாமலாக்கியது. அதோடு ஒற்றைப்படைத்தன்மையாக்கியது. அரசு ஒடுக்குமுறையும் இயக்கங்களின் ஒடுக்குமுறையும் சேர்ந்து புதிய தமிழ்க்குரலை நசுக்கி விட்டன.

இந்த நாசமாய்ப்போன வரலாற்றுச் சூழலில், இதைக் கடந்து சிந்திப்பவர்களாக இருப்பது பெரும்பாலும் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களும் மலையகத்துப் படைப்பாளிகளுமே. இதற்கு அப்பால் புலம்பெயர் சூழலில் உள்ளோர். இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்கில் உள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நிலை ஏறக்குறையப் பரிதாபகரமானது. இதிலும் மூன்று வகையினர் உள்ளனர். ஒரு தரப்பினர், கேள்விக்கிடமில்லாமல் பொதுப்போக்குடன் ஒத்தோடுவோர். இவர்களே அரங்கில் முன்னிலையாளர்களாகத் தெரிவோர். பொதுப்போக்கு இதற்கான இடத்தைத் தாராளமாக அளிக்கிறது என்பதால் இவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இலகுவில் கிட்டி விடுகிறது. இதனால் நிகழும் பொதுப்போக்கு அரசியல் தரப்புகளின்

தயவுடன் தங்களை முன்னிலைப்படுத்துகின்றனர். அடுத்த தரப்பினர், மறுத்தோடிகள், மாற்றுக் குரலாளர்கள், எதிர்ப்பிரதியினர் என்று இவர்களைக் குறிப்பிடலாம். உண்மையில் இவர்கள்தான் ஜனநாயக வெளியைத் திறப்போர். இலக்கியத்தின் அடிப்படையான பன்முகத்தன்மையைப் பேணுவோர். அதை மேலும் வளப்படுத்துவோர். சரியாகச் சொன்னால் இலக்கியத்தின் புதிய போக்கு இவர்களால்தான் சாத்தியமாகிறது. அதற்கான துணிவு இவர்களிடத்திலேதான் உண்டு. அடுத்த தரப்பினர், அந்தப் பக்கமும்

இல்லாமல் இந்தப் பக்கமும் இல்லாமல் இடைநடுவால், என்ன ஏது என்றே மதிப்பிட முடியாமலிருப்பவர்கள். அரசியல் சார்பு - எதிர்நிலை என்ற அடிப்படையில் இவர்களை நான் வகுக்கவில்லை. அழகியலின் அடிப்படையிலும், வெளிப்பாட்டிலும்,

பொருளிலும் இவர்கள் தறுக்கணித்திருப்போர். இவர்களே அதிகமாக வெகுஜன ஊடகப் பரப்பை நிரப்பிக் கொண்டிருப்போர். இன்னொரு தரப்பிண்டு. அவர்கள் வாழ்க்கையையும் வரலாற்றையும் ஆழ நோக்குவோர். காலவெளியில் எல்லாவற்றையும் நிறுத்திப் பார்க்கின்றவர்கள். இவர்கள் இலக்கியமரபின் தொடர்ச்சியாகவும் அதன் பொதுப் பண்பிலும் இணைந்து இன்னொரு நிலையில் இலக்கியத்தை மேம்படுத்துவோர்.

இதையெல்லாம் புரிந்து கொண்டு, கடக்க வேண்டிய எல்லைகளைக் கடந்து துணிச்சலாகச் சிந்திக்கும்போதுதான் புதிய - புதுமைப்படைப்புகள் வரக் கூடிய சாத்தியங்கள் உண்டு. இதற்கு முக்கியமானது, வரலாற்றுப் பார்வையும், வாழ்க்கைப்

பார்வையுமாகும். அத்தகைய வரலாற்றுப் பார்வையையும், வாழ்க்கைப் பார்வையையும் கொண்ட எழுத்துகள் எவை? அவற்றை முன்வைத்துள்ள எழுத்தாளர்கள் யார்? என்று பார்த்தால், இளைய எழுத்தாளர்கள் அல்லது புதியவர்கள் எனக் கடந்த பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளில் எழுதத் தொடங்கியிருப்போராக, எழுதிக் கொண்டிருப்போராக - மிஹாத், றியாஸ் குரானா, தான்யா, பிரதீபா தில்லைநாதன், (கற்பகம் யசோதர), உமாஜி, ஸர்மிலா ஸெய்யித், நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன், மயூ மனோ, மாஜிதா, இர்பான் பீ.எம்.எம், ஜிஃப்ரி ஹாசன், தர்மு பிரசாத், மலர்ச்செல்வன், த. அகிலன், யோ. கர்ணன், தவச்செல்வன், தினகரன், ப. தெய்வீகன், ஜே.கே, இளங்கோ டீசே, மிஸ்ரா ஜபார், எம் ரிஷான் ஷெரிப், டணிஸ்கரன், எஸ். பி. பாலமுருகன்,

மாரிமுத்து சிவகுமார், சண்முகம் சிவகுமார், சுதர்மராஜன், சரவணபவன் ஆதவன், வாசு முருகவேல், நெற்கொழுதாசன், குறஜீவன், ஏ.ஜே.டானியல், பிரமிளா பிரதீபன், சிவ ஆரூரன், யோசுவா, விவேகானந்தனூர் சதீஸ், லலிதகோபன், ந. மயூரநுபன், குகபரன், அகரன், அஜந்தகுமார், யதார்த்தன், கிரிஷாந், அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன், றஸ்மி, ஆதிபார்த்திபன், அகமது ஃபைசல், சாஜித், தில்லை, சப்னாஸ் ஹாசிம், பஷ்ரி, வஸீம் அக்ரம், அகரமுதல்வன், சுயாந்தன், அருண்மொழிவரமன், எஸ். நஸ்புள்ளாஹ், றியலாஸ், காரையன் கதன், பாயிஸா அலி, பைரோஸ்கான், ஷாஜகான், ஓட்டமாவடி றியாஸ், பர்ஷான், வி. கௌரிபாலன், திசேரா, நஸீம், பாயிஸா, தீபச்செல்வன், சிவசேகரன், குடத்தணையூர் உதயன், பிரியாந்தி, சி. விமலன், ஈ.சு. முரளி, நுஹா, சித்தி றஃபீக்கா பாயிஸ், ஜோரா,

இமாம் அத்தனான், சயந்தன், விஜிலி மூஸா, மிஸ்பா ஜபார், றபியூஸ், கோ. நாதன், ஜெம்ஸித் ஸமான், அன்வர் புஹாரி, ஜமீல், முர்ஷித், குர்ஷித், நப்லா, ஷியா, றிஸ்வியூ முஹமட் நபீல், ஜே.கே, நிரோ நியாஸ், முஜாரத், மெலிஞ்சி முத்தன், நவமோகன், குணா கவியழகன், ரிஷ்மியா ஜூசூப், றிம்ஸா முகமட், தர்மினி, தாட்சாயினி, ஆழியாள், ரொஷான் ஏ ஜிப்ரி, மெய்யன் நடராஜ், அப்துல் ஆபித், லரீனா அப்துல் ஹக், அனோஜா, விஜய், நஸ்புள்ளாஹ் என ஒரு வரிசை உண்டு. இதில் சிலர் தொடர்ச்சியாக எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்களாகத் தம்மை உணர்ந்து கொண்டு செயற்படுகிறார்கள். சிலர் அவ்வப்போது எழுதுபவர்களாக உள்ளனர்.

இதில் புதிய படைப்புகள், புதுமையளிக்கும் எழுத்துகள் அல்லது மாற்றுப் பிரதிகள் என்று சொல்லத்தக்கவற்றை எழுதுவோர் மூன்றில் ஒரு பங்கினரே. ஏனையோர் பொதுப்போக்கில் தம்மைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர். பொதுப்போக்கில் எழுதும்போது உடனடிக்கவனமும் பரவலான அறிமுகமும்

இலகுவாக ஏற்படும். அதன் குணம் அது. பழகிய வழமைக்குள் அதிகம் சிரமப்பட வேண்டியதில்லை. ஏற்கனவே சென்ற வழியில் செல்லும்போது சிக்கல்கள் அதிகம் வராது. ஆனால், மாற்று இலக்கியம், புதிய பரப்பு என்று புதியனவற்றில் இயங்குவதென்றால், அதில் பெரும் சவாலை எதிர்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கான களம் இலகுவில் கிட்டாது. அவர்கள், தமக்கான தளத்தை தாமே நிர்மாணித்து, அதில் இயங்க வேண்டும். அல்லது மிக அபூர்வமாகக்

கிடைக்கும் மாற்றுத் தளத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால், அது மிகக் குறைவு. பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அப்படி இருந்த ஒரு மாற்றுக் களம் சரிநிகர். அடுத்தது ஓரளவுக்கு மூன்றாவது மனிதன். தமக்கான களத்தை அல்லது தளத்தை உருவாக்கியதற்கு இந்தக் காலகட்டத்தின் சிறந்த அடையாளம் பெருவெளி, மறுகா போன்றவை.

பொதுவாகச் சிற்றிலக்கிய இதழ்களின் உருவாக்கமே இந்த அடிப்படையிலானதுதான். தமக்கான வெளியை தாமே உருவாக்க முற்படுபவை. கடந்த 75 ஆண்டு கால தமிழ்ச் சிந்தனை, இலக்கியம், பண்பாட்டாய்வுகள் போன்றவற்றின் வரலாற்றைப் பார்த்தால் இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த நிலை

தமிழில் மட்டும்தான் என்றில்லை. உலக வரலாற்றில் இத்தகைய போக்கே நீடித்திருந்திருக்கிறது. ஆனால், இதைப் புரிந்து கொண்ட பிற சமூகங்கள் அதிலிருந்து விடுபட்டுள்ளன. அவை பின்னர் பொதுத்தளத்திலேயே மாற்றுச் சிந்தனைக்கும் மாற்றுக் குரலுக்கும் இடமளித்துள்ளன. ஜனநாயகம் அளித்த நற்கொடை இதுவாகும்.

இதைக்குறித்து நாம் மேலும் விரிவாகப்பேச வேண்டும். ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். மனந்திறந்து விவாதிப்பது அவசியம். அதுதான் வளர்ச்சிக்கும் விரிவாக்கத்துக்கும் பயனுள்ளது. இந்த அறிமுகக் கட்டுரையில் அதற்கான சாத்தியங்கள் இல்லை. ஆனால் இவ்வாறு செய்வதன் மூலமே பெறுமதியான இலக்கியச்

சூழலை நோக்கி, அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையை நோக்கி நாம் பயணிக்க

முடியும்.

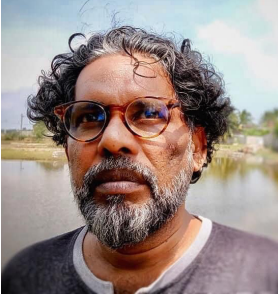
இலக்கியத்திலும், கலையிலும் புதியவர்கள் அல்லது இளையோரைக் குறித்துப் பேசுவது என்பதே புதிய இலக்கியம், புதிய குறித்துப் பேசுவதுதான். புதிய பார்வைகள், புதிய நோக்குகள், புதிய கோணங்கள், புதிய பாதைகள், புதிய போக்குகள் என அனைத்திலும் புதிதைக் காண வேண்டும் என்ற ஆவலின் விளைவிது. இதில் மெய்யாகவே புதிதைத் தந்தவர்கள், புதியனவற்றைக் குறித்துச் சிந்திப்பவர்கள் என்றால் றஸ்மி, மிஹாத், நியாஸ் குரானா, ஜிஃப்ரி ஹாசன், தர்மு பிரசாத், மலர்ச்செல்வன், தான்யா, பிரதீபா தில்லைநாதன் (கற்பகம் யசோதர), நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன், த. அகிலன், யோ. கர்ணன், தர்மினி, தவச்செல்வன், ப. தெய்வீகன், இளங்கோ டீசே, மிஸ்ரா ஜபார், எம்

ரிஷான் ஷெரிப், டனிஸ்கரன், சரவணபவன் ஆதவன், நெற்கொழுதாசன், ஏ.ஜே.டானியல், லலிதகோபன், ந. மயூரநுபன், சுயாந்தன், எஸ். நஸ்புள்ளாஹ், நியலாஸ், வி. கௌரிபாலன், சயந்தன், திசேரா, நுஹா, இமாம் அத்தனான், ஜமீல், லர்னா அப்துல் ஹக், அனோஜா, விஜய், நஸ்புள்ளாஹ், அகமது பைசல், யதார்த்தன், மெலிஞ்சி முத்தன், கிரிஷாந், அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன், நவமோகன், ஆதிபார்த்திபன், அகமது ஃபைசல், சாஜித், தில்லை, சப்னாஸ் ஹாசிம், பஷ்ரி, மாஜிதா, ஸர்மிலா ஸெய்யித், இர்பான் பீ.எம்.எம் ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். இதிலும் நாம் தயவு தாட்சணியமில்லாமல் வடிகட்டப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் இன்னும் சிறிய வட்டமே எஞ்சும். இதுதான் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலின் யதார்த்தம். இதற்குள்

ஓரளவுக்கு ஆறுதலளிப்பது புலம்பெயர் சூழலில் உள்ள எழுத்துகள் - எழுத்தாளர்கள்தான்.

ஐயம் தெளி – 2

நியாஸ் குரானா

கவிஞர், விமர்சகர்

எனது நினைவில் உடையாயாக வந்தவர்கள்

ஆதிபார்த்தீபன், யதார்த்தன், கிரிஷாந்த், மனுதீரன், சிவ சேகரன், லலிதகோபன், டனிஷ்கரன், காரையன் கதன், வி.எம்.ரமேஷ், தானா விஷ்ணு, ந.மயூரரூபன், சி.ரமேஷ், சித்தாந்தன், ஃபஷ்றி, இமாம் அத்னான், அகமது ஃபைசால், ஏ.நஸ்புல்லாஹ், ஜே.பிரோஸ்கான், ஜெம்ஸித் ஸமான், அன்வர் புகாரி, மின்ஹா, மிஸ்ரா ஜப்பார், நிஸ்மி யூசப், முஜாகித் ஷெரீப், க.ஷியா, ஜிப்ரி ஹாஸன், சாஜித் அகமட், சப்னாஸ் ஹாஸிம், ஆபித், ரபியூஸ், நஸார் இஜாஸ், மின்ஹா, கே. நப்லா, நாதன் சலோ, முர்சித் முகம்மட், நிலாத் தோழி மற்றும் சுகன்யா ஞானசூரி - புலம் பெயர்ந்து இந்தியா மண்டபத்திலிருப்பவர்.

வனச்சிறுக்கி

.....
அந்தக் காட்டினில்
ஒரு வனச்சிறுக்கியைப் போல
பெயர் அறியாததொரு பூவைத் தேடி
புறப்படவும்
சூனியக்காரியைப் போல பறக்கும்
கட்டையின் மேலேறி
வானளாவக் கிளம்பும்
பெருவிருப்பிலும்
மந்தையில் இருந்து கழன்றதொரு
ஆட்டுக்குட்டியைப்போல
காலத்தைத் தாண்டியோடும்
கனவுகளைச் சமைக்கிறது
மனம்.

நளினமுமற்று நாணமுமற்று
மதயானையின் வேகம்
உச்சந்தலையில் சுர்ரென ஏற
முள்வேலியைப் பிய்த்தெறியும் ஒரு
வேட்டை மிருகத்தைப்போலது
சிலிர்த்து கிளம்புகிறது.

ஆட்டுக்குட்டிகள் சிலிர்க்கலாகாது
சிலிர்த்தாலும் சீறலாகாது
இது வேதாளத்தின் அறிகுறியென
வனச்சிறுமிக்கு
யார்யாரோ சொல்லிப் போகிறார்கள்.

தலைகீழாய் தொங்குவதே புனிதமோ
என்ன இழுவோ
பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாய் அதே
கொப்பில்
தொங்கும் வேதாளம்
குதித்து பெருவெளியின் தோள்களிற்
தாவினாலும்
வேதாளத்தை மீண்டும் மரமேற்றும்
வித்தை
விக்கிரமத்தித்தன்களுக்குத் தெரியும்.

கழுத்திலோ ஒரு மரத்திலோ
தொங்குதலே வேதாளத்தின்
தர்மமென்றால்
இனி...

எந்தக் கேள்வியுமில்லாமல்
கிளம்பினால்தான் உண்டு.

கவிதா லட்சுமி

உள்ளத்தின் முதலாவது இதழ் அச்சடிக்கப்பட்டது சோழன் அச்சகத்தில். வளர்மதிக்கு மிக சமீபமாக இருந்தது இந்த அச்சகம். இன்றைய வளர்மதியின் முக்கிமானவர்களில் ஒருவரான பிரணவனின் (பண்டா) தந்தையார் அமரர் புலவர் முத்து இராசரத்தினம் அவர்களுடைய அச்சகம் அது. மிகவும் குறைந்த விலையில் அச்சிட்டுத் தந்ததோடு உள்ளத்துக்கென ஆக்கம் ஒன்றையும் வழங்கியிருந்தார். மிகவும் குறைந்த வசதிகளுடன் இயங்கிய அச்சகம் என்பதால் அவரே அடுத்த இதழினை வேறொரு அச்சகத்தில் அச்சிடும்படி எம்மைக் கேட்டிருந்தார்.

அடுத்த இரண்டு, மூன்று இதழ்கள் சித்திரா அச்சகத்தில் அச்சடிக்கப்பட்டு, பின்னர் யாழ் ஸ்டான்லி வீதிக்கருகில் அமைந்த அபிராமி அச்சகத்தில் உள்ளம் இதழ்கள் அவை நின்று போகும் வரை அச்சடிக்கப்பட்டு வந்தது.

இதன் உரிமையாளரும் வளர்மதி அமைந்துள்ள அதே சம்பியன் லேனில் வசித்த செட்டியார் ஆவார்.

நாங்கள் ஊர், ஊராக அலைந்து திரிந்து எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்தபோது இரண்டாவது இதழுடன் தான் அவர்களைச் சந்தித்தோம். இந்திய ராணுவத்தின் தடைகள், கெடுபிடிகள் பலவற்றைத் தாண்டியே எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்தோம். அந்தக் காலத்தில் கெடுபிடிகள், சித்திரவதைகளுக்குப் பெயர் போன இந்திய ராணுவ முகாம் ஒன்று மருதனாமடத்தில் இருந்தது. அதிலிருந்து கூப்பிடு தொலைவு தூரத்தில் தான் அமரரும், எழுத்தாளரும், சிறந்த சமூக சேவைச் செயற்பாட்டாளருமான சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் அவர்களின் வீடு இருந்தது. ராணுவ முகாமில் இருந்து வீட்டு முற்றத்தில் நடக்கக் கூடிய எல்லாவற்றையும் கவனிக்கக் கூடிய அளவிலான தூரமது.

நானும், நண்பர் தேவசிகாமணியும் ஒரு நாள் மாலை மயங்கும் நேரத்தில் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் அவர்களது வீட்டு வாசற் கதவினைத் தட்டினோம்.

அவரும், அவரது மனைவியும் வெளியே வந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் முகாம்களில் இருந்தும் வெளியே வந்து 'குசலம்' விசாரிப்பார்கள். அத்தகைய ஒரு மனோநிலையில் தான் திருச்செந்திநாதன் அவர்களும் இருந்திருக்க வேண்டும். ஒரு வித பதற்றத்துடன் தான் எங்களை வரவேற்றார். உள்ளம் இதழினைக் கொடுத்து எழுத்தாளர் அமரர்

து. வைத்திலிங்கம் அவர்களது பெயரையும் சொன்ன பிறகுதான் அவர் முகத்தில் ஒரு தெளிவு பிறந்தது. இருந்தாலும் நாங்கள் போன நேரம் (மாலை மங்கும் நேரம்) சரியில்லை

என்றும், முகாமில் இருந்து எங்களை அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லி உடனே எங்களை அங்கிருந்து புறப்படும்படி கூறினார். அவ்வளவு சிக்கலான நிலைமைகளுக்கும் எங்களது இதழ் ஒன்றை வெளியிடும் முயற்சியை அவர் பாராட்டத் தவறவில்லை. அத்தோடு தான் நிச்சயம் ஆக்கங்கள் தந்துதவுதாகவும், அதே வேளை இதழினை இன்னும் அழகாக வடிவமைப்புச் செய்ய வேண்டுமென்றும், அதற்காக ஒருவரை

எங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதாகவும் கூறினார். நாங்களும் நிலைமையின் தீவிரத்தை உணர்ந்து கொண்டு அங்கிருந்து உடனே வெளியேறினோம்.

பின்னர் ஓரிரு தினங்கள் கழித்து சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் அவர்கள், அவரது துணைவியார் சகிதம் வளர்மதிக்கு எங்களைத் தேடி வந்தார். சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் அவர்களுடைய இலக்கியப் பணிகளுக்கும், சமூகச் செயற்பாடுகளுக்கும் உறுதுணையாக இருந்தவர் அவரது துணைவியார் இராசநாயகி அவர்கள். திருச்செந்திநாதனை நிழலாகத் தொடர்ந்தவர். எந்த ஒரு நேரத்திலும் திருச்செந்திநாதனை நான் தனியாகக் கண்டதில்லை. ஒரு ஜோடிப் பறவைகளாக பறந்து திரிந்தார்கள். போர் உக்கிரமடைந்திருந்த காலங்களில் கூட இவ்வாறு தான் திரிந்தார்களா தெரியாது.

இராசநாயகி அக்காவின் இறப்பு சிதம்பர திருச்செந்திநாதனை மிகவும் பாதித்தது. தனது துணையின்றி அவரால் இயங்க முடியாதிருந்தது. அவ்வளவுக்கு அவரின் வாழ்வில் மிகப் பெரிய உறுதுணையாக இருந்த அவரது துணைவியார் மறைந்த சில

காலத்தின் பின் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் அவர்களும் இவ்வுலகை விட்டு நீங்கினார் என்பது பெருந்துயரமே.

உள்ளம் இதழின் வளர்ச்சியில் சிதம்பர திருச்செந்திநானுக்கு எவ்வளவு தூரம் அக்கறையும், பங்கும் இருந்ததோ, அவரது துணைவியாரின் மறைமுகமான பங்களிப்பும் உள்ளத்தின் வளர்ச்சியில் இருந்தது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

(தொடரும் ...)

கே. எஸ். சிவகுமாரன்:

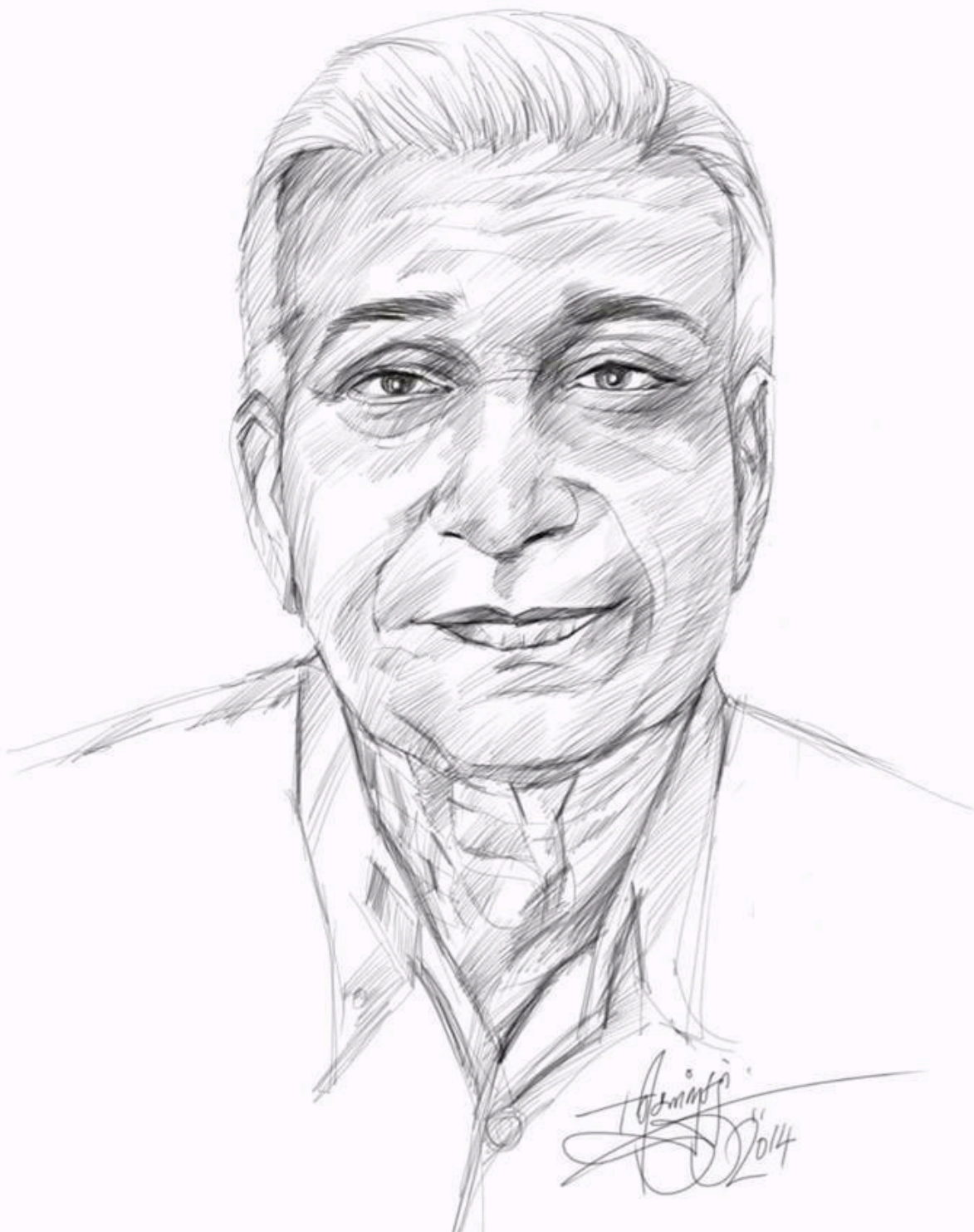
இன்முகம் காட்டி

வாழ்ந்த இனிய பண்பாளர்

எஸ். எம். வரதராஜன்

(1989களில் உள்ளம் சஞ்சிகை வெளிவந்தபோது அதனை ரூபவாஹினி தொலைக்காட்சியின் ஊடாக இலங்கை முழுவதும் 'ஊர்கோலம் ' என்ற நிகழ்ச்சி மூலம் அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் அந்த நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்தளித்த மறைந்த திரு கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள்.ஊர்கோலம் நிகழ்வினை ரூபவாஹினிக்காக புதிய நிகழ்ச்சியாக அறிமுகப்படுத்தித் தயாரித்தவர் பிரபல ஊடகர் திரு கே.ராமச்சந்திரன் அவர்கள். அதன்பின்னர் இந்த நிகழ்ச்சியினைத் தற்போது நியூசிலாந்தில் வசித்து வருபவரும், கே.எஸ். பற்றிய இந்த நினைவுக் கட்டுரையை எழுதியவருமான பிரபல இதழ் ஒளி ஊடகர் திரு எஸ்.எம். வரதராஜன் அவர்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.)

மறைந்த எழுத்தாளரும் ஊடகருமான கே. எஸ். சிவகுமாரன் அவர்களின் பிரிவு, ஊடகக்கலை இலக்கியத்துறையில் அண்மைக்காலத்தில் நிகழ்ந்த துயரமான நிகழ்வாகும். ஊடகத்துறையில் இணைந்த இளையவர்கள் பலரின் வளர்ச்சியில் ஒரு ஊக்கமருந்தாகச் செயற்பட்டவர் அவர். காணும் இடங்களிலெல்லாம் அவர்களை இன்முகத்துடன் ஊக்குவிக்கும் ஒரு மனிதாபிமானம் மிக்க ஆசான் அவர். எல்லோரையும் நல்லவர், வல்லவர் என்று புகழும் தன்மை மீதான விமர்சனம், அவர் மீது மூத்த ஊடகவியலாளர்கள் மத்தியில் இருந்தபோதும், அவற்றையெல்லாம் கணக்கிலெடுக்காமல், வந்தாரை வாழ்த்தி வரவேற்கும் பண்பு அவருக்கேயுரிய சிறப்பம்சமாகவிருந்தது. அது அவர் பிறந்த மீன்பாடும் தேன் நாட்டின் சிறப்பம்சமாக அவருடன் இணைந்திருக்கலாம். பத்திரிகையாளர், ஒளிபரப்பாளர், தகவல் உதவியாளர், ஆங்கில மொழி ஆசிரியர், சுதந்திரமான பத்தி எழுத்தாளர், இலக்கிய மற்றும் திரைப்பட விமர்சகர், ஊடக விரிவுரையாளர், ஆலோசகர் எனப் பலவித “முகங்களை” ஊடகக்கலை அரங்கில் காட்டியவர் அவர். சிவகுமாரன் 1960 இல் ஒரு பத்திரிகையாளராகத் தனது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். இண்டஸ்ட்ரி என்ற தொழிலாளர் சமூக இதழில் எழுதத்தொடங்கினார். 1961 முதல் 1969 வரை உள்ளூராட்சித் திணைக்களத்தில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணிபுரிந்தார். 1966 ஆம் ஆண்டில், இலங்கை ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் (SLBC) (அப்போது ரேடியோ சிலோன் என அழைக்கப்பட்டது) அதன் வர்த்தக சேவையில் தமிழில் பகுதிநேர அறிவிப்பாளராகவும், தமிழிலும்

ஆங்கிலத்திலும் செய்தி வாசிப்பாளராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஏப்ரல் 1969 இல் அவர் SLBC இல் செய்திப் பிரிவில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளராக நிரந்தரப் பதவியில் சேர்ந்தார். அவர் பின்னர் உதவி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார், பின்னர் இலங்கை ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ் செய்திப் பிரிவின் செய்தி ஆசிரியராகப் பதவி வகித்தார். இவர் அக்டோபர் 1979 வரை இந்தப் பதவியில் பணியாற்றினார். பின்னர் அமெரிக்கத் தகவல் சேவையில் இணையும் வாய்ப்பினைப்பெற்றார். யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸ் இன்ஃபர்மேஷன் ஏஜென்சி (யுஎஸ்ஐஏ) என அது இப்போது அழைக்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆங்கில, தமிழ் ஊடகங்களில் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளராக அறியப்பட்ட சிவகுமாரன் தமிழில் சிறப்புப்பெற்ற கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்கள் எனப்பலரை ஆங்கில வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்களில் முக்கியமான ஒருவர் எனில் மிகையல்ல. நாங்கள் இவரது பெயரை அறிந்த காலத்திலிருந்தே பல வெளிநாட்டுத் திரைப்படங்களை திரைப்பட ஆர்வலர்களுக்குத் தமது கட்டுரைகள் மூலம் அறிமுகம் செய்தவர். இவர் தமிழில் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்களையும், ஆங்கிலத்தில் இரண்டு புத்தகங்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். அத்துடன், கொழும்பில் இருந்து வெளிவரும் ஆங்கில நாளிதழ்களான “The Island” மற்றும் “Daily News” ஆகியவற்றில் பத்திரிகையாளராக பணியாற்றியுள்ளார். அவர் தமிழ் மொழியில் “வீரகேசரி” மற்றும் “நவமணி” க்காக மூத்த பத்திரிகையாளராகப் பணியாற்றினார். பிரஸ் இன்ஸ்டிடியூட் மற்றும்

“

மட்டக்களப்பில் ஆணைப்பந்தி ஆண்கள்
 வித்தியாலயம், புனித மரியாள் ஆரம்பப்பாடசாலை,
 புனித மைக்கல் கல்லூரி மற்றும் கொழும்பு
 இந்துக் கல்லூரி (இரத்மலானை -அதுவே
 உண்மையான கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியாகும்)
 கொழும்பு புனித சூசையப்பர் கல்லூரி
 ஆகிவற்றில் கற்ற இவர் - பின்னர் பேராதனைப்
 பல்கலைக்கழகத்தில் வெளிவாரியாக
 தமிழ்,ஆங்கிலம், மேற்கத்தைய கலாசாரம்
 ஆகிய பாடங்களில் கலைமாணிப் பட்டத்தையும்
 பெற்றார்.

காலேஜ் ஒஃப் ஜர்னலிசம் வழங்கிய
 2007 ஆம் ஆண்டிற்கான சிறந்த
 ஆங்கில கட்டுரையாளர் உட்பட
 பல விருதுகளை அவர் பெற்றுள்ளார்.
 பல கல்வி நிறுவனங்களில் வருகை
 விரிவுரையாளராக பணியாற்றிய
 இவர், கூட்டங்கள், கருத்தரங்குகள்
 போன்றவற்றில் விருந்தினராகவும்
 பங்கேற்பாளராகவும் பல
 நாடுகளுக்குச் சென்றுள்ளார்.
 திரைப்பட இயக்குனர் பாலுமகேந்திரா,
 அடூர் கோபாலகிருஷ்ணன் போன்ற
 பல இயக்குனர்கள் கலைஞர்களை
 சந்தித்து உரையாடியவர்.
 டிசம்பர் 2020 இல் யாழ்ப்பாணத்தில்
 இடம்பெற்ற ஆறாவது சர்வதேச
 சினிமா விழாவில் அவருக்கு வாழ்நாள்
 சாதனையாளர் விருது வழங்கப்பட்டது.
 மட்டக்களப்பில் ஆணைப்பந்தி
 ஆண்கள் வித்தியாலயம், புனித மரியாள்
 ஆரம்பப்பாடசாலை, புனித மைக்கல்
 கல்லூரி மற்றும் கொழும்பு இந்துக்

கல்லூரி (இரத்மலானை —அதுவே
 உண்மையான கொழும்பு இந்துக்
 கல்லூரியாகும்) கொழும்பு புனித
 சூசையப்பர் கல்லூரி ஆகிவற்றில்
 கற்ற இவர் — பின்னர் பேராதனைப்
 பல்கலைக்கழகத்தில் வெளிவாரியாக
 தமிழ், ஆங்கிலம், மேற்கத்தைய
 கலாசாரம் ஆகிய பாடங்களில்
 கலைமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றார்.
 பட்டப்படிப்புகளுக்கும்,வருமானத்திற்காகச்
 செய்த தொழில்களுக்கும் அப்பால்,
 தமது மொழியறிவையும் கலை
 இலக்கிய ஆர்வத்தையும் தாம்
 வாழ்ந்த சமூகம் பயனுறச் செய்த
 ஒரு ஊடகப்பெருந்தகையாவார்.
 அவரது பெயரும் பணியும் புகழும்
 நூல்களாகவும் கட்டுரைகளாகவும்
 சமூகத்தில் தொடரும்!

பனி வழிப்பவன்

தாட்சாயணி

நெருப்பை அருந்திய குரல்

சடசடத்துச் சீறுகிறது

காலம் ஒரு நாகமெனப்

படமெடுத்தாடுகிறது

குழந்தைகள் விரித்த புத்தகத்தை

வெறுமனே பார்த்தபடியிருக்கிறார்கள்

சுவரைப் பார்த்தபடி நீ

அனல் துண்டங்களை வீசியெறிகிறாய்!

மோதும் அனல் துண்டங்களை

பனிக்கட்டிகளென இழுத்து

அப்பால் வழித்துப் போடுகிறேன்!

பனிகாலம் இந்த முறை

நிறைய பனியைக்

கொண்டு வந்து சேர்த்தது!

முழங்கால் வரைக்கும் புதைகிறது!

குழந்தைகள் கேட்டிருந்தார்கள்,

பனிச்சறுக்கு விளையாடவென்று!

எல்லாம் மறந்து வெறுமனே

புத்தகத்தை
விரித்தபடியிருக்கிறார்கள்

சின்னவள் கடைக்கண்கள்

மெல்ல விரிந்து உன்னைப்
பார்க்கின்றன

நீ அவளைக் கண்டு
கொள்ளவில்லை

உன் இலக்கு

முழுமையாக நான் தான்!

ஏன் இப்படி இருக்கிறாய் என்றால்,

இன்னொரு அனல்துண்டு பாயும்

என்ன செய்ய?

காலம் ஒவ்வொருத்தரையும்

ஒவ்வொரு மாதிரி

வனைந்து கொண்டிருக்கிறது
தற்சமயம்,

நீ அனல் உற்பத்தி இயந்திரம்
ஆகவும்,

நான் பனி வழிக்கும் கருவி ஆகவும்.

REALTOR®

Killi
CHELLIAH
SALES REPRESENTATIVE
Dir: 416.624.7562

210 - 80 Corporate Dr, Toronto, ON M1H 3G5 416.284.5555

YA Smiles
Dental Clinic

DR. YALINI ARAVINTHAN
BDS, DDS
DENTIST

QUALITY | CARE | TRUST

New Patients Welcome

YOUR DENTAL HEALTH IS OUR FIRST PRIORITY!

WHY CHOOSE US?

We provide quality and comprehensive dental care. We are committed to patients convenience providing dedicated service in a family friendly environment

Call Us: (905) 554-5524

CLINICAL SERVICES

- Routine Cleanings
- Braces/Invisalign
- Kids dentistry
- Oral surgery
- Full & partial dentures
- Bridges Crowns Veneers
- Root canal treatment
- Composite Fillings
- Teeth whitening
- Implants

7475 McCowan RD, Markham, Ontario, L3S 3J6, Canada www.yasmiles.ca

info@yasmiles.ca | fb.me/yasmilesdental

உடம்பரிசு

கேட்டுக்கொள்

“சும்மா தேவையில்லாம உதில நிண்டு புலம்பாம போய் வேலையப்பாரன்.”

“அதுசரி போய் உந்த பெற்றோல் சைற்றடியில நிண்டாலும் பிரயோசனமிருக்கும்.”

“அதுக்கு பைக்கில்லயே! நேற்றெண்டாலும் ஒரு பைக்கு கிடைச்சிது வாறண்டெவனக் காணேல்ல”

“என்ன காலம நிண்டா அப்பப்ப இணல்ல போய் நிண்டு நிண்டு தள்ளிக்கொண்டு போனாலும் ஆயிரந் ருவாக்கு அடிச்சாலும் ரண்டாயிரம் வரும்”

கேட்டுக்கொண்டிருந்த மகேசுவுக்கு புண்ணில புளிப்பத்தின மாதிரிக் கிடக்கு. ‘இல்ல நான் தெரியாமத்தான் கேக்கிறன் தினசரி அவனும் பெற்றோல் அடிக்கிறான்தானே ஆனா என்னண்டு இவ்வளவு சனம் லைனுக்க நிக்கிது. அப்பிடி ரோட்டிலயும் சைக்கிள் ஓடேல்லயே. எல்லாம் பிஸ்னஸ்’ அவனவன் கையில் ஜொப்காட் வச்சிருக்கிறவன் கைமேல கம்மாரிசு அடிக்கிறான். அரசு உத்தியோ கத்தருக்கெல்லாம் இப்ப லைனில தான் வேலை பிறகு என்ன வேலைக்கு பெற்றோலுங் குடுக்கிறான்.

“காலம வெள்ளெண முகங்கூடக்கமுவாம ஓடிப்போய் லைனில நிண்டா பொழுதுபட பெற்றோல் முடிஞ்சுது எண்டிட்டாங்கள்.” ஆரோ புலம்பிக் கொண்டு போறதும் தெரியுது. மகேசு எல்லாவற்றையும்

பார்த்துக்கொண்டு வேலிக்கருகே கிடந்த மாஞ்சுள்ளியள முறித்து அடுக்கிறாள். ‘போனவரியம் வெட்டிப்போட்டது. முன்னம் சிறு கொள்ளியள் எரிச்சிட்டாள். இப்ப மீதமுள்ளத பொறுக்கி மழைபடாம அடுக்கினாத்தானே. மழையும் என்ன இப்ப சொல்லிக் கொண்டேவருது. இல்ல மாரிகாலம் பாத்தே வருது’

“மம்மீ என்னணை வேலை நடக்குது போல” குஞ்சுதான் வேலிக்குக் கீழால பார்த்து விசாரித்துவிட்டுப் போகிறாள்.

ஊரில் உள்ள பெண்களுக்கென்ன ஆண்களுக்கும் அவளிடம் ஒரு மரியாதை இருந்தது. என்ன எப்ப பாத்தாலும் ஏதாவது ஒரு வேலை செய்து கொண்டே இருப்பாள். தான் தனியத்தான் இருந்தாலும்

அயல்ச்சனங்களுடன் நல்லுறவைக் கொண்டிருந்தாள்.

விறகு சுள்ளிகளைக் கொண்டு போய் அடுக்களையுள் ஒருபக்கமாக போட்டாள். போட்டுவிட்டு நிமிரவும் படலைக்குள் யாரோ கூப்பிடும் சத்தம் கேட்டது. எட்டிப்பார்த்தாள். வினோ, ஆட்டோக்காரப் பெடியன். அந்தரம் ஆத்திரத்துக்கு அங்கால இஞ்சால போகில் அவன்தான் ஆட்டோ கொண்டுவருவான். சந்தைக்குப் போக நூறு ரூபா இருந்த காலத்திலிருந்தே அவன்தான். சில வேலைகளை தான் போகாமலே அவளிடம் காசை கொடுத்து விட்டால் அவனே பார்த்து செய்து விடுவான். போன மாசம் மகேசுவின் தம்பி வந்து நின்றான். அதனால் வெளி வேலைகளை அவனே செய்து விட்டான். இவனைக் கூப்பிட்டது குறைவு,

இப்ப ஏன் வாறான். ஏதும்..., யோசித்தவாறே
“வாவன்தம்பி வா”

ஏதோ பில் புத்தகத்தோட வந்திருக்கிறான்.
‘எந்தக் கோயில்’ மகேசு கேட்குமுன்னம், “அன்றி
கண்ணன் கோயில் தேர் எங்கட பக்கந்தான்”
உங்கட நன்கொடைய...”

“எட இப்பான்ரா வங்கியால வாறன்.
நேரத்தோட வந்திருக்கலாமே .... ம் ...
காத்தாலைக்கு தரட்டே”

“ஓமன்றி அப்ப நான் வாறன் அங்காலயும்
போகோணும்.”

“உந்த சனம் உந்தப்பாடு படுது. ஆனா
கோயில்காறரும் சட்டவட்டமா தங்கட
திருவிழாக்களை செய்துபோடோணும்

எண்டுதான் திரியிறாங்கள்.” மகேசு
புறுபுறுத்தவாறே தனது வேலைகளை
கவனித்தான்.

‘ஊருக்கை நாலாபக்கமும் கோயிலுகளக்
கட்டி வச்சிட்டு ஒண்டுமாறி ஒண்டு
திருவிழாதான். ‘வீட்டுக்கு வழியில்லாட்டியும்
தீட்டிப் போட்டாக்கு’ எண்டு சனமும்
சமைக்குதுகளோ தின்னுதுகளோ
கோயிலடியில்தானே குவியுதுகள். பத்தாத்துக்கு
கோயிலுக்கு கோயில் அன்னதானங்கள்.
‘எனக்கும் இறு என்ற குட்டிக்கும் இறு’ எண்டு
சொப்பிங் வாக்குகளோட போகுதுகள்
திண்டது போக கட்டியும் கொண்டு
போகுதுகள்.’

மகேசு ஆரோட கதைக்கிறான் எண்டுதானே
பாக்கிறீங்கள். பங்க முன்னுக்கு அஞ்சாறு
கோழியள் ஆவெண்டு பிடிச்சு அவள்
கதைக்கிற கேட்டுக்கொண்டு நிக்கும்
பாருங்கோ. நா... அவள் தனியத்தான். ஆனா
திடீரெண்டு அதட்டிக் கேக்கும்.

இருந்தாப்போல இருவாழிச்சும் கத்துவாள்.
சிலநேரஞ் செல்லங் கொஞ்சுற சத்தமும்
வரும். எல்லாம் கோழியளோடும் ஒரு
மொட்டைவாலன் நாயோடுந்தான்.

இந்த மொட்டைவால் நாயப்பற்றி
கொஞ்சம் சொல்லத்தான் வேணும். அது
அவள் குட்டியிலிருந்து வளக்கெல்ல. ஒருநாள்
இவளின்ர முத்தத்தில வந்து களையோட
படுத்திருந்தது. அப்பத்தான் பழஞ்சோத்தை
பிரட்டிக்கொண்டு வந்தவளுக்கு நாயைப்
பாக்க ஒரு இது. அது என்னண்டு தெரியாத
ஒருஇது. அந்தச் சோத்தை அதுக்கு
வச்சிட்டாள். பம்மிப்பம்மி வந்து அந்தநாய்
அடிக்கிறாளோ கலைக்கிறாளோ எண்டு
அரைக்கண்ணால அவளைப்பாக்கிறதும்
அதை தின்னுறதுமா நிதானமா திண்டு
முடிச்சிட்டது. அவளுக்கு திருப்திதான். எட
அது அடுத்த நாளும் அதே நேரம் வந்திட்டுது.
அவளும் சோத்தை வச்சிட்டாள்;. அதுகும்
பாத்துப்பாத்து திண்டிட்டுது. இதுக்கெல்லாம்...
எது? அவளின்ர கரிசனத்துக் கெல்லாம்
காரணம் மொட்டைவாலன் கொண்டிருந்த
அழகிய தோற்றம்தான். மேலெல்லாம் தோல்
கருகி ஆங்காங்கே தென்பட்ட சிதறல் மயிர்
அதன் சொந்த நிறம் மஞ்சள் என்றாலும்
தோல் நீலம்பாரித்து அந்த சொறி தொடங்கி
கனகாலம் என்பதாக சொன்னது. கால்
நகங்களால் எட்டும்வரை விறாண்டிய
இடங்களில் அயறு போர்த்திருந்தது.

ஒரு நாலைந்து நாள் போயிருக்கும்
இரவு சிறுநீர்கழிக்க அவள் வெளியே
வர, மொட்டைவாலன் அவளுடைய
வாசலில் படுத்திருந்தது. அவளைக்கண்டதும்
எழுந்து வாலை வேறு ஆட்டியது. ‘அய்யேக்
விறாந்தையில சொறிநாய்” என்று மனம்
பதைத்தாலும் வெளியே மழை தூறிக்
கொண்டிருந்தது.

அவள் பேசாமல் வந்து படுத்துவிட்டாள்.
தூக்கம், அது வந்தால்தானே! பாவம். அதுகும்
என்னைப்போல ஒருத்தரும் இல்லைப்போல
..கிடந்திட்டுப்போகட்டும். ஆனா... வாற சனம்
கண்டா என்ற வீட்டை அருவருக்குங்களே....

காலையில் முதல் வேலையா
கராச்சுக்குப் போய் ரெண்டு போத்தல்
கழிவொயில் வாங்கிக் கொண்டாள்.

காஞ்சான்கோரைச் செடியைப்பரப்பி விட்டிட்டு மொட்டைவாலரைப்பிடிச்ச நொச்சியில கட்டினாள். ரெண்டு கையிலும் சொப்பிப்பாக்கை கொழுவி கட்டினாள். மொட்டையருக்கு உடம்பெல்லாம் தளதளண்டு கழிவொயிலப் பூசி அப்பிட்யே விட்டிட்டு போய் சலவைப்பவுடரை எடுத்து கொணந்திட்டு தன்ர அலுவலப்பாத்தாள். ரெண்டுமணித்தியாலமா மொட்டையர் கீய்ங்ஙி கீய்ங்ங கெண்டு அனத்திறார். மோட்டாரைப் போட்டா மகேசக்கா. சும்மா வாகனத்துக்கு சேவிஸ் பண்ணின கணக்கில நாய் குழறக்குழற தண்ணியடிச்ச சலவைப்பவுடரை பூசி கசகசண்டு தேச்ச தண்ணியடிச்ச கழுவிப்போட்டு காஞ்சான் கோரைக்கு மேல கட்டிவிட்டா. காஞ்சபிறகு அவிட்டதுதான் தெரியும். ஆள் பறந்திட்டார்.

இரவு வந்திட்டார். மறுபடி ஒரு பத்து நாள் கழிச்ச இதே வைத்தியம். இப்ப பார். புகபுகவெண்டு மயிரெல்லாம் வளந்து சொன்னா நம்பமாட்டியள், எங்கட ஊருக்க பெட்டைநாயள மறிகலைக்கிற நேரம் மொட்டையர்தான் முதல் ஆளா நிக்கிறார். மகேசக்காவ என்ன நினைக்கிறியள் மனிசி எந்த வருத்தத்துக்கும் ஆசுப்பத்திரிக்கு போகாது. வருத்தம் என்ன வருத்தம் அவாக்கு அநேகமா கம்பி குத்திற, தகரம் வெட்டிற, போத்திலோடு கிழிக்கிற, விழுந்து முறியிறதெண்டுதான் ஏதேன் வரும். பின்ன காச்சல் தலையிடிஎண்டு பெரிசா வராது. வேலை இயற்கை விவசாயம். தானே சமைச்ச சாப்பாடு.

மறு நாள் காலங்காத்தாலயே போய்வங்கியில காசை எடுத்தா. கோயில் கடன் வச்சிருக்கூடாது. குடுத்திரலாம் என்று நினைத்தாள். வீட்டிலும் அரிசி சீனி போன்ற கடையில் வாங்கிற பொருட்களை காஞ்சம் வாங்கி வச்சால் நல்லது. காசு பற்றாக் குறையாகிவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற பயம் அடிக்கடி வந்து கொண்டிருந்தது. நல்ல வேளையாக காஞ்ச நாட்களாக விருந்தினர் வருகை இல்லை. இருந்தால் எப்படி சமாளிப்பது.

தம்பியும் ஊருக்குப் போனது நல்லதாயிற்று என்று நினைத்தாலும் அவளுக்கு கல்டமாக இருந்தது. “தாங்கொணா வறுமைவந்தால் சபைதனில் செல்ல நாணும் வேங்கைபோல் வீரம் குன்றும் விருந்தினைக்காண நாணும்...” என்ற விவேக சிந்தாமணிப்பாடல் நினைவில் வந்தது. தினமும் விருந்தினர்களுக்கு சமைத்துப் போட்டு, பங்கிட்டு சாப்பிட்ட குடும்பம் அவளுடையது. இன்று இப்படி நினைவு வந்ததே...ச்சைக் அவள் தன்னையே அலுத்துக் கொண்டாள்.

வங்கி வாசலை நெருங்கியபோது சந்திரா எதிர்ப்பட்டாள்.

“மாமி டியூசன்காசு கட்டேலாம பிள்ளையை டியூசனுக்கு விடேல்ல நீங்கள் காஞ்சம் சொல்லிக்குடுக்கிறியளே”

“எடி விசரி, இப்பத்தைய முறையள் வேறபிள்ளை. படிச்ச இடத்தில படிக்கிறதுதான் நல்லம். மெதேட்டை மாத்தி பிள்ளையள் குழம்பிப்போம். எவ்வளவு ரியூசனுக்கு”

“மாசம் மூவாயிரம் வேணுமே” “பொறு நான் தாறன். நீ ரியூசனுக்கு விடு. ஆரும் உதவி செய்யக் கூடியவையோட கதைப்பம் யோசியாதை”

அவள் கோயிலுக்கு கொடுக்க வேண்டிய பணத்தில் ரியூசனுக்கு கொடுத்தது போக மீதம் கையிலிருந்தது. முட்டை விற்ற காசையும் அதோடு சேர்த்தாள். வினோதனுக்கு தொலை பேசி எடுத்தாள்’ “ தம்பீ காசு வந்திட்டுது கொண்டு போ.”

“பெற்றோலைநிப்பாட்டப்போறாங்களாம்” ஆரோ சொல்லிக் கொண்டு போகினம். “உதை உவையள் மோட்டச்சயிக்கிலுகளை இறக்கமுதல் யோசிச்சிருக்கோணும்.”

“என்னனை உப்பிடி சொல்லுறாய்.”

“அட போடா, வடமாகாணம் முழுக்க மிதிவண்டியில் ஓடித்திரிஞ்ச எனக்கு ...”

ஐரோப்பாவில் அணுகுண்டுகளை வீசுவதற்கு அமெரிக்கா ஒத்திகை பார்க்கிறது

ஆந்தரே டேமன்(Andre Damon)

ஒரு சில வாரங்களுக்கு முன், நேட்டோ இராணுவக் கூட்டமைப்பு Steadfast Noon என்று அழைக்கப்படும் ஒரு வருடாந்த பயிற்சியை நடத்தியது. இது அமெரிக்க B-52 குண்டுவிச்சு விமானங்களும் F-16 போர் விமானங்களும் ரஷ்யாவுடனான ஒரு தீவிரமடைந்துவரும் அணுவாயுத மோதலுக்கு மத்தியில் ஐரோப்பாவில் அணுகுண்டுகளை வீசுவதற்கான ஒத்திகையாக இருக்கும்.

1962 ஆம் ஆண்டின் கியூபா ஏவுகணை நெருக்கடிக்குப் பின்னர் மிகப்பெரிய அணு ஆயுதப் போரின் ஆபத்துப் பற்றி அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜோ பைடென் அணுசக்தி 'பேரழிவு' பற்றி எச்சரித்த

பத்து நாட்களுக்குப் பின்னர் இந்தப் பயிற்சி இடம்பெற்றது.

'இந்தப் பயிற்சியானது அமெரிக்கா இரட்டைத் திறன் கொண்ட விமானங்கள் மற்றும் B61 தந்திரோபாய அணுகுண்டுகளுடன் நேட்டோவின் அணுசக்தி தாக்குதல் நடவடிக்கையில் ஐரோப்பாவில் ஈடுபடுகின்றது' என்று அமெரிக்க விஞ்ஞானிகளின் கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்த ஹான்ஸ் கிறிஸ்டென்சன் எழுதினார்.

விமானம், B61 எனப்படும் அணுவாயுத வெப்பக் குண்டுகளை வீசுவதை ஒத்திகை செய்தது. இவை ஒவ்வொன்றும் 126,000 பொதுமக்களைக் கொன்ற இரண்டாம் உலகப் போரில் ஹிரோஷிமாவை அழித்த ஆயுதத்தை விட 20 மடங்கு அதிக சக்தி வாய்ந்தது.

அணு ஆயுதப் பயிற்சிகள் வழக்கமானவை, அச்சுறுத்தல் இல்லாதவை, மேலும் எந்த குறிப்பிட்ட நாட்டையும் குறிவைக்காதவை எனக் குறிப்பிடப்பட்டாலும், இந்த ஆண்டு நேட்டோ பொதுச்செயலாளர் ஜென்ஸ் ஸ்டோல்டன்பேர்க், இந்தப் பயிற்சி ரஷ்யாவிற்கு அச்சுறுத்தும் நோக்கத்தை கொண்டது என்பதை தெளிவுபடுத்தினார்.

இந்த ஒத்திகைக்கு முன்னர் ரஷ்யாவைப் பற்றி ஐந்து முறை குறிப்பிட்டுப் பேசிய ஒரு உரையில், ஸ்டோல்டன்பேர்க், “அடுத்த வாரம், நேட்டோ அதன் நீண்ட திட்டமிடப்பட்ட தடுப்புப் பயிற்சியான Steadfast Noon நடத்தும். ஒரு அணு ஆயுதப் போரை வெல்ல முடியாது, ஒருபோதும் அதற்காக முனையக்கூடாது என்பது ரஷ்யாவுக்குத் தெரியும்” என்றும் அவர் கூறினார்.

2019 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, பெல்ஜியம், ஜேர்மனி, இத்தாலி, நெதர்லாந்து மற்றும் துருக்கி உட்பட நேட்டோ அணு ஆயுதக் களஞ்சியத்தின் ஒரு பகுதியாக ஐரோப்பா முழுவதும், அமெரிக்கா 150 ‘தந்திரோபாய’ அணு ஆயுதங்களை வைத்திருந்தது.

இத்திட்டமிடப்பட்ட அணு ஆயுதப் பயிற்சிக்கு ஒரு நாள் முன்னதாக, சீனா, உக்ரேனில் வசிக்கும் தனது குடிமக்களிடம் ‘கடுமையான பாதுகாப்பு நிலைமையை’ மேற்கோள் காட்டி நாட்டைவிட்டு வெளியேறச் சொன்னது.

ஜூன் மாதம், நேட்டோ கூட்டணி, ‘அணு ஆயுதம் ஏந்திய சக—போட்டியாளர்களுக்கு எதிரான உயர்—தீவிர, பல—துறைகளிலான போர்களுக்கு’ தேவையான ‘முழு அளவிலான படைகளை வழங்க’ உறுதிமொழி அளித்து ஒரு

ஆவணத்தை வெளியிட்டது.

Steadfast Noon பயிற்சியை அறிவிக்கையில், பயிற்சி விமானங்களில் 14 நாடுகள் மற்றும் நான்காம் மற்றும் ஐந்தாம் தலைமுறை போர் விமானங்கள், அத்துடன் கண்காணிப்பு மற்றும் டாங்கர்

விமானங்கள் உட்பட பல்வேறு வகையான 60 விமானங்கள் அடங்கும். 'US B-52 நீண்ட தூர குண்டுவீச்சு விமானங்கள்' பயிற்சியில் பங்கேற்பதற்காக 'வடக்கு டகோட்டாவில் உள்ள மினோட் விமானத்தளத்திலிருந்து' பறக்கும் என நேட்டோ மேலும் கூறியது.

இந்த விமானப் பயிற்சி 'பெல்ஜியத்திலும், வட கடல் மற்றும் ஐக்கிய இராச்சியத்திலும்' நடைபெறும்.

மேலும் நேட்டோ, 'இது ஒரு ஆறுதல்

ஏனெனில் உண்மையான ஆயுதங்கள் எதுவும் பயன்படுத்தப்படவில்லை'. பயிற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள ஆயுதங்கள் பல நூறு சதுர மைல்களுக்கு கதிர்வீச்சை பரப்புவதுடன் மற்றும் பல நாடுகளில் சிதறடிக்கப்படும் எனக்கூறியது.

அக்டோபர் 7 ம் திகதி, ஜனாதிபதி ஜோ பைடென், உலகம் அணு ஆயுத 'பேரழிவின்' ஆபத்தில் இருப்பதாகக் கூறியது,

உக்ரேனில் போர் வேகமாக அதிகரிப்பதானது அமெரிக்காவிற்கும் ரஷ்யாவிற்கும் இடையே அணுசக்தி போருக்கு வழிவகுக்ககூடும் என்பதைக் குறிக்கிறது.

'கென்னடி மற்றும் கியூபா ஏவுகணை நெருக்கடிக்குப் பின்னர் நாங்கள் இவ்வாறான பேரழிவின் சாத்தியத்தை எதிர்கொள்ளவில்லை' என்று பைடென் கூறினார்.

'ஒரு பேரழிவுடன் முடிவடையாமல் அவ்வாறான ஒரு தந்திரோபாய அணு ஆயுதத்தை எளிதில் பயன்படுத்த முடியும்' என்று தான் நினைக்கவில்லை என்றும் பைடென் கூறினார்.

2022 பெப்ரவரியில், உக்ரேனுக்கு தாக்குதல் ஆயுதங்களை அனுப்புவது 'மூன்றாம் உலகப் போரை' தூண்டிவிடும் என்று பைடென் எச்சரித்திருந்தார். அப்போதிருந்து, அமெரிக்கா, நூற்றுக்கணக்கான கவச வாகனங்கள், மேம்பட்ட நீண்டதூர ஏவுகணை அமைப்புகள் மற்றும் பிற உயர்தர ஆயுதங்களை உக்ரேனுக்கு

“

உக்ரேனில், போர் அணுசக்தி மேதலாக உருவெடுத்தால், 'பீதியை' தடுக்க அரசாங்கங்கள் திட்டங்களை வகுத்து வருவதாக வெள்ளியன்று, கார்டியன் அறிவித்தது. 'ரஷ்யா உக்ரேனில் அணுகுண்டைப் பயன்படுத்தினால் பீதியைத் தவிர்க்க மேற்கு நாடுகள் திட்டமிடுகின்றன' என்பது கார்டியனின் அறிக்கையின் தலைப்பாக இருந்தது. இது ஒரு பெயரிடப்படாத அதிகாரியை மேற்கோள் காட்டி, அரசாங்கங்கள் 'ஒரு தொடர் சாத்தியமான நிலைமைகளுக்கான விலைகமான திட்டமிடலை' மேற்கொள்கின்றன என்று கூறியது.

அனுப்பியுள்ளது.

Politico இதழில் சில வாரங்களுக்கு முன்னர் வெளி வந்த ஒரு கட்டுரையில், முன்னாள் CIA இயக்குநர் லியோன் பனெட்டா பின்வருமாறு எழுதினார்,

'உக்ரேனில் நடக்கும் போர் அணு ஆயுதப் போராக மாறுவதற்கான வாய்ப்புகள் நான்கில் ஒன்று என்ற விகிதத்தில் இருக்கின்றது என அமெரிக்க உளவுத்துறை நம்புகிறது'.

'சில உளவுத்துறை ஆய்வாளர்கள் இப்போது உக்ரேனில் தந்திரோபாய அணு ஆயுதங்களை பயன்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சி போரின் தொடக்கத்தில் இருந்த 1—5 சதவீதத்திலிருந்து இன்று 20—25 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளதாக நம்புகின்றனர்' என்று பனெட்டா குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உக்ரேனில், போர் அணுசக்தி மேதலாக உருவெடுத்தால், 'பீதியை' தடுக்க அரசாங்கங்கள் திட்டங்களை வகுத்து வருவதாக வெள்ளியன்று, கார்டியன் அறிவித்தது. 'ரஷ்யா உக்ரேனில் அணுகுண்டைப் பயன்படுத்தினால்

பீதியைத் தவிர்க்க மேற்கு நாடுகள் திட்டமிடுகின்றன' என்பது கார்டியனின் அறிக்கையின் தலைப்பாக இருந்தது. இது ஒரு பெயரிடப்படாத அதிகாரியை மேற்கோள் காட்டி, அரசாங்கங்கள் 'ஒரு தொடர் சாத்தியமான நிலைமைகளுக்கான விவேகமான திட்டமிடலை' மேற்கொள்கின்றன என்று கூறியது.

நேட்டோவின் அணு ஆயுதப் பயிற்சி, ரஷ்யா அதன் 'glom' அணுசக்தி பயிற்சியை மேற்கொள்ளும் அதே நேரத்தில் நிகழ்ந்தது. நேட்டோ, தனது அணு குண்டு வீச்சு பயிற்சிகளை உரக்க அறிவித்து மேற்கொண்ட நிலையில், ரஷ்யாவிடம் இருந்து அதுபோன்ற அறிவிப்பு எதுவும் வரவில்லை.

எவ்வாறாயினும், இது,) நேட்டோ அதிகாரிகள் இதுவரை அறிவிக்கப்படாத ரஷ்யப் பயிற்சியை ஒரு ஆத்திரமூட்டும் விரிவாக்கம் என்று கூறத் தவறவில்லை

பெயரிடப்படாத அமெரிக்க அதிகாரி ஒருவர் ராய்ட்டஸிடம், 'அமெரிக்காவையும் அதன் நட்பு நாடுகளையும் அணு ஆயுதங்களை பயன்படுத்த வற்புறுத்துவது பொறுப்பற்ற

செயல்' என்று கூறினார்.

அவர் மேலும் கூறுகையில், “அணு ஆயுத முரசறைதல் கவனமற்றதும், பொறுப்பற்றதும் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். அந்த விளையாட்டை விளையாட ரஷ்யா தேர்வு செய்யலாம் — ஆனால் நாங்கள் மாட்டோம். அணு குண்டுகளை வீசுவதை பயிற்சி செய்வதற்காக ஐரோப்பாவிற்கு குண்டுவிச்சு விமானங்களை அனுப்புவதற்காக வாஷிங்டன் திட்டமிடுவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்பு அமெரிக்க அதிகாரி இவ்வாறு கூறினார்.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் வெளியுறவுக் கொள்கைத் தலைவர் ஜோசப் பொரெல், சில வாரங்களுக்கு முன்னர் உக்ரேனில் அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தினால் ரஷ்ய இராணுவத்தை ‘அழித்துவிடுவோம்’ என்று அச்சுறுத்தினார். ‘உக்ரேனுக்கு எதிரான எந்த அணுவாயுதத் தாக்குதலும் ஒரு பதிலை உருவாக்கும். அணுவாயுத பதிலல்லாது, ரஷ்ய இராணுவம் அழிக்கப்படும், அத்தகைய சக்திவாய்ந்த பதிலை உருவாக்கும்”.

அக்டோபர் 7ம் திகதி அன்று, அணுசக்தி பேரழிவு பற்றி பைடென் கருத்து தெரிவித்த அதே நாளில், உக்ரேனிய ஜனாதிபதி வோலோடிமிர் செலென்ஸ்கி, ஒரு ஆஸ்திரேலிய சிந்தனைக் குழுவின் கூட்டத்தில், ‘ரஷ்யா அணுவாயுதங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை’ தடுக்க ரஷ்யா மீது முன்கூட்டிய தாக்குதல்களை நடத்த நேட்டோவுக்கு அழைப்பு விடுத்தார்.

‘நேட்டோ என்ன செய்ய வேண்டும்? ரஷ்யா அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பை இல்லாதொழிக்கவேண்டும்” என செலென்ஸ்கி கூறினார். ‘எங்களுக்கு முன்கூட்டிய தாக்குதல்கள் தேவை. எனவே அவர்கள் அணுகுண்டுகளைப் பயன்படுத்தினால் என்ன நடக்கும் என்பதை அது அவர்களுக்கு காட்டும். வேறு வழியில் அல்ல.’

இந்த அதி சூடான சூழ்நிலையில், அமெரிக்கா தலைமையிலான அணுசக்தி பயிற்சியானது ஒரு பெரிய

தவறான கணக்கீட்டிற்கான சாத்தியத்தை எழுப்புகிறது. பனிப்போரின் போது வருடாந்த நேட்டோ Able Archer பயிற்சியானது 1983 இல் ஒரு முழு அளவிலான அணு ஆயுதப் போருக்கு கிட்டத்தட்ட வழிவகுத்தது. சோவியத் ஒன்றியத்தின் தலைமை, அமெரிக்கா உண்மையில் அணுவாயுதத்தை ஏவப் போகிறது என்று உறுதியாக நம்பியது என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும்.

‘ஒவ்வொரு விமானத்தின் ஒரு படைப்பிரிவிலும் அணுகுண்டுகளை ஏற்றும்படி சோவியத் குண்டுவிச்சுக் குழுக்கள் கட்டளையிடப்பட்டன. மேலும் விமானங்கள் ‘தயார்நிலை 3’ இல் வைக்கப்பட்டன. அதாவது 30 நிமிட எச்சரிக்கையுடன் ‘தாக்குதலுக்கு தயாராக இருந்தது’, என்று வாஷிங்டன் போஸ்ட் குறிப்பிட்டது.

பெப்ரவரி 2021இல், அமெரிக்க வெளியுறவுத் துறையின் வரலாற்றாசிரியர் அலுவலகம், லெப்டினன்ட் ஜெனரல் லியோனார்ட் ஹெச். பெரூட்ஸ் எழுதிய கடிதத்தை வெளிப்படுத்தியது. இது சோவியத் படைகள் அமெரிக்கக் குவிப்புக்கு பதில் அணு ஆயுதங்களை தங்கள் குண்டுவிச்சுகளில் ஏற்றி, அமெரிக்கா அதை செய்திருந்தால் இது ஒரு அணு ஆயுதப் போரைத் தூண்டியிருக்கலாம் என்பதை தெளிவாக்கியது.

பகிரங்கமாக வெளியிடப்பட்ட பின்னர், பெரூட்ஸ் இன் குறிப்பு வெளியுறவுத்துறையால் அகற்றப்பட்டு மற்றும் ஒரு நீதிபதி அதை இரகசியமான் பத்திரமாக மறுவரையறுக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தார்.

நன்றி: நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலக குழு மற்றும் உலக சோசலிச வலைத்தளம்

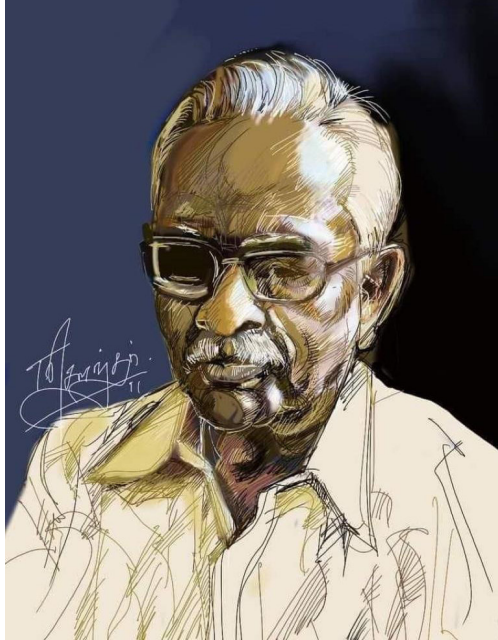

பெற்று, தோழர் இளஞ்செழியன், இரா. சிவலிங்கம் போன்றோரினால் 'மலையக' கருத்துருவாக்கமாக வலுப்படுத்தப்பட்டது. இந்த 'மலையகம்' எனும் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துருவாக்கத்திற்கு உணர்வுகொடுத்தவர்கள் மலையக எழுத்தாளர்கள். அவர்கள் 1960களில் இயங்கத்தொடங்கிய 'ஆத்திரப்பரம்பரையினர்' என வரலாற்றில் பதிவாகின்றனர்.

இலங்கையின் பதுளை மாவட்டத்தில் ஊவா கட்டவளை எனும் தேயிலைத் தோட்ட கிராமத்தில் ஆசிரியராக பணியாற்றிய சந்தனசாமிக்கும் பரிபூரணம் அம்மையாருக்கும் 1934 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி பதினான்காம் திகதி மகனாகப் பிறந்தவர் ஜோசப். மூன்று சகோதரர்கள், ஒரு சகோதரி என கத்தோலிக்க குடும்ப சூழலில் வளர்ந்த இறைநம்பிக்கை கொண்ட ஜோசப்தன் தந்தையே குருவாகக் கொண்டு ஊவா கட்டவளை தோட்டத்துப்பள்ளியில் தொடக்கக் கல்வியை ஆரம்பித்தார். இரண்டாம் நிலை கல்விக்காக பதுளை செல்லவேண்டிய நிலையில் பேருந்து வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் தனது தந்தையின் பிறந்த ஊரான தமிழ்நாடு கும்பகோணம் லிட்டில் பிளவர் உயர் நிலைப்பள்ளியில் சிறிது காலம் கற்று, மீண்டும் இலங்கை திரும்பி பதுளை சென்பீட்டர்ஸ் கல்லூரியில் சாதாரண தரம் வரை கல்விக்கற்றார்.

தனது தந்தையின் வழியில் தெளிவத்தை எனும் தேயிலைத் தோட்டத்து பள்ளியின் ஆசிரியராகவும் தோட்டத்து லித்திராகவும்

சமகாலத்தில் பதவியேற்ற ஜோசப், வாசிப்பிலும் எழுத்திலும் அக்கறை காட்டத்தொடங்கினார். குடும்பத்தினருக்கு தமிழ்நாட்டுத் தொடர்புகள் இருந்ததன் காரணமாக தமிழக சஞ்சிகைகளை வாசிக்கப் பழகியதுடன் தமிழக சஞ்சிகைகளுக்கு எழுதவும் தொடங்கினார். அறுபதுகளில் தமிழகத்தில் வெளிவந்த 'உமா' எனும் சஞ்சிகைக்கு அவர் எழுதிய 'வாழைப்பழத் தோல்' எனும் சிறுகதையே அவரது முதல்

சிறுகதையாக பதிவாகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் முன்னணி தேசியத் தமிழ் பத்திரிகையான

வீரகேசரி நூத்திய மலையக சிறுகதைப் போட்டியில் 1962, 1963, 1964 ஆகிய ஆண்டுகளில் தொடர்ச்சியாக சிறுகதைக்கான முதற்பரிசு பெற்று இலங்கையில் சிறுகதை படைப்பில் பிரபலமானார். அதுவரை ஜோசப் என்றிருந்த அவரது இயற்பெயருடன் அவர் தொழில் செய்து

வாழ்ந்து வந்த தெளிவத்தை எனும் பெயரும் ஒட்டிக்கொள்ள 'தெளிவத்தை ஜோசப்' எனும் இலக்கிய பெயருக்கு சொந்தக்காரன் ஆனார்.

1974 ஆம் ஆண்டு வீரகேசரியில் தொடராக வெளிவந்த 'காலங்கள் சாவதில்லை' எனும் புதினம் நூலாகவும் வெளிவந்து இலங்கை சாகித்ய மண்டல பரிசுக்கு பரிந்துரையானதுடன் நாவல் இலக்கியத்திலும் தன்னை அடையாளப்படுத்தினார். 1979 ஆம் ஆண்டு தெளிவத்தை ஜோசப்பின் முதலாவது சிறுகதை தொகுப்பான 'நாமிருக்கும் நாடே' வெளியானதுடன் அந்த ஆண்டு இலங்கை

அரசின் தேசிய சாகித்ய விருதினையும் வென்றது. இதே சமகாலத்தில் தொழில் நிமித்தமாக பதுளை மாவட்டத்தில் இருந்து வெளியேறி இலங்கையின் தலைநகரமான கொழும்பில் குடியேறினார் தெளிவத்தை ஜோசப்.

மலையகத்தின் பதுளை மாவட்டத்தில் வசித்த போது மலையகத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலை தன் படைப்புக்களால் அழகியல் உணர்வுடன் வழங்கிவந்த தெளிவத்தை ஜோசப், தலைநகரில் வாழத்தொடங்கிய பின்னர் மலையகம் மட்டுமல்லாது ஒட்டுமொத்த மானிடர்க்காகவும் ஒடுக்கப்படும் மக்களுக்காகவும் தனது படைப்புகளை விரிவுபடுத்தினார். இனவாதத் தாண்டவம் எழுந்த கொழும்பு சூழலில் அவர் எழுதிய 'குடைநிழல்' (புதினம்) 'நாங்கள் பாவிக்களாக இருக்கிறோம் அல்லது 1983' (புதினம்) போன்றன இதற்குச் சான்று.

படைப்பு இலக்கியங்களில் மாத்திரமல்லாது இலக்கிய ஆய்வு முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட தெளிவத்தை ஜோசப் 'மலையக சிறுகதை வரலாறு' எனும் தொடர் ஆய்வினைச் செய்து, அதனை நூலாகவும் வெளிக்கொணர்ந்தார். இதற்காக 2000 ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசு தேசிய சாகித்ய விருதினை ஆய்விலக்கியத்துக்காகப் பெற்றுக்கொண்டார். இலங்கையில் மட்டுமல்லாது வெளிநாடுகளுக்கும் இலக்கிய பயணம் மேற்கொண்ட தெளிவத்தை ஜோசப் கனடா, இங்கிலாந்து, அவுஸ்திரேலியா, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் சிறப்புரைகளை வழங்கியிருக்கிறார். எழுத்துத் துறைக்கு அப்பால் ஒரு ஆவண சேகரிப்பாளராக பல்வேறு இலக்கிய ஆவணங்களைச் சேகரித்து

வைத்திருந்ததுடன்; அவ்வப்பொது இலக்கிய தகவல்களாக பத்திரிகைகளுக்கு எழுதியும் வந்தார்.

இலக்கிய உலகில் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அயராது உழைத்துவந்த தெளிவத்தை ஜோசப்பின் இலக்கிய பங்களிப்புக்காக

பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்கள், இலக்கிய அமைப்புகள், பல விருதுகளை வழங்கி கௌரவித்துள்ளன. 2013 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திலும் விஷ்ணுபுரம் விருது தெளிவத்தை ஜோசப்புக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. கொடகே தேசிய சாகித்ய விழாவில் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கப்பட்டுள்ள இவர், கலாசார அமைச்சின் 'தேச நேத்ரூ' விருதுக்கும் உரியரானார்.

தனது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்புக்காகவும் 2013 ஆம் ஆண்டு தேசிய சாகித்ய பரிசு பெற்றார்.

மொத்தமாக மூன்றுமுறை சாகித்ய விருதினை வென்றுள்ளதுடன், இலங்கையின் அதியுயர் இலக்கிய விருதான சாகித்ய ரத்னா விருதினை (2014) வென்ற முதல் மலையகத் தமிழராகவும் தெளிவத்தை ஜோசப் விளங்குகின்றார்.

இலங்கையில் மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றத்தின் தலைவராகவும் தமிழ் சிங்கள எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் தலைவராகவும் செயற்பட்ட தெளிவத்தை ஜோசப் எழுதிய 'நாங்கள் பாவிக்களாக இருக்கிறோம் அல்லது 1983' எனும் புதினத்துக்காக தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் சிங்கப்பூர் முஸ்தபா தமிழ் அறக்கட்டளையுடன் இணைந்து கரிகாற்சோழன் விருதினை வழங்கியது.

1960 களில் எழுத்துலகில் நுழைந்து ஐம்பது வருடகாலம் தொடர்ச்சியாக எழுதி, இயங்கி வந்தவர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள். ஆரம்ப காலங்களில் மலையக மக்களின் வாழ்வியலை, மாறாத மணம்கமழும் மண்வாசனையுடன் எழுதி வந்தார். பின்னைய நாட்களில், யுத்தகாலத்தின் போதான தலைநகர்சார் சிறுபான்மை மக்களின் வாழ்வியல் அவலத்தை தமது படைப்புக்களில் வெளிப்படுத்தியவர். இந்த இருநிலை வியாபகம் மலையக எழுத்தாளர்களுள் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களுக்கு ஒரு தனித்துவத்தையும் அவருக்கு ஒரு பன்மைத்துவத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

புனைவு இலக்கியம் மட்டுமல்லாது புனைவு சாரா இலக்கியத்திலும் அவர் தன்னைப் பதிவு செய்தார். இது தமிழக, மற்றும் புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கிய, செயற்பாட்டுச் சூழலில் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களைப் பிரபலம்மாக்கியது.

மலையக எழுத்தாளராக மேற்குலக நாடுகளிலும் தமிழகத்திலும் நன்கு

அறியப்பட்டவராக மலையக இலக்கியத் தளத்திலிருந்து ஈழத்து இலக்கியத் தளத்திலும், தமிழ் இலக்கியத் தளத்திலும் இவரது ஆளுமை அடையாளம் காணப்பட்டது. தமிழக இலக்கியவாதிகளை இலங்கைக்கு அழைத்து கௌரவிக்கும் நிலையில் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களை தமிழகம் அழைத்து விருது வழங்கி கௌரவித்தது. தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களது 'கூனல்' எனும் சிறுகதை உலகத்தரம் வாய்ந்தது என்று எழுத்தாளர் இந்திரா பார்த்தசாரதியும், 'மீன்கள்' எனும் சிறுகதை தமிழில் வெளியான முதல் நூறு சிறந்த சிறுகதைகளில் அடங்கப்பெறும் என்று எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் பட்டியலிட்டதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அது மட்டுமல்லாது தெளிவத்தை ஜோசப்பின் ஒன்பது சிறுகதைகளைத் தொகுத்து தானே தொகுப்பாசியராக 'மீன்கள்' எனும்

தலைப்பில் ஜெயமோகன் வெளியிடும் அளவுக்கு அந்த கதை அவரில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

சிங்கள இலக்கியம் மற்றும் புலமைசார் துறைக்கு ஆற்றிய பணிகளுக்காக பேராசிரியர் விமல் திசாநாயக்க மற்றும் ஆங்கில இலக்கிய மற்றும் ஊடகத்தறைக்கு வழங்கிய பங்களிப்புக்காக எழுத்தாளர் கார்ல் முல்லர் ஆகியோரோடு ஈழத்து தமிழிலக்கியத்துறைக்கு பொதுவாகவும் மலையக இலக்கியத்துக்கு குறிப்பாகவும் தமது சீரிய பங்களிப்பை நல்கியமைக்காக தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களுக்கும் சாகித்ய ரத்ன விருதும் பணப்பரிசும் வழங்கப்பட்டது.

வாழ்நாளில் ஒரு முறை மாத்திரம் வழங்கப்படும் இவ்வயர் இலக்கிய விருதானது, இதுவரை மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா, எம்.எம்.சமீம், வரதர், சொக்கன், செங்கைஆழியான், பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, பேராசிரியர் அருணாசலம், எழுத்தாளர் தெணியான் போன்ற ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய ஆளுமைகளுக்கும் இதற்கு முன்னர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. பதுளையை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட, முற்போக்கு எழுத்தாளரான எம்.சமீம் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டுள்ள நிலையில், மலையக மக்களின் மண்வாசனை கொண்ட எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் முக்கிய மலையக படைப்பாளியாக விளங்கும் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களுக்கு இலங்கை சாகித்ய ரத்ன விருது வழங்கப்பட்டது. 'சாகித்ய ரத்ன' தெளிவத்தை ஜோசப்: மலையக மண்வாசனைக்குக் கிடைத்தத் தேசிய அங்கீகாரம் இந்நாட்டுக்காக உழைத்தும் ஒருகாலத்தில் குடியுரிமை பறிக்கப்பட்ட, அந்நியர்களாக நாடுகடத்தப்பட்ட மலையக மக்களின் இலங்கைத் தேசிய அடையாளத்தை, மலையக தேசியத்தின்; தனித்துவத்தை உணர்த்தும் அதேவேளை மலையக இலக்கியத்தின் ஊடாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ள மலையக மண்வாசனைக்குக் கிடைத்த தேசிய அங்கீகாரமாக அமைந்துள்ளது எனலாம். 88 வயதுவரை வாழ்ந்த மலையக வரலாறான இவர் மலையக சிறுகதை வரலாறு, மலையக சிறுகதைகள், உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் (மலையக சிறுகதைகள்), பாலாயி(குறுநாவல்), நாங்கள் பாவிக்களாக இருக்கிறோம் அல்லது 1983 (நாவல்), குடைநிழல் (நாவல்) நாமிருக்கும் நாடே (சிறுகதைகள்) தெளிவத்தை ஜோசப் சிறுகதைகள், மீன்கள் (தொகுப்பு ஜெயமோகன்). என பல நூல்களையும் நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகளையும் எழுதியவராவார்.

ரகுராஜ் அணைப் பகுதி சிறுநீர் குழாய்

கந்தையா சிங்கம்

ரகுராஜ் அவர்கள் மிகவும் அமைதியான சுபாவம் கொண்டவர். அனைவராலும் “ரகு அண்ணா” என அன்போடு அழைக்கப்படுபவர். இவர் இலங்கை மண்ணின் கொக்குவில்லில் பிறந்தார். யாழ் பரியோவான் (St.John’s College) கல்லூரியில் தனது கல்வியைத் தொடர்ந்து, யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப் படிப்பை நிறைவு செய்தார்.

அதன் பின் பிரித்தானியாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்து அங்கு வாழ்ந்து வருகின்ற ரகுராஜ் அவர்கள், தொழில்நீதியாக கணக்காளராகப் பணிபுரிந்து வருகின்றார். அது மாத்திரமல்லாமல் பத்திரிகைகளுக்கும் பல கட்டுரைகளை எழுதி வருகிறார். தேவை ஏற்படும்போது பொருளியல் சம்பந்தமான ஆலோசனைகளையும் அறிவுரைகளையும் வழங்கி வருகின்றார்.

அவரது முக்கிய பொழுதுபோக்கு பூப்பந்து (Badminton) விளையாடுவது. யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விகற்ற காலங்களில், பல்கலைக் கழகங்களுக்கு இடையிலான

போட்டிகளில் பங்குபற்றி 1983ம் ஆண்டில் இரண்டாவது இடத்தினைப் பெற்றது நினைவு கூரத்தக்கது.

பிரித்தானியா வந்தபின்னரும் பூப்பந்து விளையாட்டில் தனது ஆர்வத்தினைத் தொடர்ந்தார். அப்போதுதான் பூப்பந்துக்கென ஒருகழகம் ஒன்றினை உருவாக்கவேண்டிய தேவையினை உணர்ந்து கொண்டார்.

கழகம் ஒன்றை உருவாக்கி அதனை மற்றவர்களுக்கும் பயனுள்ளதாக மாற்றினால் என்ன என்ற அடிப்படையில் “First Choice Badminton Club” (FCBC) எனும் கழகத்தினை உருவாக்கினார்.

ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் என சிறிது சிறிதாகப் பல விளையாட்டு ஆர்வலர்கள் கழகத்தில் இணைந்து கொண்டார்கள்.

ரகுராஜுடன் பழகியவர்களுக்கு அவரது நிர்வாகத் திறமையினை நன்கு தெரியும். அவரது நிர்வாகத் திறன் அனைவரையும் கவர்ந்து கொண்டது. ரகுராஜ் அவர்கள் நேரமுகாமைத்துவத்தில் சிறந்தவர்.

குறித்த நேரத்தில் வந்து அனைத்து நிகழ்வுகளையும் ஒழுங்குபடுத்தி அன்றைய நிகழ்வு முடிந்த பின் கடைசியாக வீடு செல்வார்.

இவரது கழகத்திலே அனைத்து இன மக்களும் இணைந்து விளையாடி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அது மாத்திரமல்லாமல், விசேட தேவைகள் உடைய (Special needs) பிள்ளைகளை ஊக்குவிக்கும் முகமாக அவர்களுக்கான பிரத்தியேகப் பயிற்சிகளையும் அளித்து வருகிறார்.

நூறு சதவீதம் வேலை, குடும்பம் எனப் பல சுமைகள் இருந்தாலும்

அதனை ஒரு சுமையாக நினைக்காமல் மகிழ்ச்சியாகச் செய்து வருகிறார்.

பிரித்தானிய பூப்பந்து சம்மேளனத்தில் (Badminton England Federation) முறையாகப் பதிவு செய்து, இந்தக் கழகத்தை நடத்தி வருவதனால் குழந்தைகள், இளைஞர்கள், பெண்கள், எனப் பல வகையானவர்களும் மிகவும் சுறுசுறுப்பாகப் பயிற்சியில் ஈடுபடுவதைக் காணக்கூடியதாகவிரிகின்றது.

2022 தை மாதத்தில் பிரித்தானிய பூப்பந்து சம்மேளனத்தினால் இவரது கழகத்துக்கு மிகப் பெரிய கௌரவம் கிடைத்தது. பிரித்தானியாவிலுள்ள அனைத்துக் கழகங்களிலும் பார்க்க

வரலாற்றிலேயே அதிக அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட, ஏறத்தாள முன்னூறுக்கும் அதிகமான

அங்கத்தவர்களையுடைய முதல் கழகமாக சிறப்புப் பாராட்டுக்களை ரகுராஜின் கழகம் பெற்றுக் கொண்டது.

இது சாதாரணமானதல்ல, இந்தப் பெருமை, ரகுராஜுக்கு மாத்திரமல்ல தமிழர்களாகிய எமக்கும் வந்தடைகின்றது. எனவே நாமும் மனம் மகிழ்ந்து ரகுராஜ் அவர்களுக்கு எமது

நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள் ஆவோம்.

மேலும் அவர் WTCF எனப்படும் உலகத் தமிழர் சதுரங்கப் பேரவையின் தலைவராகவும் தனது பணியை முன்னெடுத்து வருகின்றார். புலம் பெயர்ந்து உலகளாவிய ரீதியில் வாழும் நம்மவர்களைச் சதுரங்கம் (CHESS) என்னும், அறிவுசார் விளையாட்டு துறையில் வளர்க்கும் சேவையையும் மேற்கொண்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

துயர் நிறைந்த வேளைகளில்
உங்கள் சுமை நிறைந்த
தேவைகளை சுலமாக்கி கனிவான
சேவை வழங்குபவர்

Chapel Ridge
Funeral Home & Cremation Centre

Vilosan Sivatharman, B.Eng
Funeral Director

8911 Woodbine Avenue
Markham, Ontario L3R 5G1

Telephone : (416) 993-0826
Fax : (905) 305-8128
E-mail: vilosan9@hotmail.com

சண்முகம் சீவகு

1 ஆட்டுக்குட்டிகள்

டால்ஸ்டாய் தனது குட்டிகளைப் பார்த்து
சொன்னார்

“மலைக்குழந்தைகளே,
மலைக்குள்ளே
யாரையும் நீங்கள் விடக்கூடாது.

நானே திரும்பி வந்து சத்தம் கொடுப்பேன்.
அப்போது மட்டுமே நீங்கள்
கதவைத் திறக்க வேண்டும்” என்று
கூறினார்.

ஓநாய்களும் அவரின் வார்த்தைகளை
காலத்தின் கருப்பு பக்கங்களிலிருந்து
மறைந்து நின்று கேட்டன.

அவர் போனதும் ஓநாய்கள் அங்கு
வந்தன.

மெதுவாக அவை மலைகளுக்குள்
அணிவகுத்து நின்று,

அவரின் குரலைப் போலத் தனது குரலை மாற்றிப்
பேசின.

“குழந்தைகளே! கதவைத் திறவுங்கள். இதோ உங்கள்
அம்மா உங்களுக்கு இரை கொண்டு வந்திருக்கிறேன்”
என்று கூறின.

ஆட்டுக்குட்டிகள் ஜன்னல் வழியே எட்டிப்பார்த்தன.

டால்ஸ்டாயின் வார்த்தைகளை மறந்தன.

கதவை திறந்தன.

நீதிக்கதைகள் பொய்த்தன.

மலைகள் கொள்ளை போயின.

ஆட்டுக்குட்டிகளின் வாழ்வு
ஈவு, இரக்கமின்றி வேட்டையாடப்பட்டன.

தமார் கவிதைகள்

நாக்கு ஒரு கவிதை

ஓநாய்களின் கயமை எல்லாம் அறிந்த நீங்கள்
ஆடுகளை காப்பாற்ற குரல் கொடுத்தீர்கள்.

ஆடுகள் உங்கள் குரலை மறந்தன.
உங்களை மலைக்குள் விட மறுத்தன.

மலைக்குள்ளிருக்கும் ஆடுகளை
இக்கணமும் ஒரு கவிதை
உரக்க அழைத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது.

சண்முகம் சிவகுமார்

2

ഭൂപ്രകൃതി

பயிற்சி பாடல்...

வார்த்தைகளில் பறந்து திரிந்த
இந்த லயத்துக்குருவியின்
பாடலை
அவர்கள் சைட் டிஸ்ஸாக சமைத்து,
சியர்ஸ் சொல்லி அருந்தும் பானத்தில்
மிதக்கும் அத்தனை களிப்புகளிலும்
மலைகளின் கனவுகளும்
மலைகளின் எதிர்காலங்களும்
மிதக்கின்றன.

இதோ இந்தச் சிறுபறவை
பாடிவரும் பாடலில் அதன் இழந்த
காலத்தின் நாள் ஒன்று
மிகுந்த எதிர்பார்ப்போடு
நம்பிக்கையை நிறைக்கிறது.

புதிய பறவையின் பாடல்களில்
சியர்ஸ் சத்தத்தை மீறி
அதன் எரிந்த சிறகுகள்
இருளை கடக்கத் தொடங்குகிறது.

நீ உழைப்பை எடுத்துக்கொள்,
நீ என் உடலை ஆக்கிரமித்துக்கொள்.

ஆனாலும்,
சிறுபறவையின் ஆன்மாவிற்குள்
மேகம் சூழும், இடி முழங்கும்,
மின்னல் மின்னும், புயல் எழும்
மழை பொழியத் தொடங்கும்,
பின்
சிறுபறவையின் தீய்ந்த சிறகுகள்
வீறு கொண்டு முளைக்கும்.

பின்
இந்தச் சிறுபறவையின் பாடலில்
மலையின் மகிழ்வு கனத்துக்கிடக்கும்.

அப்போது பறவை மலையின்
ஆன்மாவின் மகத்துவமான அதன்
பாடலைப் பாடும்.

உங்களுக்கு அப்பாடல் கேட்கிறதா?
ஆம் எனில்,
நீங்கள் தான் அந்தச் சிறுபறவை...

நாயகர்கள்

எஸ்.நளீம்

இன்று புதன்கிழமை மனைவியின் மாதாந்த மருத்துவப் பரிசோதனைக்காக நகரத்திலுள்ள போதனா வைத்தியசாலைக்குச் சென்றாகவேண்டும். மோட்டார் சைக்கிளை வீட்டில் வைத்துவிட்டு பஸ்ஸில் தான் செல்லவேண்டியதாகிட்டு.

இந்த நாட்களில் ரூபாவின் பெறுமதி இழப்பு, டொலர் பற்றாக்குறை, எரிபொருள் தட்டுப்பாடு; எம்மவர்களின் வாழ்வியலையே புரட்டிப்போட்டுவிட்டது.

வீதியில் தனியார் வாகனங்கள் எதனையும் காணமுடியவில்லை. ஊரடங்குச் சட்டம் விதித்த நாட்களைப்போல வீதிகள் வெறிச்சோடிக் கிடந்தன. எப்போதாவது வரும் அரசு பேருந்துகள், பயணிகளால் நிரம்பி வழிந்ததன. அதிக பிரயத்தனத்தில் நானும் மனைவியும்

எப்படியோ ஒரு பஸ்ஸில் தொற்றிக்கொண்டோம்.

ஏனோ மனது திடமிழந்து, உடல் சோர்வாக இருந்தது எனக்கு. பஸ் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

பஸ் நடத்துனர் அருகில் வந்தார். நல்ல நிதானமானவராய் இருந்தார். ஆனால், பஸ் ஓட்டுனர்தான் அவ்வளவு நிதானமானவராகத் தெரியவில்லை.

‘நீங்க எங்க போக?’

‘மட்டக்களப்புக்கு’

‘ரெண்டுபேரா?’

‘ஓம்..’

‘400 ரூபா தாங்க.’

‘இரண்டுபேர் 100 ரூபாய்க்கு போன தூரம்’ என்றேன்.

‘அதப் பேசாதீங்க, என்ன செய்ய..?’

‘பஸ் ஹொஸ்பிடல் வரைக்கும் போகுமா?’

‘இல்ல “டிப்போ” வரையும்தான் போகும்.’

‘அப்போ அங்கால “ஓட்டோ”க்கு நாங்க 300ரூபா கொடுக்கணுமே’.

‘கொடுக்கத்தான் வேணும் நான் என்ன செய்ய, நிலமை இப்புடித்தானே இரிக்கி..’

‘சீரிபி’ நாங்க மட்டும்தான் ஓடுறம், பிரைவேட் காரனுகள் எல்லாரும் டீசல் இல்லன்டு போட்டு சும்மா வீட்டுல கிடக்கானுகள்.

‘நாங்க சுணங்கேலா..’

‘அங்க “பஸ் டிப்போ” சனங்களால நிரம்பி வழியுதாம், அவங்களையெல்லாம் ஏத்திகிட்டு உடன திரும்பனும்..’

‘நீங்க வரக்க வேணும்டா எங்கட பஸ்ல வரலாம் ஓட்டோ காசு 300 ரூபா மிஞ்சும்’

‘ஒருமணிக்கு வாட்டுப் பாத்துட்டு வரர் ஆக்கள ஏத்த நாங்கதான் அங்க வருவம்’

‘என்ன செய்ய எங்களுக்கு போட்ட ஓட்டுக்குத்தான நாங்க இயங்கலாம்..’

‘அந்தா பாருங்க ஒருத்தன் டிக்கட் எடுக்காம இறங்கப்போறான்.’

“தம்பி...தம்பி...டிக்கட் எடுத்தியா?” பஸ்

நடத்துனர் பின்னோக்கி ஓடினார்.

சாதாரணமாக பஸ்ஸில் ஒரு மணிநேரத்தில் சென்றடையக் கூடிய இந்தத் தூரத்தை சென்றடைய இன்று இரண்டுமணிநேரங்கள் சென்றுவிட்டது.

நாங்கள் நகரத்தி பிரதான “பஸ் டிப்போ”வுக்கு அண்மையிலுள்ள நிறுத்தத்தில் இறங்கிக் கொண்டோம்.

***

வழமையில் அதிகபட்சம் இரண்டு மணிநேரங்களுக்குள் முடிந்துவிடும் எங்களது ‘மருத்துவப் பரிசோதனை’ இன்றும் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள் முடிந்துவிட்ட போதிலும் ஊருக்குச் செல்வதற்கு பஸ் இல்லாததால் மேலும் மூன்று மணிநேரங்கள் காத்திருக்க வேண்டியதாகிட்டு. பஸ் நடத்துனர் குறிப்பிட்டது போன்று பகல் ஒருமணிக்கு, அதே பஸ்ஸில் மீண்டும் ஏறிக்கொண்டோம்.

காத்திருந்து பஸ் வந்தவுடன் உடன் ஏறி சீட் பிடித்ததால் பஸ்ஸின் முன்பக்க ஆசனங்களில் அங்கவீனர்களுக்கும், மதப்பெரியார்களுக்குமான ஆசனங்களைத் தவிர்ந்து பிடித்தமான ஆசனமொன்றில் அமர்ந்துகொண்டோம்.

***

பஸ் ஓடத்தொடங்கி இப்போது பயணத்தூரத்தில் அரைவாசி கழிந்திருந்தது.

‘மனிசனெல்லாம் மாறிப் போய்ட்டான்... இப்ப சூதுவாது தெரியாதவன, நல்ல மனிசனயல்லாம் காணலா.’

‘படித்தவன், பணக்காரன், அரசியல்வாதி, ஆன்மீகவாதி எவனுக்கிட்டயும் நேர்மை இல்லை.. நியாயமில்ல.., நாணயமில்ல..’

இதால்தான் இந்த நாடு இப்புடி நாசமாகிக்
கிடக்கு.'

அந்த நெரிசல் மிகுந்த பேருந்துக்குள்
பிரயாணிகளும், பஸ்ஸும் எழுப்பிய
இரைச்சலையெல்லாம் தாண்டி பஸ்ஸின்
பின்பக்கவாயிலுக்கருகில் நிற்கும் நடத்துனரின்
நச்சரிப்பு முன்பக்கத்து சீட்டிலிருந்து
பயணிக்கும் எங்களது காதிலும் வந்து வீழ்ந்தது.

நாணயஸ்தனா? இப்ப அதெல்லாம்
'சல்லிக்' காசுக்கும் பெறுமதியில்லாமப்
போச்சே. இருந்திட்டாலும் என்ன அவன
தலையில் வச்சி கொண்டாடிடத்தான்
போறாங்க'

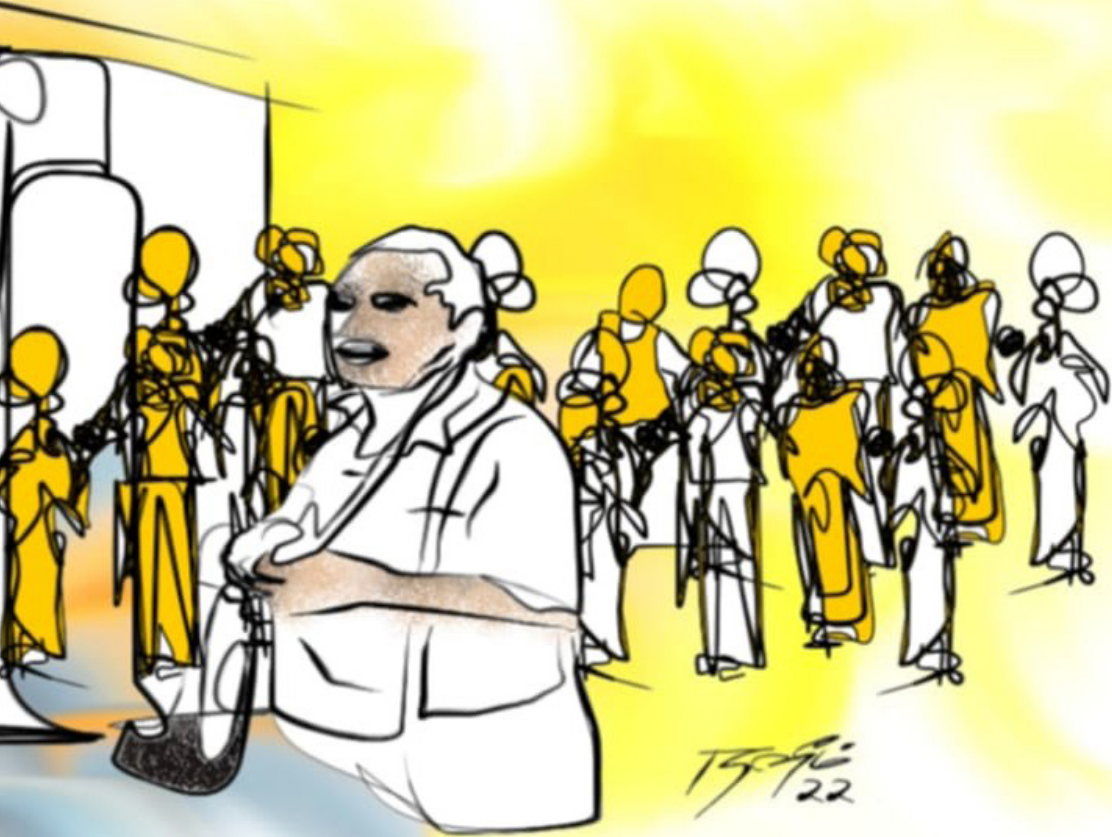
அப்போது எனக்குப் பின் ஆசனத்திலிருந்து
பயணிக்கும் ஒரு அரசாங்க உத்தியோகத்தர்
போன்ற தோற்றம் கொண்ட ஒருவர் பஸ்
நடத்துனருக்கு பதிலளிப்பதுபோல அவருக்குக்
கேட்காமலேயே நக்கலாய் கூறினார்,

அவர் தொடர்ந்தும் நையாண்டியாகவும்
சீரியசாகவும் தன்னுடன் கூட
பயணிப்பவரிடம் இப்புடி பல விசயங்களைப்
பேசிக்கொண்டு வந்ததால். அவரது பேச்சு
பல சந்தர்ப்பங்களில் என்னை ஆகர்ஷித்தது.
நான் என்னை அறியாமலேயே அவர்களது
உரையாடலுக்கு காதுகொடுக்கலானேன்.

'இப்ப சாமானெல்லாம் மூணு மடங்கு
நாலு மடங்குண்டு விலை கூடினதோட
தொழில் செய்வன் கூலிக்காரன்
எல்லாரும் தங்கட தங்கட கூலியக்
கூட்டிட்டான். நம்மதான் குறிப்பிட்ட
சம்பளத்துக்குள்ளேயே வாழவேண்டியிரிக்கி.
ஒரு ஓட்டோக்காரன் 1000 ரூபா தூரத்த 4000
ரூபாவாக்கிட்டான் அதுல அவன் எடுக்கிற
லாபமும் நாலுமடங்காகிட்டு. அவனுக்கு
பிரச்சினையில்ல. இந்தப் பொருளாதார
நெருக்கடிவந்து பாதிக்கப்பட்டது அரசாங்க
வேல பார்க்குற நாமதான்' என்றார். அது
ஏற்கத்தக்கதாய்த்தான் இருந்தது.

பொதுவா எப்போது பஸ்ஸில்
ஏறிவிட்டாலும் பஸ்ஸுக்கு வெளியே அருகில்
வீதியோரங்களில் இருப்பவைகள் எல்லாம்
எனது பார்வைக்கு விரைவாக ஓடி மறைவது
போலவும் தூர இருப்பவைகளெல்லாம்
எம்மோடு சேர்ந்தே பயணிப்பது போலவும்
இந்த உலகமே திரண்டு எம்மைத் துரத்தி
வருவதாய் எழுகிற தோற்றப்பாடு போல
என்றும் எனக்குள் சிந்தனைகளும் சிறகடிக்கத்
தொடங்கிவிடும்.

அந்த பஸ் நடத்துனரின் ஆதங்கமும் பின் ஆசனத்தில் இருப்பவர் அதை ஆமோதிப்பதுபோல் பேசியதும் மனதை நெருடியது. அவர் சொல்கிற நற்பண்புகள் அனைத்தும் அவர்கள் சொல்வது போலவே எமது நாட்டு மக்களிடம் இருந்து இல்லாமல் போய்விட்டதா? மனது கேள்வி எழுப்பியது. அந்த நொடியில் ஏமாற்றத்தை உணர்ந்தேன் நான்.

இப்போது அவர்களின் உரையாடலில் வந்த 'சல்லிக்காசு' என்ற சொல் எனது மனதில் பதிந்து அதைச் சுற்றி சிந்தனை சிறகு விரித்து சுழலத் தொடங்கியது.

வெள்ளைக்காரன் நாட்டைக் குடுத்துட்டுப் போகக்க ஒரு சல்லிக்காசுக்கும் பெறுமதியிருந்திச்சுதானே இந்த நாட்டல்? எனக்குள் கேள்வி எழுத்தான் செய்தது.

நானறிந்த மட்டில் நம்ம நாட்டு

நாணயத்துல ஆகவும் சிறிய நாணய அலகா இருந்தது சல்லி நாணயங்கள்தான். அது பித்தளை போன்றதொரு உலோகத்தில்தான் செய்யப் பட்டிருந்தது.

நான் சிறுவனாய் இருக்கும்போது வீடுகளில் வழக்கொழிந்து கிடந்த நாணயங்கள் இந்த சல்லி நாணயங்கள்தான். அந்த நாணயங்களின் ஒருபக்கத்தில் எலிசபெத் மகாராணியாரது படம் இருந்தது எனக்கு இப்போதும் ஞாபகமிருக்கிறது.

ஆனால் ஒரு சல்லிக்கு ஒரு டியும் பணிசும் சாப்பிட்டதாக அந்த நாட்களில் இந்த சல்லியின் பெறுமதியை எனது மூத்தப்பா சொல்லி சிலாகித்ததை நான் வியந்து கேட்டிருக்கிறேன்.

அந்த நாணயங்களைப் பொறுக்கியெடுத்து, மழை பெய்துவிட்ட ஈரமான திட்டியில் போட்டு, அதற்குமேல் குதிகாலை வைத்து பாரத்தை அழுத்தி, பம்பரம்போல் சுழன்று மீண்டும் புரட்டிப்போட்டு, சுழன்றுவிட்டு எடுத்துப் பார்த்தால் பெறுமதியற்ற அந்த சல்லிகள் புது நாணயங்களாகத் தகதகக்கும்.

ஆனால் அப்போது ஓரளவு பெறுமதியுடன் புழக்கத்திலிருந்தது சத நாணயங்கள்தான். அதில் ஒரு சதம், இரண்டு சதம், ஐந்து சதம், பத்து சதம் போன்ற சதங்கள் பாவனையில் இருந்தன. அவைகள் அலுமினியன் போன்ற ஆனால் ஒருவகை பாரம் குறைந்த உலோகத்தில் செய்யப்பட்டிருந்தன. நான் சிறுவனாய் இருக்கும்போதே அவைகள் அனைத்தும் பெறுமதியழந்து போயின.

அதன்பின்னர் இருபத்தைந்து சதம், ஐம்பது சதம் அந்த இடத்தையடைந்து எனது பிள்ளைகள் சிறுவர்களாக இருக்கும்போதே அதுவும் பெறுமதி இழந்து ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய்க்கு மாறின. என்றாலும் இன்றுவரை அவைகள் பொருட்களின் விலைப்பட்டியலில் மாத்திரம்தான் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அன்று ஒரு சதமும் இரண்டு சதமும்

இருந்த பெறுமதியில் இன்று ஐந்து ரூபாயும், பத்து ரூபாயும்தான் குற்றி நாணயங்களாய் நிற்கின்றன.

இன்றைய நிலையில் ஒரு யாசகனுக்கு வழங்கும் ஆகக் குறைந்த தொகையாக 10 ரூபாய் வந்து நிற்கிறது. ஒரு 'பண்' வாங்குவதாக இருந்தாலும் ஒரு யாசகன் ஐந்து பேரிடம் யாசகம் பெற்றாகவேண்டும். 10 ரூபாய்களுக்குக் குறைவாகக் கொடுத்தால் ஒரு யாசகன் கூட அதை பெற்றுக்கொள்ளத் தயாரில்லாத நாணயங்களாய் இலங்கை ரூபாய்கள் பெறுமதியிழந்திட்டு.

சுதந்திரத்துக்குப் பிந்திய எழுபது ஆண்டுகளில் எமது நாட்டு நாணயத்தின் பெறுமதியிழப்பு இது?

இது யார் விட்ட சாபமோ?.

ஓடும் பஸ்ஸுக்குள் 'டிக்கெட்' கொடுப்பதற்காக இப்போதுதான் எங்களை நெருங்கி வந்தார் பஸ் நடத்துனர்.

'டிக்கட் எடுக்காதவங்கல்லாம் டிக்கட் எடுத்துக்கங்க' என்றார்

பஸ்ஸில் அதிக நெரிசலால் அப்போதே அவர் களைப்புற்றிருந்தது தெரிந்தது, பஸ் ஓட்டுனரின் ஓட்டத்திலும், சலிப்பும், அஜாக்கிரதையும் தெரிந்தது.

'என்ன பஸ்ஸுக்குள்ள ஒரே ரகனையா இருக்கு' என்றேன்.

'சொந்தமா கார், மோட்டை சைக்கிள் எண்டு பயணம் செய்து பழக்கப்பட்டதுகள் பஸ்சில ஏறிக்கிட்டு தடுமாறுதுகள்...'

'சிலதுகள் எந்தப் பக்கத்தால ஏறுர எந்தப்பக்கத்தால இறங்குதெண்டு தெரியாம ...ஏறிக்கிட்டு முழிக்குதுகள்'

'சிலதுகள் நான் முன்பக்கம் நின்டா பின்பக்கம் ஏறி 'டிக்கட்' எடுக்காம, காசும் குடுக்காம பின்பக்கத்தாலயே இறங்கிருதுகள், நான் பின்பக்கம் நின்டா முன்பக்கத்தால ஏறி முன்பக்கத்தாலயே இறங்கிருதுகள்.

இதுக்குள்ள எங்க நான் டிக்கட் குடுக்கிறதும், காச வாங்கிறதும்

‘இல்லன்னு ஓடிப்போய் மறிச்சிக் கேட்டா நீ வந்து டிக்கட் தந்தியா? என்று என்னுலதான் குற்றம் சொல்லிட்டு போகுதுகள். எல்லாருக்கும்போல

எனக்கும் ரெண்டு கையும் ரெண்டுகாலும்தான இரிக்கி. எனக்கென்டா என்ன செய்யிறதெண்டு தெரியுதில்ல..’

‘ஒருநாளைக்கு ‘டிக்கட் செக்கர்’ ஏறினான் எண்டால்தான் இரிக்கி நம்மட கத கந்தல்தான். இந்தத் தொழிலே வெறுத்துப் போச்சு’ என்றார்.

கால வரையறையற்ற விடுமுறையால் பெரும்பாலான அரச பணியாளர்கள் வேலையே செய்யாது வீட்டிலிருந்துகொண்டு சம்பளம் பெறும்போது சில அரச பணியாளர்கள் இப்படி பன்மடங்கு பணிச் சுவைகளைச் சுவப்பதும் நடக்கத்தான் செய்கிறது. கொரோனாவின்போது அனைவரும் வீட்டில் இருக்க சுகாதாரத்துறையினர் கஷ்டப்பட்டது போல.

இப்போது வந்தாறு மூலையைக் கடந்து பஸ் சென்றுகொண்டிருந்தது. செங்கலடி தரிப்பிடத்திலிருந்து ஏறியவராக இருக்க வேண்டும். சுமார்

45 வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு பெண் சன நெரிசலை தள்ளிக்கொண்டும், துளைத்துக்கொண்டும் பஸ்நடத்துனரிடம் வந்து 50ரூபாவைக் கொடுத்து முன்னாலுள்ள இறக்கத்தில் இறங்குவதாக கூறினாள்.

அதைப் பெற்றுக்கொண்ட நடத்துனர் தனது கையிலிருந்த கருவியிலிருந்து கறாச் என்ற சத்தத்துடன் டிக்கட்டினை கிழித்து வைத்துக்கொண்டு கால் சட்டையின் இருபொக்கட்டுகளையும் தேடித் துலாவி 10ரூபாய் நாணயத்தினை எடுத்து நீட்டினார் இப்போது பஸ்ஸில் ஆகக்குறைந்த கட்டணமாக நாற்பது ரூபாய் நிர்ணயிக்கப்பட்டாகிட்டு.

நிலை தடுமாறுவதும் பின்னர் சீராவதுமாக ஓடிக்கொண்டிருந்த பஸ் சீராகும் தருணத்தைப் பார்த்து காத்திருந்து நடத்துனரின் கையிலிருந்த டிக்கட்டினையும், பணத்தினையும் ஒரு கொக்கு இரையைப் பிடிக்கும் லாவகத்துடனும், வேகத்துடனும் இருக்கைக் கம்பியை மீண்டும் பிடித்துக் கொண்டாள் அந்தப் பெண்.

அவள் பிடித்துக் கொண்டிருந்த இருக்கையில் இரு வயோதிபர்கள் இருந்தனர். அந்த வயோதிபர்களில் ஒருவர் யாசகம் பெறும் ஒருவராக இருக்க வேண்டும். அவரது ஏழ்மையை அவரது ஆடைகள் மாத்திரமன்றி அவரது தலைமுடியும் அனைவருக்கும் பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்தது.

உரோமங்கள் நேர்த்தியில்லாமல் திட்டுத் திட்டாகத் தெரிந்தன. அவர், தனது தலை முடியை தானே கத்தரித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

எதிரே பேருந்து நிறுத்தத்தில் நிறுத்தும்படி பின்னாலிருந்தொரு இளம் குரல் கூக்குரலாய்க் கேட்டது. ‘எதுக்குடா கத்துறே பெல்ல அடிடா’ என்றுவிட்டு நடத்துனர் பெல்லையடிக்க ஓட்டுனர் பிரேக்கில் காலை வைக்க

அது சற்று அழுத்தமாக அமுக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

நின்று பயணித்த பயணிகள் நிலை தடுமாறி தனக்கு முன்னுள்ளவரில் ஊண்ட, இறங்கத் தயாராய் இருக்கையின் கம்பிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு நின்ற அந்தப் பெண்ணும் நிலை குலைய, கையில் அடக்கிவைத்திருந்த பத்து ரூபாய் குற்றி நாணயமும் குதித்து வீழ்ந்து அந்த வயோதிபர்களின் காலுக்குக் கீழால் உருண்டு சென்று கோணர் சீட்டிலிருந்த யாசகம் பெறும் முதியவரின் காலுக்குக்கீழே சரிந்து வீழ்ந்தது.

பெண்ணோ பஸ்ஸை விட்டும் இறங்கும் அவசரத்தில் சற்று குனிந்து பார்த்துவிட்டு இதனை எடுக்க தாமதிக்க முடியாது என ஊகித்திருக்கவேண்டும், பஸ்ஸை விட்டு இறங்கி விட்டாள்.

அப்போது அந்த யாசகம் பெறும் முதியவர் அவசரமாகக் குனிந்து காலுக்குக் கீழ் தனது கைகளால் துழாவி, அந்தப் பணத்தைக் கண்டெடுத்துக்கொண்டு தாமதியாது திறந்திருந்த கண்ணாடி ஜன்னலூடாக தலையைப்போட்டு அந்தப் பெண்ணிடம் கொடுப்பதற்காக சத்தமிட்டார் .

ஆனால் பஸ்ஸின் இரைச்சலிலும் பயணிகளின் சத்தத்திலும் அமுங்கிய அந்த வயோதிபரின் குரல் அந்தப் பெண்ணுக்குக் கேட்கவில்லை. பல முறை குரலெழுப்பி சைகை காட்டினார். அவள் குனிந்தபடி வீதியை விட்டும் விலகித் தூரமாகி நடந்து கொண்டிருந்தாள்.

அப்போது பஸ் ஓடத்தொடங்கியதும் தலையை உள்ளிழுத்துக்கொண்ட வயோதிபர் கைவிரல்களில் பத்து ரூபாய் நாணயத்தினைப் பற்றியபடி என்ன செய்வதெனத் தெரியாது பஸ்ஸுக்குள் சுற்றியிருந்த பயணிகள்

அனைவரையும் பார்வையால் துழாவினார். அப்பணத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டு சங்கடத்தில் இருந்தார்.

பஸ் ஓடுவதும் நிற்பதுமாக இரண்டு மணிநேரங்களை விழுங்கிவிட்டது. அப்போது நாங்கள் பஸ்ஸை விட்டு இறங்குமிடமும் வந்து விட்டது.

நான் மனைவியை அசைத்து முன்னால் இறங்குவோம் என எழுந்தபோது எங்களுக்கு முன்னாலேயே அந்த யாசகம் பெறும் முதியவரும் இறங்கத் தயாராகி நின்றார்.

இப்போது பஸ் நிறுத்தப்பட்டது.

அந்த முதியவர் இறங்கும் வரை நானும் மனைவியும் தாமதித்து நின்றோம். அவர் தட்டுத் தடுமாறி இறங்கியதும் நாங்களும் இறங்கிக்கொண்டோம்.

பஸ் சென்றுவிட்டது.

மனைவி பஸ்ஸுக்குள் காலை ஒரே பாட்டில் வைத்துக்கொண்டு

பயணித்ததால் கால் விறைத்து நடப்பதற்கு சற்று சிரமப்பட்டு நடந்தாள். நானும் அதற்கு ஈடுகொடுத்து மெதுவாக நடந்து கொண்டிருந்தேன்.

இப்போது அந்த யாசகம் பெறும் முதியவர் எங்களை முந்திச் சென்றுகொண்டிருந்தார்.

சிறிது தூரம் சென்றதும்

முன்னால் நடைபாதை அருகில் ஒரு பரந்த ஆலமரத்தின் நிழலில் அமர்ந்தபடி ஒரு சீலையை விரித்து அதில் ஒரு பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒரு பாட்டி யாசகம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

அந்த பாட்டியை நெருங்கிய முதியவர் 'இந்தா இத நீயே வச்சிக்க' என்று அவரிடம் நீட்டினார்.

முதியவரின் சத்தம் வந்த திசைக்குத் திரும்பினேன் அந்த பத்து ரூபாய் நாணயம்.

பஸ்ஸுக்குள் பஸ் நடத்துனரின் ஆதங்கத்தை அப்போது நான் முற்றாக

சரிகண்டிருந்தபோதிலும் இப்போது இந்த யாசகரின் நடத்தையில் நாணயத்தைப் பார்த்ததும் மனதில் சலனம் கிளம்பியது.

ஒரு சில அரசியல்வாதிகள், அதிகாரிகள், பணக்காரர்கள், சில எளியவர்கள் அப்படி நிலை கெட்டுப் போயிருப்பது, என்னவோ உண்மைதான். அதற்காக ஒட்டுமொத்த மக்களையும் அப்படிக்கொள்ள முடியுமா?

சரியாகப்பார்த்தால் அந்த யாசகம் பெறும் முதியவர் மாத்திரமா? அரசாங்கத்துக்கு விசுவாசமாய் செயல்படும் அந்த பஸ் நடத்துனரும் நாணயஸ்தன் தானே.. அவர்கள் மட்டுமா பின் ஆசனத்தில் பேசிக் கொண்டிருந்தவர்கள்.. அந்த பத்து ரூபாவைத் தவறவிட்ட பெண்.. எத்தனையோ பேர்.. உலகமெல்லாம் பரந்து கிடக்கும் இந்த நல்லவர்களுக்காக இந்த உலகம் இன்னும் சுழலும், நாடு மீளும், மனது சற்று திடம் கொண்டது, நான் நிமிர்ந்து நடக்கலானேன்.

R & C Property Lawyers LLP
Conveyancing Specialists

Raja Thavaraja & Senthuran Thavaraja Solicitors

UNIT 116 Tooting Works
89 Bickersteth Road
London SW17 9SH

 0208 772 4920

 02086820651

info@rcpropertylawyers.co.uk

www.rcpropertylawyers.co.uk

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் இலங்கைக்கான உதவி: வரமா? சாபமா?

சிவநேசன் வைத்தியநாதர்

நிதியியல் நிபுணர்

பல மாத காத்திருப்புக்குப் பின்னர் ஐஎம்எப் எனப்படும் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் அதிகாரிகளுக்கும் இலங்கை அரசு அதிகாரிகளுக்கும் இடையிலான உதவித் திட்ட ஒப்பந்தம் செப்டம்பர் 1, 2022 அன்று அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம், ஐஎம்எப் இன் நிபந்தனைகளை இலங்கை பின்பற்றினால் 2.9 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர் பெறுமதியான கடன் இலங்கைக்குக் கிடைக்கும். அந்நியச் செலாவணிக் கையிருப்பினைப் பராமரிக்க இந்தப் பணம் இலங்கை மத்திய வங்கியிடம் கையளிக்கப்படும். இலங்கையின் தேவைகளுக்கு இந்தத் தொகை

போதுமானதல்ல என்றபோதிலும் ஐஎம்எப் இன் உதவி தற்போதைய நிலையில் இலங்கைக்குக் கட்டாயமானது. ஐஎம்எப் ஒப்பந்தத்தின் பிரதிபலனாக சர்வதேச மூலதனச் சந்தைகளின் கதவுகள் மறுபடியும் இலங்கைக்குத் திறக்கப்படும். உலக வங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் மேற்குலக நாடுகளின் உதவிகளையும் இதனைத்தொடர்ந்து

இலங்கையால் பெறமுடியும். மறுபுறத்தில், இலங்கையின் மிக மோசமான நிதி நிலைமையைக் கருத்திற்கொண்டு கடுமையான நிபந்தனைகளும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

ஐஎம்எப் கடன்கள் இலங்கைக்கு ஒன்றும் புதியனவல்ல. 1965 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கை 16 தடவைகள் ஐஎம்எப் உதவிகளைப் பெற்றிருந்தது. முன்னைய உதவிகள் வெற்றி அடையாமல் போனதற்குக் காரணம் அரசாங்கங்கள் ஐஎம்எப் திட்டங்களுக்கு சமாந்தரமாக, பொருத்தமான பொருளாதார மேம்பாட்டுத்திட்டங்களை அர்ப்பணிப்புடன் தொடர்ச்சியாக நடைமுறைப்படுத்தத் தவறியமையே ஆகும்.

ஐஎம்எப் உதவித் திட்டத்தில் பின்வரும் அம்சங்கள் பிரதானமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன:

- அரசாங்கம் வரிகளை கணிசமான அளவு அதிகரிக்க வேண்டும். இதற்கான காரணம் இக்கட்டுரையில் கீழே குறிப்பிடப்படுகிறது.
- எரிபொருள் மற்றும் மின்சாரத்திற்கான விலைகளை அரசாங்கம் உண்மையான செலவை பிரதிபலிக்கும் வகையில் அதிகரிக்க வேண்டும். இலங்கை மின்சார சபையும் இலங்கை பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனமும் காலங்காலமாக மானிய விலையில் மின்சாரத்தையும் எரிபொருளையும் விற்பனை செய்து கடுமையான நிதி நெருக்கடியில் காணப்படுகின்றன.
- அரசியல் தலையீடு இல்லாமல் செயற்படும் வகையில் மத்திய வங்கிக்கு கூடுதல் சுதந்திரம் அளிக்கும் புதிய மத்திய வங்கிச் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

- நாட்டின் நிதி அமைப்பின் உறுதிப்பாட்டை மேம்படுத்தும் வகையில் வங்கிச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும்.

- ஊழலுக்கு எதிராக தீர்க்கமான சட்ட ஏற்பாடுகளையும் நிறுவனக் கட்டமைப்புக்களையும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

- வருமானம் குறைந்த மக்களுக்கு அரசாங்கம் பணக் கொடுப்பனவுகளை வழங்க வேண்டும்.

மேற்கூறப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இந்தப் பேரிடரில் இருந்து மீண்டு, சரியான திசையில் பயணிக்க இலங்கைக்கு அத்தியாவசியமானவை. மறுபுறத்தில், ஐஎம்எப் நிபந்தனைகள், அதிக வரிச்சமை, பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பு என மக்களின் மீது அதிக சுமைகளை விதிப்பதாகவும் அமையும். ஐஎம்எப் கடன் அன்னியச் செலாவணிப் பற்றாக்குறைப் பிரச்சனையை அடுத்த சில ஆண்டுகளுக்குத் தீர்க்க உதவும்.

நாட்டின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் கட்டமைப்புகளில் புரையோடிப்போயுள்ள பலவீனங்களை ஐஎம்எப் ஒப்பந்தத்தின் விதி முறைகளும் நிதியுதவியும் இல்லாமல் செய்துவிடப் போவதில்லை. இலங்கை, நிலைத்திருக்கும் உண்மையான அபிவிருத்தியை அடைந்து ஒரு செல்வந்த நாடாக மாற்றமடைய வேண்டுமெனில், பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைக் கட்டுமானங்களில் உள்ள பலவீனங்களை அடையாளம் கண்டு நிவர்த்திக்கும் செயற்திட்டங்களை இலங்கை முழு அர்ப்பணிப்புடன் தன்னிச்சையாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். பொருளாதார வளர்ச்சி, தனிநபர் வருமான அதிகரிப்பு, வாழ்க்கைத் தர உயர்வு என்ற இலக்குகளை அடைய வேண்டுமாயின், அரசாங்கம் இடம்பெற்ற தவறுகளுக்கான காரணங்களை நேர்மையாக ஆராய்ந்து, தவறான தீர்மானங்களை எடுத்து, நாட்டின் பொருளாதாரத்தை அதல பாதாளத்துக்குக்

கொண்டு சென்றவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும். மீண்டும் இதே தவறுகள் நிகழாமல் பார்த்துக்கொள்ளவும் வேண்டும்.

இலங்கை அரசாங்கத்தின் வருமானம் அதன் செலவினங்களைச் சமாளிக்கப் போதுமானதாக இல்லை என்பதாகும், என்பது தற்போதைய பொருளாதார நெருக்கடிக்கான மிகப் பிரதானமான காரணங்களில் ஒன்றாகும். மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதமாக நோக்குகின்றபோது, இலங்கை உலகில் ஆகக் குறைந்த வரி வருமானம் பெறும் நாடுகளில் ஒன்றாகும். 2021 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசாங்கத்தின் வரி வருவாயில் 86 வீதம் அரசதுறை ஊழியர்களின் சம்பளம் கொடுக்கவே போய்விட்டது. முதலாவது பிரச்சனை பற்றாக்குறையான வரி வருமானம். இரண்டாவது பிரச்சனை செயற்திறன் குறைந்து, வீக்கமடைந்துள்ள அரச துறை ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை (ஆயுதப்படைகள் உள்ளடங்கலாக). அரச ஊழியர்களின் சம்பள மற்றும் ஓய்வூதியக் கொடுப்பனவுகளைச் செலுத்துவதற்குக் கூட பணத்தை அச்சிட வேண்டிய நிலையே தொடர்கிறது. பண அச்சடிப்பு பணவீக்கத்தை உருவாக்குகிறது.

ஸ்ரீலங்கன் எயர்லைன்ஸ், இலங்கை மின்சார சபை, இலங்கை பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனம் உள்ளிட்ட பல அரச கூட்டுத்தாபனங்கள் தொடர்ச்சியாக நட்டத்தில் இயங்கி வருவதுடன் கடுமையான நிதி நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்டு வருகின்றன, அரச வங்கிகளில் பெறுகின்ற கடன்களைக் கொண்டே இந்த நிறுவனங்கள் காலத்தை ஓட்டுகின்றன. அரச நிறுவனங்களின் ஒட்டுமொத்த மறுசீரமைப்பு இன்றி இலங்கை அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை முன்னேற்றமடையப் போவதில்லை. அரச நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கோடிக்கணக்கான ரூபா பெறுமதியான செயற்படாக் கடன்களால் அரச வங்கிகளும் பாதிப்படைந்துள்ளன. இந்த நிலை நாட்டின் நிதி அமைப்பின் உறுதிப்பாட்டுக்கு மிகப் பெரும் அச்சுறுத்தலாக மாறியுள்ளது.

ஐஎம்எப் உதவித் திட்டத்தின் மற்றொரு அம்சம் ஊழலுக்கு எதிரான வலுவான சட்ட ஏற்பாடுகளையும் நிறுவனக் கட்டமைப்புக்களையும் இலங்கை உருவாக்க வேண்டும் என்பதாகும். ஐஎம்எப் இன் நிபுணத்துவ உதவியுடன் ஊழல் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்கேடுகளைக் களையும் நோக்குடன் அரசு நிறுவனங்களின் மட்டத்தில் ஒரு ஆழமான முகாமைப் பகுப்பாய்வு (in-depth governance diagnostic) மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஐஎம்எப் உதவித் திட்டத்தின் மற்றொரு அம்சம் ஊழலுக்கு எதிரான வலுவான சட்ட ஏற்பாடுகளையும் நிறுவனக் கட்டமைப்புக்களையும் இலங்கை உருவாக்க வேண்டும் என்பதாகும். ஐஎம்எப் இன் நிபுணத்துவ உதவியுடன் ஊழல் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்கேடுகளைக் களையும் நோக்குடன் அரசு நிறுவனங்களின் மட்டத்தில் ஒரு ஆழமான முகாமைப் பகுப்பாய்வு (in-depth governance diagnostic) மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசு நிறுவனங்களின் மோசமான நிர்வாகம் மற்றும் நிதி முகாமை தொடர்பில் வெளிப்படைத் தன்மை இல்லாமை, ஊழலுக்கு அதிக வாய்ப்புக்களை வழங்குகிறது. நாட்டில் வறுமையைப் போக்குதல், மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துதல் என்ற அடிப்படை நோக்கங்களை அடைவதற்கு ஊழல் பெரும் தடையாக இருப்பதாக ஐஎம்எப் குறிப்பிடுகிறது.

இலங்கை அடுத்த 2, 5, 10, 20 ஆண்டுகளில் எத்தகைய திட்டங்களை நாட்டின் முன்னேற்றம் கருதி நடைமுறைப்படுத்தப் போகின்றது, என்பதைப் பொறுத்தே ஐஎம்எப் உதவி வரமா அல்லது சாபமா என்பது தீர்மானிக்கப்படும். திறமையான,

கல்வியறிவு மிக்க மனிதவளத்தைக் கொண்ட தேசமாக இலங்கை தன்னை உலகச் சந்தையில் சந்தைப்படுத்த வேண்டும். தகவல் தொடர்புத் தொழில்நுட்பம் (Information communications Technology), சுகாதார சேவைகள், கல்வி, சுற்றுலா மற்றும் விருந்தோம்பல் துறைகளில் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களை இலங்கை நிறுவனங்கள் இணைத்துக்கொண்டு செயற்திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். இலங்கையின் தொழிற்சந்தை நெகிழ்வுத்தன்மை அற்றுக் காணப்படுகின்றது. தொழிற்சந்தை நிலைமைகளும் தொழில்சார் சட்டங்களும் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கு ஏதுவானதாக இல்லை. பிரதானமான துறைகள் எல்லாவற்றிலும் தொழிற்சங்க ஆதிக்கம் காணப்படுகிறது. உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு தனியார் துறை முதலீடுகளை ஊக்குவிக்க வேண்டுமாயின் ஆட்சேர்ப்பு, பணி நீக்கம் மற்றும் திறன் விருத்தி போன்ற விடயங்களில் தொழிற்சந்தை நெகிழ்வானதாக இருக்க வேண்டும். தற்போதைய 'மூப்பு மற்றும் நிலையான சம்பள அடிப்படையிலான முறையிலிருந்து' இலங்கையின் தொழிற்சந்தை ஊழியர்களின் 'தகுதி மற்றும் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையிலான முறைமை ஒன்றுக்கு மாற்றமடைய வேண்டும்.

இலங்கையால் உயர் தொழில்நுட்பத்தை உள்நாட்டில் உருவாக்க முடியாது. புதிய உற்பத்திகளை உருவாக்கும் அளவுக்கு இலங்கையிடம் வளங்கள் இல்லை. ஆனால், திறமையான கற்றறிந்த, மனிதவளத்தை நாடு கொண்டுள்ளது. பல்கலைக்கழக மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி பாடத்திட்டங்களில் மாறிவரும் பிராந்திய மற்றும் உலக நுகர்வுச் சந்தைகளின் தேவைகளுக்கு, ஈடுகொடுக்கும் வகையில் மனித வளத்தைத் தயார் படுத்துவதாக அமையும், பாட அலகுகள் இடம் பெற வேண்டும். தொழில்நுட்ப ஆற்றல் வேண்டப்படும், ஏற்றுமதி வாய்ப்புள்ள சேவைகளை கண்டறிந்து, அத்தகைய ஆற்றல்களை உள்நாட்டில் உருவாக்க வேண்டும். இந்தியா, சீனா போன்ற புதிய தொழில்நுட்பங்களை உருவாக்கி வரும் மற்ற நாடுகளிடம் தொழில்நுட்பங்களை பெறுகின்ற முயற்சிகளில் நாடு ஈடுபட முடியும். இந்தவகையில் இந்தியாவில் அல்லது சீனாவில் உருவாக்கப்படும் ஒரு உற்பத்திக்கான சிறிய பாகத்திற்குரிய தொழில்நுட்ப சேவைகளை வழங்கும் பின்புல வள நிலையமாக இலங்கை தன்னை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். எமக்கு பக்கத்தில் இருக்கும், இலங்கையை விட முன்னர் பொருளாதார வளர்ச்சியில் மிகவும் பின்தங்கியிருந்த வங்காளதேசத்தின் அனிமேஷன் (animation) தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி இதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாகும். கட்புல கலைகளில் அண்மைக் காலங்களில் மிகப் பிரபலம் அடைந்து வரும் அனிமேஷன்

தொழில்நுட்பத்தில் வங்காளதேசம் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளது. தற்போது சிறந்த 5 அனிமேஷன் ஸ்டூடியோக்களை கொண்ட நாடாக வங்காளதேசம் அறியப்பட்டுள்ளது. பல மேற்கத்திய நாடுகளில் உள்ள படத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு வங்காளதேசம் அனிமேஷன் சேவைகளை ஏற்றுமதி செய்து வருகிறது. தற்போது அனிமேஷன் துறையில் 12 ஆயிரம் பேர் வேலைவாய்ப்புப் பெற்றுள்ளனர். சர்வதேச அனிமேஷன் மற்றும் கார்ட்டூன் திருவிழா (International Animation and Cartoon Festival) உட்பட பல அனிமேஷன் திருவிழாக்கள் வருடாந்தம் வங்காளதேசத்தில் இடம்பெற்று வருகின்றன. வங்காளதேசத்தில் அனிமேஷன் தொழில்நுட்பத்திற்கான ஆரம்ப விதை 1980களில் அந்த நாட்டின் தேசிய தொடர்பாடல் நிறுவனம் (National Institute of Mass Communications) அனிமேஷனில் சில பயிற்சி நெறிகளை வழங்கியதிலிருந்து போடப்பட்டது.

வங்காளதேசத்தால் செய்ய முடியும் என்றால் இலங்கையால் ஏன் செய்ய முடியாது? வங்காளதேசத்தின் அனுபவத்திலிருந்து இலங்கை தனது எதிர்கால பொருளாதார தந்திரோபாயங்களை வகுத்துக் கொள்ள முடியும்.

VIYA
Sisters Inc
YOUR DREAM IS OUR PASSION

- ✓ Planning
- ✓ Engineering
- ✓ Architecture
- ✓ Project-Management
- ✓ Construction

Mayu Balasubramaniam
416.276.3802

ஈழசினிமாவை உலக அரங்கில் பேச வைத்த சாதனைத் திரைப்படம்

மதிசுதா

இயக்குநர்

கலை என்பது ஒரு ஒரு இனத்தின் பெரு அடையாளமாகும். அதிலும் சொந்த நிலம் இன்றி வாழ்வியல் தகவு நிலைக்காக போராடும் இனம் ஒன்றான எமக்கு, எம் கதைகளையும் வாழ்வியல் நிலைகளையும் பதிந்து வைப்பதற்கு கலை வடிவம் மிக அவசியமாகின்றது.

அதிலும் பன்முக மொழிப்பரம்பல் கொண்ட உலக மூலைகளுக்கும் கலையால் மட்டுமே பேதம் கடந்து பயணிக்க முடியும்.

பல்வேறு பட்ட கலைவடிவங்களிலும் உலகெங்கும் வேருன்றிய பெரும் பலவான்களை எம் இனம் கொண்டுள்ளது.

அதில் இன்றைய காலத்தில் அதிக பேசு பொருளை நோக்கி நகரும் துறைகளில் ஒன்றாக சினிமா மாறியிருக்கின்றது.

ஈழசினிமா என்ற தனிப் பதத்துடன் பயணித்துக் கொண்டிருக்கும் இக் கலைவடிவமானது எம் இனத்தின் வாழ்வியல் கலைகளை உலகமெங்கும் கொண்டு சென்று கொண்டிருக்கின்றது.

அகத் தடை புறத்தடை என தடைகள் கடந்து ஒரு படைப்பு இன்று உலக அரங்கில் பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. “வெந்து தணிந்தது காடு” என்ற மூலப்பெயரிலும் மொழி கடந்த போட்டிகளில் “Dark days of heaven” என்ற

பெயரிலும் பேசு பொருளாக மாறியிருக்கும் இப்படைப்பானது இதுவரை 12 நாடுகளில் 27 சர்வதேச விருதுகளைச் சொந்தமாக்கியிருக்கின்றது. தென்னிந்தியாவில் இருந்து உருவான திரைப்படம் ஒன்று இப்படத்தின் பெயரைச் சுவீகரித்துக் கொண்டாலும் அவர்களது பலத்துக்கு அஞ்சி பின் வாங்க முடியாது என்ற இயக்குனரின் உறுதியால் “ஈழத்தின் வெந்து தணிந்தது காடு” என்ற பெயரில் இப்படைப்பு அழைக்கப்படுகின்றது.

இறுதிப் போர்க்கால நாட்களை கதைக்களமாகக் கொண்ட இத்திரைப்படத்தை தாயகத்தில் இருந்து கடந்த 10 வருடங்களாக தொடர்ச்சியாக ஈழ சினிமாவுக்காக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் மதிசுதா என்பவர் எழுதி இயக்கியிருக்கின்றார்.

இப்படைப்பானது பல சாதனைக்குரிய

மைல் கல்களைக் கடந்து பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

இது வரை உலக அளவில் தமிழர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட படைப்புக்களிலேயே அதிகளவான மக்களை ஒருங்கிணைத்து அவர்கள் பணத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட முதல் தமிழ்ப் படைப்பு இதுவாகும். இயக்குனரான மதிசுதா கடந்த 4 வருடங்களாக, 200 மக்களிடம் இருந்து கடனாக பெற்ற 41 இலட்சம் ரூபாய் பணத்தில் இப்படப்பை உருவாக்கியிருந்தார். பெரும்பாலான மக்கள் தமக்கான சினிமா வேண்டும் என மீளளிக்காமல் சுழற்சியாகப் பயன்படுத்துங்கள் என்ற வாக்குறுதியையும் அளித்திருந்தார்கள்.

இறுதிப் போரின் இறுதி நாட்களைக் கதைக்களமாகக் கொண்ட இத்திரைப்படத்தில் பணியாற்றிய பலர் நேரடியாகப் போரில் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகும். திரைப்படத்தின் படப்பிடிப்பு பணிகள் தாயகத்திலும் பின்னணி வேலைகளில் படத்தொகுப்பு சென்னையிலும் ஒலிக்கலை மும்பாயிலும் செய்யப்பட்டிருந்தது. நிற்கலவையை சகோதர மொழியான சிங்களக் கலைஞர் ஒருவர் செய்திருக்கின்றார்.

இப்படைப்புக்காக ஈழத்தின் பழம்பெரும் பாடகியான பார்வதி சிவபாதம் மூலப்பாத்திரம் ஏற்று நடத்திருந்தார். இத்திரைப்படத்துக்காக 3 நாடுகளில் சிறந்த குணச்சித்திர நடிகை என்ற விருதைப் பெற்றிருக்கின்றார்.

இத்திரைப்படம் வெளியாகும் பட்சத்தில் ஒட்டு மொத்த இலங்கை சினிமாவில் உருவாக்கப்பட்டு வெளியாகும் முதல் ஐபோன் திரைப்படம் என்ற சாதனையையும் திரைக்கு வரும் முதலாவது கைப்பேசியில் உருவாக்கப்பட்ட திரைப்படம் என்ற சாதனை மைல்கல்லையும் எட்டுகின்றது.

ஏற்கனவே ஒட்டு மொத்த இலங்கை அளவிலும், அதிக விநியோகனைப் பெற்ற கைப்பேசியில் உருவாக்கப்பட்ட திரைப்படம் என்ற சாதனையையும், இத் தமிழ்த் திரைப்படம் தனதாக்கி கொண்டுள்ளது.

நாட்டில் இருந்த அரசியல் நெருக்கடியான காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட இத்திரைப்படமானது, அரசு தணிக்கைக்கான காத்திருப்பைத் தொடர்ந்து, நாட்டில் நிகழும் பொருளாதார நெருக்கடியில் சிக்கியுள்ளது.

திரையரங்கிற்கு மக்களை அழைத்து வருவது சாத்தியமா? இல்லையா? என்ற சரியான அளவுகோல் இல்லா நிலையில் வெளியிடுவதில் காலதாமதத்தை ஏற்படுத்தியது.

திரையரங்க வாடகைகள் வெகுவாக உயர்த்தப்பட்டுள்ள நிலையில், முற்கூட்டியே நுழைவுச் சீட்டுக்கள் விற்கப்பட்டு திட்டமிடப்பட்ட காட்சிகளாக மாத்திரமே திரையிட முடியும் என்ற மிகவும் இறுக்கமான நிலைக்குள் திரைப்படம் சிக்கியுள்ளது.

ஈழ சினிமாவில் அகத்தடை, புறத்தடை என்பது பல்வேறு வடிவங்களைக் கொண்டதாகும். ஏற்கனவே வெளியான

தென்னிந்திய திரைப்படம் ஒன்று தனது தலைப்பால் விளம்பர உலகை ஆக்கிரமித்து வைத்திருக்கும் வேளையில் இத்திரைப்படம் ஈழம் என்ற பதத்தைப் பயன்படுத்துகின்றது. ஆனால் இணையப் பரப்பில் ஈழம் என்ற சொல்லை மழுங்கடித்த சொல்லாகவே பேஸ்புக், கூகுள் போன்ற இணையத்தளங்கள் கையாள்வதால் இணைய விளம்பரம் என்பது இத்திரைப்படத்துக்கு சாத்தியமற்றதாகிவிட்டது.

ஒவ்வொரு ஆர்வலரும் தமது வாய் வழி மற்றும் செவி வழி தொடர்புகளின் மூலமே இத்திரைப்படம் பற்றிய வெளியீட்டுக்கு உதவ முடியும், என்ற நிலை உருவாகியுள்ளது.

தன் அகத்தடை, புறத்தடைகள் அனைத்தையும் ஈழ சினிமா ஒரு நாள் தகர்த்தெறியும் அதுவரை ஓயாமல் போராடுவோமாக!

உறவும் உணர்வு

செல்லத்துரை ஸ்ரீனிவாசன்

ஒரு பெரிய பள்ளத்தாக்கு. ஆழமாக பூமிபந்தின் மையம் வரை சென்றது போல் இருண்டிருந்தது அதன் உட்பகுதி. அதன் விளிம்பில் ஒரு பிரமாண்டமான மரம் . அதன் பெரும் கிளை ஒன்று பள்ளத்தாக்கு நோக்கி நீண்டிருந்தது. மரம் பள்ளத்தாக்கில் விழுந்துவிடுமோ என்ற பயங்கரத்தை மனதில் தந்திருந்தது. அதன் தடி ஒன்றினை பிடித்தபடி இளைஞன் ஒருவன் அவலமாக கதறுவது பள்ளத்தாக்கு எங்கிலும் எதிரொலித்தது. என்னைக்காப்பாற்றுங்கள்.. என்னைக்காப்பாற்றுங்கள்..! என அவனது கூக்குரல் தெருவில் வந்து கொண்டிருந்த வயதான பெரியவர் செவிகளில் ஊடுருவியது. காவி உடை, நரைத்த முடிகள், வெண்தாடி, ஒரு ஊன்று கோல்..சுருக்கங்கள் விழுந்த முகம். இளைஞனின் கூக்குரலைக்கேட்டவருக்கு இப்போது என்ன செய்வது எனத்தெரியாது தெருவில் இருந்த கற்களை எடுத்து அந்தரத்தில் அவலக்குரல் எழுப்பியபடி இருந்த இளைஞன் மீது தூக்கி எறிந்தார். அவன் கால்களில் பட்ட கல் வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சின. முதியவர் தொடர்ந்து தன்மீது கல்வீசுவதை கண்ட இளைஞன் இந்த முதியவருக்கு தான் ஒரு பாடம் புகட்ட எண்ணி உள்ள பலம் முழுவதையும் பயன்படுத்தி தம்பிடித்து தன்னிலை உணர்ந்து சுதாகரித்து கொண்டு தன்னை தானே காப்பாற்றிக்கொண்டு மரத்தினால் கீழே இறங்கி வருகிறான். அந்த முதியவர் மீது இருந்த கோபம் அவன் நடையில் தெரிந்தது. தன் கரணம் தப்பினால் மரணம் என்ற நிலையில் இருக்க தன்மீது கற்களை வீசி எறிந்தமையை சகிக்காதவன் கற்களை வீசியதற்கான காரணம் பற்றி வாதாட பெரியவர் சொன்னார் தம்பி நீ இருந்த நிலையில் மரத்தில் ஏறி உன்னை காப்பாற்றும் வலிமை என்னிடம் இல்லை. யாருமே அருகில் உதவிக்கும் இல்லை. உன்னை நீயே காப்பாற்றிக்கொள்ளும்

அம் = 3

ஆற்றல் உன்னிடம் மட்டுமே உள்ளது. அதனை வரவழைக்க எனக்கு இருந்த ஒரே வழி உன்னைக் கோபமூட்டுவது தான். என்னைப் பழிதீர்க்க எண்ணி உன் முழு ஆற்றலையும் பயன்படுத்தி நீ மீண்டு வந்த நிலையை ஏற்படுத்தியது எனது கற்கள் தான், என சமரசம் செய்ய இளைஞனும் அதனை ஏற்று முதியவரின் அறிவுக்கூர்மையை வியந்து பாராட்டினான்.

மூத்தோர் எந்தக்காரியத்தை செய்தாலும் பெரும்பாலும் அதில் ஒரு அர்த்தம் இருக்கும். நிச்சயமாக அது மற்றவர்களுக்கு நன்மை விளைவிக்கும். ஆரம்பத்தில் வேப்பெண்ணை போல் அவர்கள் செயலும், வார்த்தையும் அமைந்திருந்தாலும் பின்னர் காலம் செல்ல செல்ல அவை நல்லவிடயங்கள் என்பதை எமக்கு உணர்த்தவல்லன. மூத்தோர் வாக்கும் முது நெல்லிக்கனியும் முன்னர் கசக்கும் பின்னர் இனிக்கும் என்ற முது மொழி இங்கு ஞாபகமூட்டத்தக்கது.

ஒரு நாட்டினை பகை அரசர்கள் எப்போதுமே தாக்கியபடி இருந்தனர். இதனால் அருகிலுள்ள நாட்டைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென இந்த நாட்டு மன்னனும் அடிக்கடி போர் தொடுத்தவண்ணம் இருந்தான். இவனது போர் யுக்தியில் இருந்த தவறுகளால் எப்போதும் யுத்தம் இவனுக்குத் தோல்வியையே தந்தது. 7 ஆவது தடவையும் தோல்வி. 8 ஆவது தடவையாக பெரும் படையை திரட்டிக்கொண்டு போருக்குப்புறப்பட்டான். மக்கள் எல்லாம் இந்த தடவையாவது நமது நாடு ஜெயிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் இருந்தனர். எனினும் யுத்தம் தோல்வியடைந்தது, மன்னனின் பரிவாரங்கள் எல்லாம் நாலு திசைகளிலும் சிதறி ஓடி அல்லோலகல்லோலப்பட்டன. மன்னன் அனைத்தையும் இழந்து நிரக்கதியாகி தன்னந்தனியே நடுக்காட்டில் விடப்பட்டான். அவனது கோலங்கள் குலைந்து ஏழைக்குடியானவன் போல் காட்சி தந்தான். சில நாட்களாகச் சரியான

ஊண் உறக்கம் இல்லை. இப்போது தாகம் வேறு தொண்டையைக் காய வைத்தது. காட்டில் இருட்டில் என்ன செய்வது என திகைத்தவனுக்கு தூரத்தே ஒரு விளக்கு ஒளி நம்பிக்கையளித்தது. அந்த திசை நோக்கி நடந்தவனுக்கு ஒரு குடிசை தென்பட அங்கு சென்று பார்த்தபோது ஒரு வயதான அம்மா அடுப்பில் பாணையில் ஏதோ ஒன்றை சமைத்துக்கொண்டிருந்தது தெரியவந்தது. தாகத்திற்கு தண்ணீர் கேட்டவனுக்கு நீர் அருந்தக்கொடுத்த அந்த ஆச்சி பசியாற அடுப்பில் இருந்த சூடான களியை தட்டில் ஊற்றி கொண்டுவந்து உண்ணக்கொடுத்தாள். கடும் பசியில் இருந்தவன் உணவைக்கண்டதும் தட்டின் நடுப்பகுதியில் கைவைத்து உண்ணத்தொடங்க சூடான களி கையைச் சுட்டது. ஊ..ஊ..என கைகளை வாயால் ஊதினான். இதனைப்பார்த்த ஆச்சி நீ களி சாப்பிடும் லட்சணத்தைப்பார்த்தால் நம்ம நாட்டு மன்னன் எதிரி நாட்டின் மீது போர் தொடுத்து தோற்பது போல் உள்ளது. இவனுக்குத் தூக்கிவாரிப்போட்டது. தான் போர் தொடுப்பதில் உள்ள ஏதோ குறையை இந்த வயதானவர் கேலி பண்ணுவதை உணர்ந்தவன் அது என்ன மன்னன் போர் தொடுப்பதற்கும் நான் களி சாப்பிடுவதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? எனக் கேட்க “ தட்டில் களியைப் போட்டுத் தந்தால் ஆரம்பத்தில் தட்டின் ஓரத்தில் உள்ளதையே உண்ண வேண்டும். நடுவில் கொண்டு சென்று கையை வைக்கக்கூடாது. பகை நாட்டைத் தாக்கும் போதும் முதலில் அதன் எல்லையைத்தான் தாக்க வேணும். தலைநகரத்தைச் சென்று தாக்கக்கூடாது. மெல்ல மெல்ல ஊடுருவி பின்னரே தலைநகரை தாக்க வேண்டும். நமது மன்னரோ எப்போதும் போர் தொடுத்த உடனேயே எதிரிநாட்டின் மையத்தையே தாக்கி அழிக்கின்றார். இதனால் தான் அவருக்குத் தோல்வி மேல் தோல்வி ஏற்படுகிறது. என்று அந்தக் கிழவி சொல்லக் கேட்ட மன்னன் தன் தவற்றை உணர்ந்து ஒன்பதாவது தடவை அந்த வயதான அம்மாவின் சிந்தனைப்படி போர்தொடுத்து

போரில் பெரிய வெற்றியையும் கண்டான். இதனையே மூத்தோர் வாக்கு அமுதம் எனவும் சொல்வார்கள்.

எமது முன்னோர்கள் வீட்டில் உள்ள அம்மிக்குளவி போல் வீட்டுக்கு ஒரு கிழவி வேண்டும் எனச் சொல்வார்கள். அது மூத்தோரின் வழிகாட்டலின் இன்றியமையாமையை உணர்த்துகிறது.

“கூரை இல்லா ஓடும்..!”

கீரை இல்லாச் சோறும்..!”

கிழவி இல்லா வீடும் பாழ்..!” என மூத்தோரின் அவசியம் வேண்டிச் சொல்வார்கள்.

“காவோலை விழ குருத்தோலை சிரிக்குமாம்..!” இன்று உள்ள இளம் சமுதாயமும் இப்படித்தான்.

மூத்தோர் மகிமையை உணர்வதில்லை. அவர்களின் அனுபவங்களைச் செவிமடுப்பதில்லைதாயெனும் கோயிலையும், தந்தை என்ற தெய்வத்தையும் உதாசினம் செய்யும் சமூகமாக மாறிவிட்டது.

கைத்தொலைபேசியே உலகம் என மாயையில் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். போதைப்பொருள்களுக்கு அடிமையாகி பாலியல் இச்சைக்கு தாயையே கொடுமை செய்யும் அராஜகம் நம்முன்னே அரங்கேறிவருவது காலக்கொடுமை என்று சொல்வதை விட வேறில்லை.

“பழக நல்ல கதைகள் எல்லாம் பாட்டி சொல்லித்தந்தார்..!”

உழைக்கவேண்டும் ஏறும்பு போல தாத்தா நீதி சொன்னார்..!”

என்ற வாசகங்கள் தேடுவாரின்றி கிடப்பில் கிடக்கின்றன.

மூத்தோர் எமது சமூகத்தின் முதுசொற்கள். அவர்களின் அறிவு

ஆற்றல்; வல்லமை; அனுபவங்கள் அடுத்த சந்ததிக்குக் கடத்தப்பட வேண்டும். அனுபவப் பெட்டகங்களை பூட்டி வைக்காது அவற்றை

நம் இளைய சந்ததிகளின் இருளைப்போக்கி ஒளியை கொடுக்கும் கைவிளக்குகளாக மிளிர் வைக்கவேண்டும். மூத்தோரை வணங்குதல்; மரியாதை செய்தல் என்பது அந்தந்த சமூகம் குடும்பம் சார்ந்த விடயம். எனினும் மூத்தோரை ஏற்றிப்போற்றும் சமூகங்கள் நல்ல வாழ்வு வாழ்கிறார்கள் என்பதை பரம்பரைக்கு உணர்த்தவேண்டும்.

ஒரு காலத்தில் ஜப்பான் நாட்டில் ஒரு வழமை இருந்தது. 60 வயதைத்தாண்டிவிட்டால் தமது தாயையும் தந்தையையும் ஒரு மலையில் கொண்டு சென்று தனியே விட்டுவிடுவார்கள். அவர்கள் நோய் வந்து இறக்க அந்த உடல்கள் கழுகுகளுக்கு இரையாக மாறும்.

ஒரு தாயின் அன்பான செயலால் அந்த முறையையே மாற்றிவிட்டார்கள் என ஒரு ஜப்பானிய பழங்கதை உள்ளது. ஒரு வயதான தாயை மகன் அந்த மலையை நோக்கி தூக்கிச் சென்ற போது வழிமுழுவதும் அடர்ந்த காடுகள். தாய் ஒரே மாதிரியான இலைகளைப்பறித்து வழி நெடுகப் போட்டு வந்தாள். மகனுக்கு எதுவும் புரியவில்லை. மலை உச்சியை அடைந்து தாயை விட்டு, விட்டுத் திரும்பும் போது அந்த பாசத்தாய் “மகனே வரும் போது பாதை கடும் காடும் இருளும் சேர்ந்ததாக இருந்தது. நீ திரும்பிச்செல்லும் போது தனியே செல்கிறாய் வழி தவறி விடக்கூடாது என்பதற்காகவே இலைகளைப்போட்டு வந்தேன்; அந்த வழியே பார்த்து நடந்து செல் “ என தாய் சொல்ல தாயின் பாசத்தைக் கண்ட மகன் தனது தாயை மீண்டும் தோளில் மீது சுமந்து வீடு சென்று, இப்படியான அநியாயம் இந்த நாட்டில் நடக்கக்கூடாது எனப் போராடி அம்முறைமையை இல்லாதொழித்ததாக ஒரு ஜீதீகம் உள்ளது. இன்று உலகிலேயே வயது முதிர்ந்த மூத்தோர் அதிகம் வாழும் நாடுகளில் ஜப்பான் முதன்மையானது. 120 வயதிலும் வீட்டிற்கும் நாட்டிற்கும் வளமாக உள்ள முதியோர்கள் பலர் இங்குள்ளனர். பிறப்புவிதம் மோசமாக குறைந்துள்ள இங்கு, மூத்தோர் இந்த நாட்டின் பெரும் சொத்துகளாக, நல்ல மனித

வளங்களாக ஏற்றிப்போற்றப்படுகிறார்கள். உயர்வாக மதிக்கப்படுகிறார்கள். நாம் எமது மூத்த சந்ததியை மதித்தால் மட்டுமே வரும் சந்ததி எம்மை மதிக்கும். ஒரு வீட்டில் தாத்தா இறந்து கிடக்கின்றார். பெரும் அமளியாக காரியங்கள் எல்லாம் நடந்து முடிந்துவிட்டன. அவர் பாவித்த பொருட்களை எல்லாம் அப்புறப்படுத்தும் வேலைகள் இடம்பெற்றுக்கொண்டிருக்க அவரது சாக்கு கட்டிலையும் பின்புறத்தில் அமைத்திருந்த தகரக்கொட்டகையையும் அகற்ற வேண்டாம் எனத் தடுத்த அந்த வீட்டு 14 வயதுப் பையன், இறந்த தாத்தாவின் பேரன். அவர் பாவித்த தேனீர், நீர்குடிக்கும் பேணிகளையும் கழுவி பையில் போட்டு வைத்தானாம். தகப்பன் ஏன் மகனே எனக்கேட்க நீங்கள் வயதான பின் உங்களை நான் இந்த தகரக்கொட்டிலில் தாத்தாவை தனியே வைத்து பராமரித்து போல் நான் பராமரிக்க உதவும் எனச் சிறுவன் சொன்ன பதிலைக் கேட்ட தந்தைக்கு இப்போது தான், தான் தந்தையை வீட்டின் பின்னே ஒதுக்குப்புறமாக வைத்து பாதுகாத்ததன் வலி புரிந்தது.

பிள்ளைகள் நாம் செய்வதையே அவர்களும் செய்வார்கள். அவர்கள் கெட்ட வார்த்தை பேசுவதில்லை கேட்ட வார்த்தைகளையே பேசுவது போல் பார்த்தவற்றையே தாமும் பின்பற்றுகிறார்கள்.

1991 முதல் ஐ.நா.சபை ஒக்டோபர் 01 ம் திகதியை சர்வதேச முதியோர் தினமாக பிரகடனம் செய்த நோக்கம் போல் மூத்தோரை மதிப்போம்..வீட்டின் பொக்கிஷம் என வீடுகளில் வைத்துப் பராமரிப்போம். அவர்களை அன்பு செய்வோம். “வீட்டின் பெயரோ அன்னை இல்லம் அன்னை இருப்பதோ முதியோர் இல்லம் “ என்ற வாசகத்தைப் பொய்யாக்கும் சமூகமாக முயற்சிப்போம்.

தீராக் குளம்

பிரான்சிஸ் திமோதிஸ்

அழகிய ஓர் நதி பாதையை கடக்கிறது
அதன் அழகை சிதைத்திடாமல்
நான் காத்திருக்கிறேன்.
பருவ காலங்கள் நகர்கிறது...
தூரத்தில் எரியும் ஓர்
விளக்கொளியில் என் இலக்குகள்
தெரிகிறது.
ஆயினும்,
நதியின் அழகில் மூச்சு விடுகிறேன்.

இத்தனை இரவுகளாய் நான்
எழுதிய கவிதைகளை நதியில் கலந்து
வான்முகம் பார்க்கிறேன்,
என் விழியோரம் ஓர் துளி வழிகிறது.
மேகமே..!
இப்போது உன் பொழிதலும்
ஐ லை மாத ரோஜாக்களின்
நறுமணமும்
என் காத்திருப்பில் நிகழாதோ..?

என் கவிதைகளில்
இலையுதிர் கால சொற்கள்
இருக்கின்றது.
வெளிச்சமில்லா நிலவொளியும் பரவி

இருக்கின்றது.
எனது வரிகளை,
வானின் உச்சியிலிருந்து ஒருவன்
கைக்கிளை ராகத்தில் பாடுகிறான்.
அதன் உட்பொருள் உங்கள்
செவிகளுக்கு எட்டாதோ..?

இன்னும்,
எத்தனை இரவுகள் புலர்ந்தாலும்
நான் இங்கிருந்து நகர்வதாக இல்லை.

நதியின் அழகை சிதைத்திடாமல்
காத்திருக்கிறேன்..!

என் பிம்பத்தை காண விரும்புகிற
நீங்கள்
இந்த குளத்தில் மூழ்குதல்
வேண்டும்.

இன்றைக் நாள்

அகாஷ் ஸ்ரீபாஸ்க்

பிறக்கும்போது எனக்கு கைகள் இல்லை. கைகள் முளைப்பதற்கான அறிகுறிகள்தான் தென்பட்டன. இரு கைகளோடும் பிறந்தவர்களைப் பார்த்து நான் கவலைப்படுகிறேன். அவர்களால் தங்கள் கைகளைப் பராமரிக்க முடியவில்லை.

முன் வீட்டில் வசிப்பவர்களை நான் பிரிவறிஞ்சு காலத்திலிருந்து பார்த்து வருகிறேன். அந்த வீட்டுப் பிள்ளை எப்போதும் இரு கையும் இல்லாத பொம்மையை வைத்துக்கொண்டு விளையாடும். அன்றைக்கு நடந்த மோட்டார் சைக்கிள் விபத்திற்குப் பிறகு,

அந்த பொம்மையை வேலிக் கம்பில் குத்திவைத்துவிட்டார் பழில்.

பழில் அந்தப் பிள்ளைக்கு சொந்த வாப்பா இல்லை. அந்தப் பிள்ளையின் உம்மாவைத்தான் அவர் கல்யாணம் செய்திருக்கிறார்.

அவர், வீட்டுக்கு வெளியே வந்து குடையை விரித்து வாசிக்கும் பழக்கமுடையவராக இருந்தார். அவருடன் வீட்டில் இருப்பவர்கள்; வீட்டுக்குள்ளே இருந்துகொண்டுதான் குடையை விரிப்பார்கள். அவ்வளவு சோம்பேறிகள்.

ஒருத்தி டீச்சர். பழிலுக்கு மதினி முறை. வீட்டுக்குள்ளிருந்து குடையை விரித்தால், பாடசாலை சென்று அதிபர் அலுவலகத்தின் நுழைவாயில் கதவடியில் வைத்துத்தான் முடுவாள்.

அவர் மகன், விரலை உடைத்து கீழே போட்டுவிட்டு மீண்டும் கடைக்குப் போய் விரல் வாங்கி வருவான். வாப்பாதான் பேக்கரி உரிமையாளர் என்பதால் என்னவோ.

அந்த பேக்கரியில் தான் விரலும் சுடுகிறார்கள். அவர் பேக்கரிக்குப் புறப்பட்டுச் செல்லும் அழகை அவர் மனைவி அல்லயக்காரிகளிடம் அழகாகச் சொல்வாள்.

வாரத்தில் ஒரு நாள் கண்ணாடியில் பிடறியைப் பார்த்து தலைசீவி, அலங்கரித்து பேக்கரிக்குச் செல்வார். முதுகுக்குப் பின்னால் பேசுவது அவருக்குப் பிடிக்காது. எதுவாக இருந்தாலும் முகத்திலே பேசவேண்டும் அவருக்கு.

ஊருக்குள் இருக்கும் அனேகமான சில்லறைக் கடைகளில், அவர் பேக்கரி விரல்கள் பக்கட்டுகளாக தொங்கும். ஆண் விரல், பெண் விரல் என்று பக்கட்டில் விரல்கள் இரண்டறக் கலந்திருக்கும். இந்த விரல்கள்தான் சண்டை சச்சரவு இல்லாமல் பக்கட்டுக்குள் வாழ்க்கை நடத்துகின்றன.

அவர் பேக்கரிக்குப் பக்கத்தால் போகும் அந்த ஒழுங்கையால் மாலை ஆறு மணிக்குப் பிறகு போனால், ஒரு மாதிரி

மரவள்ளிக் கிழங்கு அவித்த வாடை வீசும். “பேய் கிழங்கவிக்கிது” என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

“பழில்நர் பேக்கரி ஒழுங்கையால் போகாத பேய் புடிக்கும்” என்று சொல்லிச் சொல்லியே அந்த ஒழுங்கை தேயாமல் பார்த்துக்கொண்டவர்கள் பலர்.

பத்து நிமிடத்துக்குள் எண்ணி முடிக்கும் கால் தடங்களோடு இருந்தது அந்த ஒழுங்கை. வேலியோரம் ஒரு வேப்பமரம்.

பார்க்கும் போதெல்லாம் புதுசு புதுசாக துளுத்துக்கொண்டிருந்தது. என் கைகள் எப்போது துளுக்கும் என்ற எண்ணம் அதைப் பார்க்கும்போது வரும்.

A B C ... Z என்று அவளொரு ஆங்கிலச் சிறுகதையை வாசித்து முடித்ததுபோல அசதியாய் இருந்தாள்.

அந்தப் பழைய ஜன்னலும் அவள் அசதிக்கு துணையாக இருந்தது.

அவளின் கண்கள், ஜன்னல் வழியாக வெளியே குதிப்பதுபோன்று இருந்தன.

ஒரு முகப்பருவைப்போல, அல்லது மச்சத்தைப்போலவே அந்த ஜன்னல் எல்லோரையும் கவர்ந்தது.

அவளுக்கு வலது கையைப்போல இடது கை, இன்னும் வளர்ந்து முடியாமல் பாதியிலே நிற்கிறது. “ஒன்னரக்கை” என்று அவள் காதில் விழும்படி கதைத்துக் கொட்டுவார்கள். அதனாலேயே அவள் படிப்பை பாதியிலேயே இல்லை கால்வாசியிலேயே நிறுத்திவிட்டாள்.

அவள் பறவாயில்லை “ஒன்னரக்கை” நான் வெறும் “விரல்கள்” இரு தோள் மூட்டிலும் மணிக்கட்டுடன் ஐந்து விரல்கள் தொங்குகின்றன.

வீடு பக்கத்தில் இருந்தும் அவளுடன் நான் பேசிக்கொள்வதில்லை. அவள் A B C D யை தினமும் சத்தம்போட்டு வாசிப்பாள். அது ஜன்னல் வழியாக அவள் வாய்க்குள்ளிருந்து வெளியே வரும்.

பிற்காலத்தில் அவள் என் மனைவியாகுவாள் என்று நானும் எண்ணியது கிடையாது.

சிறு மீனுக்காக, கடல்மேல் நீந்தும் பறவையின் வலிக்காத சிறகுகள் போன்று அவள் கைகள் இருந்தன. சமைத்துப் போடுவதும், நோயில் கிடக்கும் என்னைப் பாராமரிப்பதும் அந்தக் கைகள்தான்.

இன்று நான் அதிகமாக உறங்கிக்

கிடந்துவிட்டேன் என்பதை கண் விழித்ததும் உணர்ந்தேன்.

அது ஒரு கடிதமாக இருக்க வேண்டும். கடல் வாழ் சிறு மீன்களைப்போலவே நெளிந்துகொண்டு கிடக்கின்றன; அவள் எழுதி மேசையிலே வைத்துச் சென்ற அந்தக் கடிதத்தில் எழுத்துக்கள்.

“நான் ஒன்றரக்கை எழுதுகிறேன். என்னை முதலில் மன்னித்துவிடுங்கள். இரவு சாப்பாடு ஊட்டியபோது காலைச்

சாப்பாட்டையும் சேர்த்தே உங்களுக்கு ஊட்டிவிட்டேன் .

நான் வெளியே போகிறேன். நீங்கள் படுத்திருக்கும் கட்டிலுக்கு வலதுபக்கம், தலைமாட்டில் ஒரு கை முளைத்தாற்போல் இருக்கும் சிறு மேசையில் இந்தக் கடிதத்தை வைக்கிறேன். உங்கள் தோளை அசைத்து அசைத்து அருகில் வந்து விரல்களால் எடுத்து விரித்துப் படிக்கும்போது, நான் போன வேலை முடிந்து வீட்டிற்கு திரும்பியிருப்பேன். இல்லையென்றால் மாலையில் திரும்பிவிடுவேன்.

இதுவரைகாலமும் பிச்சையெடுத்து எனக்கு சோறு போட்டது போதும். நான் திரும்பி வரும்வரை கொஞ்சம் பசியோடு இருந்துவிடுங்கள். பக்கத்து ஊரில் கைத்தொழில் நிறுவனமொன்றில் ஆட்சேர்ப்பு நடைபெறுவதாக அறிந்தேன்.

பனை ஓலையால் பெட்டி, தட்டு, கூடை போன்றவைகள் இழைத்துக்கொடுக்கும் வேலை. எனக்கு அதில் நல்ல அனுபவம் இருப்பது உங்களுக்கும் தெரியும்.

உங்கள் தலைக்குக் கூட ஒரு பனை ஓலைத் தொப்பி இழைத்துத் தந்திருக்கிறேன் ஞாபகமிருக்கா? நம் வீட்டுக்கு முன்னால் விழுந்து கிடக்கும் ஒழுங்கையால்தான் நடந்து சென்று, மெயின் ரோட்டுக்கு ஏறி, பஸ்ஸைப் பிடித்துப் போகிறேன். நான் திரும்பி வரும்வரை உங்கள் பொழுது போகவில்லையென்றால்

அந்த ஒழுங்கையில்தான் நான் நடந்துபோன கால்தடங்கள் இருக்கும். அதில் உங்கள் கால்களை வைத்து, நடந்து ரசித்துக்கொண்டிருங்கள். நீங்களும் வெளியில் வந்து எல்லோரையும்போல் நடமாட வேண்டும் என்பது எனது ஆசை.

கடிதத்தின் அடுத்த பக்கத்தை விரல்களால் புரட்டினேன். அதில் அவள் இறந்து கிடப்பதுபோன்ற ஒரு சித்திரம் வரையப்பட்டிருந்தது. குளிப்பாட்டி, கபனிட்டு, முகம் மட்டும் திறந்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. அவள் பாதித் தக்பீர் கட்டிக்கொண்டு கால்களை நீட்டி நிமிர்த்தி படுத்திருந்தாள். அந்த நிமிடம் பயந்தே போனேன்.

நான் மரணித்தால்! தக்பீர் இல்லாமல் என் உடல் கிடக்குமே. என்ற கவலை மேலிட்டது. கண்கள் முகத்தில் இல்லாமல் தலையில் இருந்திருந்தால் என்ன? என்றுகூடத் தோன்றியது.

அப்போதுதான் அந்த சத்தம் வந்தது. “அடைத்திருக்கும் கதவிற்குள் யாரால் நுழைய முடியும்?” என்று என்னையே கேட்டுக்கொண்டு எழுந்து வாசற்படிக்கு நடந்தேன்.

எனக்கென்று இருக்கும் கையினால் கதவைத் திறந்தேன். பரிதாபத்தில் கதவு இலேசாக திறந்துகொண்டது.

கூட்டிப் பெருக்கிய வாரியல் அடையாளம் வாசலெங்கும் நிறைந்திருந்தது. இளம் சிவப்பு நிற போல்சன் பூக்களின் இதழ்கள் பூமரத்தின் கீழ் பரவிக் கிடந்தன. “அந்த சத்தம் எங்கே இருந்து வந்தது? போல்சன் பூக்களின் இதழ்கள் கீழே விழுந்த சத்தமா? அல்லது அடைத்திருந்த கதவின் வழியாக வீட்டுக்குள்ளே வர எத்தனித்த காற்றின் சத்தமா?

சத்தம் என்றால் என்ன? மெளனத்தின் காதல் சோடியா? மெளனமும், சத்தமும் ஒன்றையொன்று பிரிவதில்லையே” என்று இலேசான சத்தத்தில் என்னோடு பேச முடிந்த அதே சமயத்தில், வீடெங்கும் அந்த மெளனம்

பரவியிருந்தது.

சத்தம் இல்லை.

அந்த அரைக் கை டீசேட்டை எடுத்து அணிந்துகொண்டு, வாசலில் மெல்ல இறங்கி நடந்தேன். ஆமை தலையைக் வெளியே காட்டுவதுபோல எனது இரு கைகளும் தோள் மூட்டில் அசைந்துகொண்டிருந்தன.

என்னைப்போலவே வாசலும் உடல் மெலிந்திருந்தது.

“மாமிசமலை” மனிதனுக்கு தைத்த சட்டையை அணிவித்தாற்போல் இருந்த அந்த தகரக்கேற் வழியாக ரோட்டில் இறங்கி நடந்தேன். நடந்தேன் என்பதைவிடவும், ரோட் என் கையைப் பிடித்துக் கூட்டிச் சென்றது என்றால் மிகையாகாது.

இதற்கு முன் வெறுத்த சைக்கிள் “பெல்” சத்தத்தை கேட்டதும், கொஞ்சம் அதை நேசிக்கலாம் போல தோன்றியது. நான் இப்படி ரோட்டில் நடந்து எத்தனை நாள்? என்ற கணக்கும் தெரியவில்லை. ரோட் வளர்ந்துகொண்டு போவதுபோல் இருந்தது.

எல்லோருடைய கண்ணுக்குள்ளும் விழுந்து அரிக்கிற அழகான வீடு ஒன்று என் வலதுபக்கமாக இருந்தது. “வெளிநாட்டு டிசைன் வீடு” என்று சொல்வது இதைத்தானாக்கும். நின்று சற்று வியந்தேன். பெரிய டிசைன்

போட்ட இரும்புக் கேற்றில் காசும் பீச்சியடித்து கிண்டல் செய்துவிட்டு போயிருக்கு. பழில்ன் வீடோ என்று சந்தேகித்துக்கொண்டேன். பழில் இவ்வளவு பெரிய வீட்டை எப்போது கட்டி முடித்தார். அவர்ர பொண்டாட்டி சவுதி போனதாக கேள்விப்பட்டிருந்தேன்.

என் அவசரத்திற்கு நடந்தும், முடியாமலிருந்தது அந்த பேக்கரி ஒழுங்கை. எப்போதோ பார்த்த நொக்ஸ் மரம், ரோட்டில் பாதி நிழல் பரப்பி நின்றிருந்தது. விழுந்து கிடக்கும் அதன் இலைகளைப் பார்த்தவுடனே

யுத்தத்தில் சாய்ந்து கிடக்கும் உடல்கள் போலவே இருந்தன. யுத்தத்தில் மாண்ட உடல்களின் கிடப்பை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

என் மனைவி பற்றிய நினைவு மூளையில் மெல்லத் தொற்றிக்கொண்டது. அவள் இன்னேரம் பஸ்ஸில் ஜன்னலோர இருக்கையில் அமர்ந்திருப்பாள்.

சீட் கம்பியைப் பிடித்து நின்றுகொண்டுவருபவர்களில், தூரத்தில் ஒருத்தி மட்டும் கொஞ்சம் அழகாய் இருப்பாள். குறைந்த பட்சம் ஒரு அழகியாவது இல்லாமல் அந்த அரசாங்க பஸ் ஓடாது என்பது எனக்குத் தெரியாதா என்ன.

எத்தனை நாள். எத்தனை பஸ் ஏறி இறங்கியிருப்பேன். இந்த கால்வாசி கையால் கம்பியைப் பிடித்து நான் ஏறுவதும், இறங்குவதும்.

ஆடாமல், அசையாமல் பஸ்ஸை நிறுத்துவதில் அந்த பஸ் ரைவருக்கு நிகர் யாருமில்லை. நான் இறங்கும் வரை கண்டக்டர் விசில் அடிக்க மாட்டார். அப்போதுதான் சிலர் திறந்த போத்தலை வாயில் வைத்து தண்ணீர் குடிப்பார்கள்.

கீழே விழுந்த வேர்க்கடலையை குனிந்து ஒரு தரம் பார்த்துவிட்டு தன் இருக்கையில் திரும்பவும் அமர்ந்துகொண்டாள் என நினைக்கிறேன். நினைத்து முடிக்கவில்லை அந்த ஒழுங்கைக்கு தலை வந்ததுபோல் வந்து நின்றது பஸ்.

பஸ்ஸைவிட்டு கீழே இறங்கும்போது அவள் கையில் ஒரு சுறுணை வேர்க்கடலை இருந்தது. “நான் நினைத்தது எவ்வளவு சரியாகிட்டு” என்று முணுமுணுத்தேன். அவள் கழுத்தை இறுக்குவதுபோல் துப்பட்டா கிடந்தது. மார்பகங்கள் சற்று அசைய கீழே காலை வைத்து இறங்கினாள்.

பேக்கரிக் கடைக்கு முன்னால் வந்து நின்ற பழில் இன்னமும் அங்கேயே நின்றிருந்தார்.

யதேச்சையாக அவர் கண்ணிலும் அவள் பட்டிருக்கலாம். பார்த்தும் பாராமலும் தலையை மறுபக்கமாக திருப்பிக்கொண்டார். பஸ்ஸில், இடது பக்கமாக இருந்த ஜன்னல் வழியாக சிலர் எங்கள் இருவரையும் பார்க்கத் தொடங்கியிருந்தார்கள்.

திடீரென பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கிவந்த அந்த இளவயது யுவதி என் மனைவியின் முன்னால் தோன்றி, இரு பக்க கன்னத்திலும் முத்தமிட்டு, அதே வேகத்தில் போய் பஸ்ஸினுள் ஏறிக்கொண்டாள். அது வரைக்கும் பஸ் நின்று எங்களைப் பார்த்துவிட்டுத்தான் புறப்பட்டது.

எனக்கு இலேசாக தலை சுற்றியது. அந்த ஒழுங்கை இரட்டைக் குழந்தைகள் போல் தெரிந்தது. என் மனைவியின் பாதிக்கை தோளில் ஏறியிருந்தது. அந்த நேரம் அவள் என்னைச் சும்னது செல்வதுபோலவே நினைத்துக்கொண்டேன்.

அந்த வெளிநாட்டு டிசைன் வீட்டுக் கேற்றடியில்; பழீழினர் மதினி நிற்பதாக காதுக்குள் சொல்லிவைத்தாள். அவளை பழீல் கல்யாணம் செய்துகொண்டதாக அதே காதுக்குள் திரும்பவும் எத்தி வைத்தாள்.

“வெளிநாட்டுல உழைக்கிது ஒண்டு, வீட்டுல உழைக்கிது இன்னொண்டு. அவருக்கென்ன” என்றேன்.

“நமக்கெதுக்கு அந்த ஊழல். பேசாம வாங்க” என்று கட்டளை பிறப்பித்தாள். எனக்கு மனம் கேட்கவில்லை. “அந்தாளு அப்பவே மதினியில ஒரு கண்ணு வைச்சிக்கொண்டுதான் இருந்திருக்கார். அவர்ர பொண்டாட்டிய விட அவள் அழுகிதான்.

என்னொரு அழகா சாரி கட்டிக்கொண்டு போவாள்” என்றேன்.

தோளில் ஏறியிருந்த பாதிக்கை இறங்கியது தெரியல.

ஆட்டோவை எடுத்துவந்து எங்கள் அருகில் நிறுத்தி ஏறும்படி சொன்னார் பழீல். “இல்ல பறவாயில்ல வீடு கிட்ட வந்துட்டு நடந்தே போறோம்” என்று இன்னும் சற்று வேகமாக நடப்பதுபோல் காண்பித்தாள்.

அதற்குமேல் பழீல் எதுவும் பேசவில்லை. ஆட்டோவுடன் அங்கேயே நின்றார்.

ஒரே ஒரு முறை திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு தன் பாதிக்கையை என் தோள் மேல் போட்டு மிக நெருக்கமாக என்னுடன் நடந்தாள். “எதுக்கும் உதவாத பாசம் இப்ப எதுக்காம்? மகள் என்டும் பாக்காம என்ன விலக்கி வச்ச ஆள்தான் அவரு. என்ர கை, ஒரு கொறயாத் தெரிஞ்சிதானே; என்னக் கவனிக்காம, கல்யாணத்தையும் பண்ணிவைக்காம; தனக்கு எதுவும் தெரியாது என்றாப்போல இருந்தாரு. இப்ப எதுக்கு பாசம், பரிவு. மகனையும் படிக்க உடாம சின்ன வயசில பேக்கரியில வேலைக்கு வச்ச சுய நலக்காரர்தானே.

பொண்டாட்டியையும் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பிட்டு, என்னை இந்த பழைய வீட்டுல கெடந்து சா.. மாடு. எண்டு தள்ளிட்டு; என்ர உம்மாட உம்மா எனக்குத் தந்த வளவுக்குள்ள பெரிய வீட்டக் கட்டி மதினியோட சந்தோசமா இருக்கிற இவனெல்லாம் சே..” என்று விடாமலே பேசிக்கொட்டிக்கொண்டு வந்தாள்.

“அதெல்லாம் இருக்கட்டும் நீ போன வேல என்னாச்சு? எப்ப வேலைக்கு வரச்சொன்னாங்க?”

“இந்த வேல இல்லாட்டி இன்னொரு வேலய தராமலா போயிடுவான் படச்சவன். நீங்க கவலப் படாதிங்க” என்று இடது பக்க தோளில் இருந்த ஹென் பேக்கை சரி செய்துகொண்டாள். அப்போதுதான் தெரிந்தது பேக் மூலையில், “சிப்” வாயில் ஐயாயிரம் ரூபாய் இருப்பது.

கட்புலக் கலைஞர்கள்

எந்தவித பிரதிபலனையும் எதிர்பாராது எமது சஞ்சிகை வளரவேண்டுமென்ற விருப்பில் தமது உழைப்பினைத் தொடர்ந்து எமக்கு அளிக்கும் இந்தக் கட்புலக் கலைஞர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள்.

தங்கவடிவேல் செளந்தர் : கே.எஸ்.. சிவகுமாரன் மற்றும் தெளிவத்தை ஜோசப். இருவரதும் ஓவியத்தை வரைந்தவர்.

எஸ்.நளீம் : சிறுகதைகளான நூணயங்கள், கம்மாரிசு மற்றும் மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளான குளிர்ந்த கரங்களுக்கான ஓவியங்களையும் வரைந்தவர்.

இராசதுரை குணசீலன் : மீட்சி, என்னால் சுவாசிக்கமுடியவில்லை கவிதைகளுக்கான ஓவியங்களும் அணில் வால் சிறுவர் கதைக்கான ஓவியமும் இவரால் வரையப்பட்டவை.

பிரியா தபேந்திரன் :வனச்சிறுக்கி
மற்றும் பனி வழிப்பவன் கவிதைகளுக்கான
ஓவியங்களும் உறவும், உணர்வும்
தொடருக்கான ஓவியங்களும் வரைந்தவர்
பிரியா .

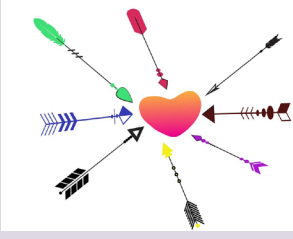
டீன் கபூர் : ஒன்னரைக்கை, குடிகடுத்தான்
சிறுகதைகள் நானும் அவனும் கவிதைக்கான
ஓவியங்கள் டீன் கபூர் வரைந்தவை.

பிரான்சிஸ் திமோதிஸ் :
ஆட்டுக்குட்டிகளுக்கு ஒரு
கவிதை, சிறுபறவையின் பாடல்
.இரு கவிதைகளுக்கான ஓவியங்கள்
திமோதிஸினுடையவை .

சாந்தன் எஸ் சாந்தகுணம்: கவிதைப்
போட்டிக்கான புகைப்படத்தை
வழங்கியவர் சாந்தன்.

கணைகள்

கணைகள்/ ஏப்ரல் - ஜூன்

உள்ளம் சஞ்சிகையை மின்னிதழாகவும், அச்சிதழாகவும் பார்த்தேன் . மின்னிதழ் மிகவும் அழகாக இருந்தது. அச்சிதழில் நிறைய குறைபாடுகள். ஓவியங்களும், புகைப்படங்களும் தெளிவில்லாமல் இருந்தன. தரமற்ற தாளில் அச்சிடப்பட்டிருந்தமை காரணமாக இருக்கலாம். கவனமெடுங்கள்.

ஆக்கங்கள் அனைத்தும் அருமை .நன்றி!

யோகதீசன்

நல்லூர்.

இந்த இதழில் கவிதைகளுக்கு நிறையவே இடம் கொடுத்துள்ளீர்கள். அனைத்துக் கவிதைகளையும் வாசித்த போது ஈழத்து இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி குறித்துப் பெருமிதம்தான் வந்தது.

நிலானி

மன்னார்.

சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் என்று அனைத்தும் தரமான ஆக்கங்கள். குறிப்பாக செட்டை முளைக்கும் சிட்டுக்கள் என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த இளையோர்களான அகராவின் கவிதைகளும், நிலானியின் ஓவியங்களும் எதிர்கால இலக்கிய நிலை குறித்து நம்பிக்கை கொள்ள வைக்கிறது.

கத்தரீன் யேசுதாசன்

புத்தளம்.

எங்கட புத்தகங்கள் நடாத்திய புத்தக கண்காட்சியில் உள்ளம் சஞ்சிகையை வாங்கினேன். பார்த்தவுடன் வாங்க வேண்டுமென்ற ஆவலை ஏற்படுத்திய அட்டை வடிவமைப்பு. மற்றைய பக்கங்களும் மிக அழகாக வடிவமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. நிறைய இடங்கள் வெறுமையாக இருந்தன என்பது ஒரு சிறிய குறையாகத் தெரிகின்றது. எதிர் வரும் காலங்களில் கவனியுங்கள்.

வேணுகானன்

பண்டத்தரிப்பு

டணிஸ்கரனின் தீர்க்க தரிசியம் சிறுகதை இக்காலத்திற்கேற்ற பொருத்தமான சிறுகதை. நாட்டின் மோசமான சூழலைக் கருத்தில் கொண்டு கேட்கப்பட்ட ஐயம் தெளி கேள்வி – பதில் மிகவும் அவசியமானது. தொடர்ந்து, இவ்வாறான கேள்வி பதில்களைக் கொண்டு வாருங்கள்.

ஆயிஷா பேகம்

மருதமுனை.

நூல் அறிமுகம்

உட்பார்வை பிழைப்பு

ஒரு பிடி அரிசியில் ஒரு அரிசி பதம்! மகுடம் வெளியீடாக வந்திருக்கும் அலெக்ஸ் பரந்தாமனின் “ ஒரு பிடி அரிசி” சிறுகதை நூல் பற்றி...

வேலணபூர் தாஸ்.

இன்று தமிழில் சிறுகதை இலக்கியம் வடிவத்திலும் கதை சொல்லல் முறைகளிலும் பல நவீன யுக்திகளைக் கையாண்டு வளர்ச்சி அடைந்திருந்தாலும், இலக்கியம் வாழ்வைப் பிரதிபலிப்பது என்ற வகையில், மக்களின் வாழ்வனுபவங்களை யதார்த்தமாகச் சொல்லுகின்ற கதைகள் காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

ஏழை மக்களின் வாழ்வை அவர்தம் துயரத்தை அப்படியே உயிர்ப்போடு எழுத்திலே தருதல் அவ்வளவு இலகுவானதல்ல. அந்தத் துயரமும் மக்களோடு சேர்ந்து, தானும் ஒருவராக

அழகு
பொருள்

“எழுதுவது எனது தொழில்அல்ல! ஆயிரும் எழுத்துக்களை நான் மிகவும் நேசிக்கிறேன். எழுத்தென் வயிற்றுக்கு சோறு தருவதல்ல. ஆயிரும் எழுதிக்கொண்டே இருக்க விரும்புகிறேன்.”

- அலெக்ஸ் பரந்தாமன்.

ஒரு
புது
அரசு

மருடம்

மருடம்

NEW EVERGREEN PRINTERS (PVT) LTD., 3/10th, 1st & 2nd - 221 0403

வாழ்ந்த ஒருவரால்தான் அது சாத்தியம் என்பதை அலெக்ஸ் பரந்தாமனின் கதைகள் நிரூபிக்கின்றன.

வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பில் இருக்கும் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர் அலெக்ஸ்பரந்தாமன்.

எண்பதுகளின் பிற்பகுதியில் இருந்து எழுதிக் கொண்டிருக்கின்ற இவர், 90களின் பிற்பகுதியில் சிறுகதைகள், நேர்காணல்கள், பத்தி எழுத்துக்கள் என அந்தக்கால மக்களின் போர்க்கால வாழ்வை, துயரங்களை அதிகமாக ஆவணப்படுத்தி இருக்கிறார்.

தன் மக்கள் துயரை எதிர்கால

சந்ததியினருக்குச் சொல்லும் ஆவணப்படுத்தலாக இவரது எழுத்துக்கள் அமைந்துள்ளன.

அழகைகள் நிரந்தரமில்லை — (சிறுகதை தொகுப்பு).

மரண வலிகள் — (கவிதை தொகுப்பு).

தோற்றுப் போனவளின் வாக்குமூலம் — (சிறுகதை தொகுப்பு).

என மூன்று நூல்களை ஏற்கனவே தந்திருக்கின்ற பரந்தாமன், அண்மையில் இணைய வழிகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் எழுதிய 12சிறுகதைகள் தற்பொழுது மருடம்

வெளியீடாக “ஒரு பிடி அரிசி” என்ற பெயரில் தொகுதியாகி இருக்கிறது.

நான் மேலே சொன்னது போல கற்பனையோ அலங்காரங்களோ இன்றி மக்களின் வாழ்வை அவர்தம் துயரை யதார்த்தமாக இவரது கதைகள் பதிவு செய்கின்றன.

ஒரு கால வாழ்வை ஆவணப்படுத்துதல் என்ற வகையில், தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் இக்கதைகளுக்கு ஒரு முக்கிய இடம் இருக்கிறது.

இத்தொகுதியில் 12 சிறுகதைகள் அமைந்திருக்கின்றன. ஒரு பிடி அரிசியில் ஒரு அரிசி பதம் என்ற வகையில் எல்லாக் கதைகளின் பண்புகளையும் “ஒரு பிடி அரிசி” என்ற கதையின் ஊடாக இப்பத்தியிலே எழுத விழைகிறேன்.

புதுக்குடியிருப்புப் பகுதியில் தனது மகளுக்கும் பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் ஒரே துணையாக இருக்கின்ற மருதமுத்து கிழவன் அந்த பிள்ளைகளுக்காக உடையார்கட்டு சந்திக்கு நடந்து சென்று வறட்சி நிவாரண அரிசியைப் பெற்றுக்கொண்டு ஆவலுடன் வருகின்றபோது, வானுக்குக் காசு இல்லாததால் அந்த அரிசியை இழக்க நேர்கின்ற ஒரு துயர யதார்த்தம் இந்த கதையில் மிக அழகாகச் சொல்லப்படுகிறது.

“மருதமுத்து புறப்பட ஆயத்தமான அப்போது காலையில் பிள்ளைகளுக்கென பாண் வாங்க வைத்திருந்த ஐந்து ரூபாய் காசினை தன் தந்தையிடம் நீட்டினாள் முத்தம்மா.

“ஏன் என் பிள்ளை இப்ப காசு?” “பஸ்ஸில போவன் அப்பு. இஞ்சையிருந்து உடையார்கட்டு மட்டும் நடக்கப் போறயேண்ட?”

கிழவர் தலையை சொறிந்தபடி நின்றார். இவர்கள் இருவரையும் ஒட்டிய வயிறும் ஒடுங்கிய முகமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் தனது பேரப் பிள்ளைகளை கண்டதும், கிழவரின் வயோதிப உள்ளத்தில் பாசம்

பால் போன்று பொங்கி வழிந்தது. மகளை வாஞ்சையோடு பார்த்தார் “இந்த காசுக்கு பிள்ளைகளுக்கு மா வேண்டி ரொட்டி சுட்டுக்குடன் புள்ள. நான் நடந்து போறேன்” என வருகின்ற இடம் அவர்களது வறுமையின் உச்ச வாழ்வு நிலையைப் பதிவு செய்கிறது. அது மட்டுமன்றி, தனக்கென வாழாது தன் குடும்பத்திற்காக வாழுகின்ற மண்ணின் மனிதர்களை நம் கண்முன்னே கொண்டு வருகிறது .

அதற்குப்பின் கதையானது புத்தகத்தை வைக்க மனம் இல்லாமல் விறுவிறுப்பாக நகர்கிறது. கடையில் குடும்பக்கார்டை அடுக்கி விட்டு, கனநேரமாய் எப்போது தனது முறைவரும்... தன் பிள்ளைகளின் பசி எப்போது தீரும்... என காத்திருப்பது, அதை வாங்கியும் கொண்டுவர முடியாமல் மினிவானுக்குக் காசு இல்லாமல் அந்த காசுக்காக அரிசியைப் பறி கொடுப்பது... என்ற துயர முடிவோடு கதை முடிகிறது.

கதை முடிந்தபின் அது தந்த துயரம் நம் மனதோடு படிந்து கிடக்கிறது. யதார்த்த எழுத்துக்கள் கண்ணில் கண்ணீரை வரவழைக்கிறது. இது ஒருபிடி அரிசியின் கதைச்சுருக்கம் .

இது போலவே ஏனைய 11 கதைகளும் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த அந்த விளிம்பு நிலை மக்களின் வாழ்வியலின் ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் யதார்த்தமாகப் பேசுகின்றன.

தொகுதியை ஒரு முழுமையான எதிர்பார்ப்புடன் வாசிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஏனைய கதைகள் பற்றி இப்பத்தியில் எழுதாது விட்டுவிடுகிறேன்.

போர்க்காலம்... அதன் சூழல்... அங்கு எங்கள் மக்கள் பட்ட இன்னல்கள்... போன்றவற்றை அறிய விழைகின்ற இளைஞர்கள் அனைவரும் படிக்க வேண்டிய ஒரு நூலாக இது அமைகிறது. ஒரு காலத்தின் பதிவைச் செய்திருக்கின்ற அலெக்ஸ் பரந்தாமனுக்கு வாழ்த்துக்கள்!

உள்கீழ் கடக்கும் அபையுடன்கிடுமடி

அகமது ஃபைசலின் 'வானத்தை முகர்ந்து பார்ப்பவன்'
நூல் பற்றி...

ஏ.எம்.குர்ஷித்

வாசிப்பும் அதன் வழியான மனநிலை மாற்றமும் காலங்காலமாய் நிகழ்வதுதான். அது ஒரு வகையான தொழிநுட்ப மாற்றத்துடன் ஒத்த செயல். பெரிய சைஸ் உற்பத்திகள் நனோ (Nano) வடிவமாக சுருக்குண்டது போல எழுத்து வடிவங்களிலும் இந்த அசம்பாவிதம் நடந்தேறியிருக்கிறது. அந்த வகைமையில் எழுத்தின் மிக அண்மிய மாற்றமான நனோ பிக்க்ஷனுக்கான (Fiction) மூலக் கூற்று தந்திரோபாயத்தோடு பைஸலின் வானத்தை முகர்ந்து பார்ப்பவன் என்ற பிரதி வெளித் தள்ளியிருக்கிறது.

பொதுவாகவே நனோ பிக்க்ஷனுக்கு 1000க்கு உட்பட்ட அல்லது 300க்கு உட்பட்ட சொற்கும்பங்கள் இருக்க வேண்டுமா என்ற கருத்து நிலையுள்ளது. அது பற்றிய தர்க்கத்தை விரித்துச் செல்ல இந்தக் குறிப்பு முனையவில்லை. அதனைக் கடந்து பைஸலின் புத்தகங்களுக்குள் இக் குறிப்புப் புகுந்து கொள்கிறது.

49 குறுங்கதைகளினூடு விரிகிற பைஸலின் பிரதியுள் காணக் கிடைக்கின்ற மிகப் பெரிய பலமே அவர் புகையான ஒரு அருட்டுலகில் எம்மை வைத்திருக்கவில்லை என்பதுதான். பரிசோதனை முயற்சிகளின் எல்லைகளை மிக தூரத்தே இழுத்துச் சென்று அசரீரிகளின் குரலோடு எம்மை கலந்து விடாமல் வாசகருக்கான அளவு மட்டத்தை அவர் சரியாக நிர்ணயித்திருக்கிறார்.

அகமது ஃபைசலில் இக்குறும்பு கதைகளை வாசித்துக் கொண்டிருந்த போது என்னுள் உருவான மன நிலையை இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். ஒவ்வொரு கதையும் ஒன்றரைப் பக்கத்திலிருந்து கிரண்டு பக்கங்கள் அளவுதான். சொற்களின் எண்ணிக்கையில் சொல்வதானால், ஐந்நூறு சொற்களுக்குள் தான் இருக்கும். ஆனால் இக்கதைகள் முன்வைத்துள்ள உண்மைகளும், உண்மைகளைச் சொல்வதற்காக வரையப்பட்டுள்ள சொற்சித்திரங்களும் வாசிப்புத் திளைப்பை தருவன. குறிப்பாக நீர்ப்பரப்புகளை வரையும் அகமது ஃபைசலின் எழுத்து முறைமை வாசிப்பவர்களை ஒருவித மயக்கத்திற்குள் இறக்கி நீரின் சுழிப்போடு அதன் ஈரத்தையும் அவர்களின் உடம்பிற்குள் நுழைத்து விடும் மாயத்தைச் செய்கின்றன. இந்த மாயம் நேர்ந்த கவிதைகள் உண்டாக்கும் மாயம். மாயத்தன்மையும் தத்துவக் கேள்விகளும் வாழ்வைப் புரிந்து கொண்ட நேரத்தியும் வெளிப்படும் அகமது ஃபைசலின் குறும்புகதைகள் வாசிக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வித அனுபவங்களைத் தரவல்லன.

பேரா. அ. ராமசாமி,

கலைநிபந்தனா குறிப்பு: கதைக்காலம்

வானத்தை முகர்ந்து பார்ப்பவன்

அகமது ஃபைசல்

ஆளமைப்பு: பதிப்பு: யாழ்ப்பாணம், 077 089 8554

ஸ்ரீலங்கா: நிறுவனம்

கதைகள் குறியீடாகவும், தட்டையாகவும், மாயப் புதிர்களின் நேர்ஓத்த குணப்பண்பை அவிழ்ப்பதாகவும் நகர்கிறது.

பின்புலக் காட்சியினூடு கதைகளை விரித்துச் செல்லும் அவகாசம் இந்த தொகுதிக்குள் காணக்கிடைக்கவில்லை. அது மனிதர்களின் பண்புகளையும், நடைமுறைச் சிக்கல்களையும், உளவியல் கூறுகளையும், உரு மாற்றங்களையும், உருத் திரிபுகளையும் குலைத்து அடுக்கி, குலைத்து அடுக்கி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

தத்துவார்த்த விசாரணைகளைத் தன்னை நோக்கியதாகவும் இன்னொன்றில் ஏற்றி வைத்தும் இப்பிரதி நகர்ந்தபடி இருக்கிறது. வினாவுதலின் விரிவும், விரிவிலிருந்து விடையைத் தேடுவதாகவும் அல்லது வினாவிக் கொண்டிருத்தலாகவும் அதனையும் தாண்டித்

தன்னைக் கண்டடைவதிலும், மீட்பதிலுமாக எதிர் அதிகாரங்களிடம் கேட்கப்படும் கேள்விகளின் சேகரங்களாகவும் இத் தொகுதி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

எள்ளல், குளிர்மை வறட்சி, வெஞ்சினம், இயலாமை என்ற புள்ளிகளே இக்கதைகளை இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவை ஒவ்வொரு கதைகளிலும் தனித் தனியாகவோ அல்லது கூட்டாகவோ செயற்படுகிறது.

பெரும்பாலான கதைகளில் நகைச்சுவை ஒரு மெல்லிய கோடாய் நகர்கிறது. கதையின் அந்தத்தில் அது திடும் என அதிர்வாகி அடங்குகிறது.

மெய்யறிதல்தான் இக் கதையின் இன்னொரு சிறப்பு. தன்னுடலிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு எங்கோ ஒரு முனையில்

தரித்திருந்து தன் இயலாமையையும் ஆற்றாமையையும் வெப்பிசாரங்களையும் சமூக உலவிகளிடம் செலுத்தி தன் கருத்துருவாக்கத்தை நேர்ப்படுத்த முனைகிறார் பைஸல்.

தர்க்கம், தத்துவ விசாரம், நுண் வழிச் சமய ஒழுங்கு என்பன இக் கதையின் எல்லா பேசுபொருள்களிலும் மறைவாய் எட்டிப் பார்க்கிறது. சில பொழுதில் அது அழுத்தமாயும் சில பொழுதில் அணுக்கமாயும் நிகழ்ந்தேறுகிறது.

மனிதன்—அவன் இயந்திரத்தனம்— அவன்மேல் போர்த்தியிருக்கும் பாசாங்கு சட்டை, நகலை அசலாக்க முனைதல், பொருந்தா அதிகாரங்களைப் பரிமாற்றுதல், பட்டவர்த்தமான நிஜ ஒளியிலிருந்து தப்பித்து இருட்டில் வாழ முனைதல், அழுக்குகளால் தகவமைத்தல் என மனிதனின் ரூப அழிவுகளின் மீதான வர்ணனைகளாகவும், அதன் மீதான விடுவிப்பின் வேண்டுகளாகவும் இக் கதைகளிலும் அனேகமானவை ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. பயருக்குள் ஒழிந்திருப்பவன், நிழல், பதில் சொல்லுங்கள், குரல்...என விரிதலுறுகின்றது.

ரசனை, ரசனை உள்ளேற்பு, ரசனையின் கரைதல், இயற்கையில் கலத்தல், மீள் நினைவுகளிலூடு இயற்கையை மீட்டுருச் செய்தல், வறண்ட மன நிலையுடைய அலைவிகளை இயற்கையோடு பொருத்துதல் என்பதான செயற்பாடுகள் இப் பிரதியில் நிகழ்ந்தபடி இருக்கிறது.

வானத்தை முகர்ந்து பார்ப்பவன்,வெயில் டி,செருப்புகள் வளர்வதில்லை,கவிஞனின் காதலி,பிரிவு,கனவுதான் முதற் பிறவி.... என நீளும் கதைகள் இதனைத்தான் உள்ளழுத்தமாய் சொல்லி விலகுகின்றன. இயற்கையோடு எல்லையற்று வாழ்ந்த தீர்த்தலுக்கான வசியத்தை சொல்லிச் செல்கின்றன.

பைஸலின் மொழி,ஒரு விதமான வித்தையை நிகழ்த்திச் செல்கின்றது. சொற்களின் அடர்வனத்துள் எம்மை

கையகப்படுத்தி அழைத்துச் செல்வதாக அவை இருக்கின்றன.சொற்கள் அவிழ அவிழ ஒரு ஆழ் நிலைப் பரவசம் தொற்றிக் கொள்ளத் தொடங்குகிறது.நிஜத்துக்கும் நிழலுக்குமான குறுக்கு வெட்டுமுகமொன்றில் இவ்வெழுத்துக்கள் நிறுத்திப் பார்க்கின்றன. வாழ்வின் மீதும் ஒழுங்கற்ற மனித உடலச் சுவடுகளின் மீதும் எழுப்பப்படும் கேள்வி ஏற்க மறுக்கும் உண்மையின் தீராக் கசப்பை எம்முள் கடத்தி விடுகிறது.

(2)

பைஸலின் கதைகள்,அவர் சார்ந்ததும், அவருக்கு மிக அருகில் இருக்கும் உலகத்தையும் ஒரு நேர் ஒழுக்கில் வர்ணங்களாலாக்கி நகர்த்த முற்படுகிறது. அதற்கான முன் மொழிவுகளாலான ஒரு திட்டப்படமாகவே இத் தொகுதி காணப்படுகிறது.

எழுத்திலாப் புத்தகங்கள் என்ற முதல் கதையிலேயே வாசிப்பு மன நிலை குன்றிப் போன சமுதாயத்தையும், பாடசாலைக் கலைத் திட்டங்களின் இயலாமையையும், ஆளுமையற்றவர்களிடம் அதிகாரம்

பகிரப்படுவதையும், ரசனையற்ற வெற்றுக் காகிதமாய் இந்த உலகம் உழல்வதையும் காட்டுகிறார்.உலக அழகியல் தரிசனங்களை புறந் தள்ளி சுய நலம் பொருந்திய வக்கிரர்களால் இந்த உலகம் நிரம்புதலுற்று என்பதை வானத்தை முகர்ந்து பார்ப்பவன் பேசுகிறது.இயற்கை லயிப்பும் அதன் ஊடாட்டங்களை பிறருக்கு கடத்துதலும் அதனை அருந்தி தீர்த்தலும் என்பதே வெயில் டியின் பேசு பொருள். வினா என்பதும் விடை என்பதும் எதிர் வழமை.எதிர் வழமையை அருகில் பொருத்திவிடுதலென்பது காதலின் இருப்பால்தான் சாத்தியமாகிறது. நாற்காலி மனத்தையும் அதன் வசியக் கூறுகளையும் இருத்திப் பார்க்கும் அதிகார மனப்பட்ட குறியீடாக நாற்காலி இயங்குகிறது.காலம் என்பது வாழ்ந்து தீர்த்தலின் வடிவம்.அது எண்ணிக்கையால் அளவிடப்படவில்லை. தன்னை நேர் நிலையாக நிறுத்திக்

கொள்வதற்கான வடிவம்.அது தட்டை. நேற்றையதும், இன்றையதும், நாளையதும் அதன் ஒரு நிலைச் சார்புதான் என்பதை ஒரு அப்பாவைப் போல சொல்லிக் கொண்டு அது நகர்கிறது.ஒரு முனையில் விட்டு வந்த நினைவுகளினையும், குதூகலிப்புகளையும் காலச் சுழற்சி மாற்றி விடுவதில்லை. அது மனம் என்ற பிரமாண்ட இடத்தின் எங்கோவொரு அந்தத்தில் பொருத்திப் பார்க்கிறது. இந்த உலகு, நினைவுகளின் ஈரப் பசையாலானது.

இவ்வாறாக பைஸலின் கதைகள் பெரும்பாலும் குறியீடுகளின் வழி அசையப் பார்க்கிறது. பைஸல், இப்பிரதியூடாக இரட்டைத் தன்மையான வாசிப்பு நிலையை உருவாக்கப் பார்க்கிறார். ஒன்று, தட்டையான

வாசிப்பு. அந்த வாசிப்பு கதைக்கு எந்த சேதாரத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. வாசிக்கும்போதே ஒரு ஈரப்பதனான மனவியக்கத்தோடு நம்மைக் கடத்தி விடுகிறது. மற்றையது குறியீட்டுடனான ஆழ வாசிப்பு உட செல்ல செல்ல பல்வேறு காட்சிகளையும் அனுபவக் கடத்தல்களையும் செய்தபடி அது நகர்கிறது.

பைஸல், இத் தொருதியிலிருந்து புளகாங்கிதத்தோடு எம்மை வெளியேற்றி விடுகிறார். தன்னையும் தான் சார்ந்த சமூகத்தையும் பகடி செய்வதனுட அவர் எதிர்ப்பார்ப்பும் ஆதங்கமும் நேரொத்த சமுதாயத்துக்கான எதிர்பார்ப்பாக இருக்கிறது. அதைத்தான் இப்பிரதி உரைக்கப் பார்க்கிறது.

★★★★★

Importers, Exporters, Retail Dealers & Publishers of
Books, Stationers And News Agents

**POOBALASINGHAM
BOOK DEPOT**
SINCE 1945

Wide-ranging collection of books, stationery and magazines.
Get them delivered right to your door.

Call us on 0114515775

Place your orders via WhatsApp
0716335511

சொல்லிழை 3

1		3			6	7	
		11		13			
17		19				23	24
				29	30		
33				37			40
41	42					47	
	50						
57	58				62		

இடமிருந்து வலம்

1. வல்லை வெளி போலக் குடாநாட்டுக்குள் உள்ள இன்னொரு இடம்.
11. இலங்கையில் இப்போது அருகி விட்ட ஒரு நோய்.
15. ஒரு பகுதி வலம் இடமாயுள்ளது.
19. எமக்கு நெருங்கியோரை நினைவு கூரும் நாள்.
25. முன்பு சிறு வயதிலும் செய்யலாம். இப்போது முடியாது. தலை கீழாய் உள்ளது.
29. கற்பவர் இப்படிக்க கற்க வேண்டும்.
35. அமைதிப் போராட்டங்களில் கேட்கக் கூடியது
38. அறிவு, வானத்திலும் இருக்கும்.
49. அரிதாய்த் தோன்றும் மனிதர்.

58.ஒரு வகைப் பாம்பு.

62.உலோகப் பாத்திரம்

மேலிருந்து கீழ்

1. இவையிரண்டும் இல்லையெனில் கடற்கரை இல்லை.
5. ஆடம்பரம் என்றும் சொல்லலாம்.
7. ஒன்றுமே இல்லாதது.
11. வேகம் எனவும் பொருள்படும்.
12. இதனால் ஆட்சியிழந்த அரசர் பலர் .
16. எல்லோர் விதியும் இவனால் முடியும் என்பர்.
22. அண்ணன் - தங்கை உறவால் புகழ் பெற்ற திரைப்படம்.
35. சிலரது கையெழுத்து இல்லாவிடில் இது நகராது.
36. பகைவன்.
39. இது சரியாயிருந்தால் எந்தச் செயலும் சிறக்கும்.
40. மென்மை அல்லாதது.
50. பாரதி போன்றோரை இப்படி அழைக்கலாம்.
51. சில ஆணிகளில் இது இருக்கும்.

வெல்லுங்கள்

ரூபா
5000.00

சொல்லிழை போட்டியில் வெற்றிபெறும் அதிர்ஷ்டசாலிக்கு 5000 ரூபா பரிசு வழங்கப்படும். அடுத்த வெற்றியாளர்கள் இருவரின் பெயர், விபரங்கள் இங்கே பிரசுரிக்கப்படும்.

சரியான பதில்களை sollilai@ullamm. Com என்ற மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு உங்கள் பெயர், தொலைபேசி இலக்கம், முகவரி, புகைப்படம் மற்றும் மின்னஞ்சல் விபரங்களுடன் அனுப்பி வையுங்கள்.

சொல்லிழை - 2 விடைகள்

இடமிருந்து வலம்

1. தில்லையம்பலம்

10. உலாத்தல்

17. கோள்

19. பசி

23. காவி

29. கைகள்

33. மட்டக்களப்பு

41.லைத(தலை)

42.தனிமை

47. தின்

50. பதாகைகள்

57. யாசி

58. சிகரம்

62 . முல்லை

மேலிருந்து கீழ்.

1. திருகோணமலை

3. லைலா

6. பல்லி

7. லங்கா

10.உள்ளி

11. லாபம்

13. தங்கை

24. வினை

30. களம்

37. கனகம்

40. புன்னை

42.தபசி

47. திடல்

சொல்லிழை போட்டி இரண்டில் வெற்றி பெற்ற அதிர்ஷ்டசாலி

முதலாம் பரிசான 5000 ரூபாவினைத் தட்டிச்செல்லும்
அதிர்ஷ்டசாலி

பா.மங்களேஸ்

ஆனந்தநகர்

கிளிநொச்சி

சரியான விடைகளை எழுதியனுப்பிய மற்றைய இருவர்

1.கந்தசாமி அகிலா

குடத்தனையூர்

குடத்தனை

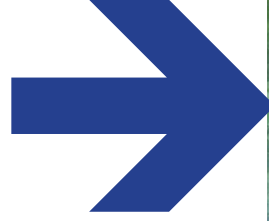
2. சபீர் சுஹைல்

பிரதான வீதி

பண்டாரவளை

கவிதைப் போட்டி மூன்று

இந்தப் புகைப்படத்துக்குப் பொருத்தமான கவிதை ஒன்றினை எழுதுங்கள். சிறந்த கவிதைக்கான பரிசாக 5000 ரூபா பரிசு வழங்கப்படும். அத்துடன் தரமான கவிதைகள் உள்ளம் இதழ்களில் அவ்வப்போது பிரசுரமாகும். உங்கள் கவிதைகளை kavithaigal@ullamm.com என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வையுங்கள். கவிதைப் போட்டிக்கான கவிதை என்பதை மறக்காமல் குறிப்பிடுங்கள். நன்றி!

கவிதை போட்டி இரண்டில்
5000ரூபா பரிசு பெறும் கவிதை

யாருக்குத் தெரியும்

இந்த வேரடி மனிதரும்

ஒரு தேரடிச் சித்தரோ – நாளை

யோகர்கள் வரக்கூடும்

இக் கவிதையை எழுதிப் பரிசினைத் தட்டிச் செல்லும் சாம்பல் தீவு, திருகோணமலையைச் சேர்ந்த ந.சந்திரலேகாவுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

3

Sarithan & Sarithaganam
PHOTOGRAPHY

சூழ் கெடுதலான்

ஏ.எம்.குர்ஷித்

நீர் கொப்புளங்களாய் வானின் முகத்தில் நட்சத்திரங்கள். வட்டமடித்து கீழாய் மேலாய் தளம்பிய இரு வெளிர் சாம்பல் நிறப் பறவைகள் இருட்டின் முதுகில் தத்தளித்து சடைத்த கிளை பார்த்து அமர்ந்தது. திரண் முகிலுக்கிடைக்கிடையில் சிக்கி மூச்சுத் திணறிய நிலவு குற்றுயிராய் மல்லாந்து கிடந்தது. இடப்பக்கமாய் வளைந்த அந்தக் கிறவல் றோட்டுக்கு திரும்பினான் அவன். மின் கம்பத்தின் குருட்டு வெளிச்சம் நிலத்தில் மூசாந்து படர்ந்திருந்தது. பசிய கருமையில் கிடந்த பற்றையின் அருகே மயிர் கொட்டிய நாய்கள் எதிர் திசை பார்த்து கருமமாற்றின. பகலெல்லாம் பெய்வோமா ? விடுவோமா ? என்று போக்கு காட்டி போக்கு காட்டி அடங்கியிருந்த மழையால் பாதை குழந்தை அளைந்த சொக்லெற்றாய் பொதும்பியிருந்தது. செருப்பின் பின் பகுதி நிலத்தில் அழுந்தி மேலெழ சட்டையின் முதுகுப் பிரதேசத்தில் கபில நிற பொட்டுச் சிதறல்கள். பாதை சிறிது ஏற்றத்தோடு வயலில் போய் முடிந்திருந்தது. வயல் பச்சை துறந்து பொன்னிறத்தை வருஷித்திருந்தது. கதிர்கள் நிலம் பார்த்து வளைந்திருந்தன. வயல் பிளந்து முறிகோடாய் காட்டிய வரப்பின் வழியே ஏறி வேகமெடுத்து நடந்தான். கொஞ்சம் தள்ளாட்டம். ஏற்றிய மருந்து வேலையை காட்டத் தொடங்கியிருந்தது. வழமையிலும் பாதிதான் இன்று. அந்த தறுதலை வற்புறுத்தாவிட்டால் அது கூட இல்லை. அப்படித்தான் மனதுக்கு கட்டளை போட்டு அதன் மூக்கணாங் கயிற்றை தனது பிடிக்குள் வைத்திருந்தான்.

அந்த அரைக் கிறுக்கன் அதனை அறுத்து விட்டான். மல்லுக் கட்டி ஒத்துக் கொள்ள வைத்து விட்டான். அதுவும் அவனின் காசிலேயே. உள்ளிறங்கி திராவகம் புளித்த ஏப்பமாகி வந்த போது உயர் ரக உறைப்பு வஸ்த்துக்களையும் மேசையெல்லாம் பரப்பினான். மாமிச துண்டமொன்றை கடித்து இழுத்து மல்லுக்கட்டியதில் பல்லில் ஈறெல்லாம் அசைவத்தால் நிறைந்திருந்தது. சிக்கியதை ஆட் காட்டி விரலால் தோண்டிக் கொண்டிருந்தபோது அப்பாவின் நினைவு பீடித்துக் கொள்ள கதிரையை பின்னால் தள்ளி எழுந்தான். பிருஷ்டத்தில் நமைச்சல், மூட்டை பூச்சி கடித்திருக்க வேண்டும். எழுந்து கொண்டவன் “என்னடா... பாதியிலேயே...”

நண்பனின் குரலை புறக்கணித்து தெருவுக்கு வந்தான். அவ்வளவுதான் நடந்தது.

பிறகென்ன, இந்த உடலுக்கு என்ன ஆயிற்று? வீரியம் கெட்டு என்னை வீழ்த்த பார்க்கிறது. தன்னை ஸ்திரம் செய்ய பிரயத்தனப்பட்டபடி அடி வைத்தான். வரப்பில் கால் வழக்கி வயல் சுரிக்குள் புதைந்தது. காலை இழுத்தான். செருப்பின் பட்டி கழன்றது. குந்தியிருந்து சீர்செய்தான். காற் சட்டையின் அந்தத்தில் பல்லியின் எச்ச நிறத்தில் சுரி. வயலின் மறு கரையில் பட்டமரத்தில் இரவுண்ணிப் பறவைகள், அவனை வெறித்துப் பார்த்தன. முதுகுச் சட்டையை கிழித்து விடாதபடிக்கு நீட்டியிருந்த அதன் காய்ந்த கொப்பிலிருந்து விலகி தப்பித்த வண்ணம் அசைந்தான். மூன்று அல்லது நான்கு நிமிட நடைக்குப் பின்னதாக வெயிலுக்கு செம் மஞ்சளித்து இலைகளை உதிர்த்து, நிலத்தின் தேகத்தில் கவிந்திருந்த தட்டு வம்மிக்கு** எதிர்த்ததாய் அவனுடைய வீடு தெரிந்தது.

அதுபெரிய வீடு இல்லைத்தான். ஆனால் அறவே சின்னதென்றும் அலட்சியப்படுத்தி விட முடியாதவாறு இருந்தது. தலைமுறைகள் கடந்த பராம்பரியத்தின் லட்சணமும் அதில் ஒட்டியிருந்தது. கேற்றை அண்டியிருந்தான். வழமையை கடந்து மூச்சு இரைத்துக்

கொண்டிருந்தது. பசி, அடி வயிற்றில் அறையத் தொடங்கியிருந்தது. தன்னை சமநிலைப்படுத்த பிரயத்தனப்பட்டான். முகத்தை இயல்பாக்கி பார்த்தான். வாய் விட்டமுடைந்து கோணியது. கம்பிக் கேற்றில் கை வைத்து தள்ள ‘கிரீச்’ ஒலிக்கு சங்கியில் பிணைந்திருந்த நாய் எழுந்து கொண்டு பின்னங்காலை ஈரடி பின் தள்ளி வளைந்து அவனைப் பார்த்து விட்டு சாந்தமாகி குரைக்காமல் தலையை மண்ணுள் புதைத்து படுத்துக் கொண்டது. வெளிக் குழாயில்

தொண்டைக்குள் நீரடக்கி கொப்பளித்தான். கை..கால்..என கொஞ்சம் சுத்தமாக்கினான். உள்ளே போனான். சனங்கள் சீட்டுக் கட்டாய் நெருங்கிக் கிடந்தனர். அவனைக் கண்டதும் ஒரு பெரிசு எழுந்து கொண்டார். அவன் தோளில் பரிவாய் கை வைத்தார். சட்டென அவன் விழி உடைந்து நீர் கோடாகி இழுபட்டது. மூக்கில் திரவம் திரட்சியுற்று வடியத் தயாரானது. கூட்டம் பிளந்து வழி செய்து கட்டிலை அண்டினான். அப்பா. கம்பீரத்தின் எட்டுப் பங்கு வடிய ஒரு மெல்லிய வளை கோடாய் தெரிந்தார். கன்னத்தின் சதை இழிந்திருந்தது. கண்ணுள் தூக்கம் தொலைத்த குழி. கடைவாய் விளிம்பில் துரத்தியும் அடங்க மறுத்த பழ ஈக்கள். தினவறுந்த பார்வை அண்ணாந்து காரை உதிர்ந்த சுவரை வெறித்திருந்தது. பழைய அந்த மின்விசிறியின் கீச்சிடல் சூழ்நிலையை விகாரப்படுத்தி பயமுறுத்தியது. கூட்டம் போட்ட நைலோன் சாரம் இடுப்பிலிருந்து வழவி அவரின் செம்புத் தாயத்து கட்டிய அரைஞாண் கயிறு வெளித் தெரிந்தது. கட்டிலின் அருகில் அம்மா. பல நாள் அழுதிருந்ததில் முகம், ஊறிய கடலை போல வீங்கியிருந்தது. சீவனின் பாதி குறைந்து சேலைக் குதம்பலுள் கொடுகிக் கிடந்தாள். அம்மாவின் கரங்கள் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தன. விரலிடுக்கினுள் ஏதோ பச்சை நிறத்து வஸ்த்து. இலையை சாறாக்கி வடித்த கஞ்சியாக இருக்கலாம். அம்மாவிடம் கை நீட்டினான். அம்மா வேறு திசை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

deen gaffoor

அம்மாவின் கையிலிருந்ததை அதிக வலுவைச் செலுத்தாமலே கை மாற்றிக் கொண்டான். உடலின் அரைப் பகுதியைச் செலுத்தி கட்டிலின் விளிம்பில் உட்கார்ந்து கொண்டான். தலைக்கும் கழுத்துக்குமிடைப்பட்ட பகுதியில் கைவைத்து முயல்குட்டியை தூக்கும் தோரணையில் அள்ளி தன் மடிக் கிடத்தினான். கரண்டியை பிடிக்கும்போது கைப் பிடியுள் சிறு தளர்வு. பருக்கினான். கடைவாய் வழிந்து அவன் காற் சட்டையின் தொடைப் பகுதியை நனைத்தது. குற்றவுணர்ச்சி மனதை தின்றது. மீண்டும் பருக்கினான். இருமினார். கடைவாயால் நுரைத்து வழிந்தது. “அ...ப்..பா” குரல் உடைந்து காற்றில் பரவிற்று. சலனம் இல்லை. இளையவள் வந்து நிரம்பிய யூரின் பையை மாற்றினாள். அவனுக்கு அடுத்து பிறந்தவள் ஊதுபத்தி கொழுத்தினாள். புகை சுருளாய் அலைந்து அவன் நாசித் துவாரத்தில் குடியேறிற்று. அவமானத்தில் சிறுத்தான். சுவரில் ஈர ஏறும்புகள் அணியாய் நகர்ந்தன. இடது பக்கத்து ஜன்னலுக்கு வெளியே கிணற்றடி மரத்தில் காக்கை அடைந்திருந்தது,

நிலவு வெளிச்சத்தில் தெரிந்தது. எழுந்து கொண்டான். வராந்தாவுக்குள் வந்தான். நெஞ்சின் அடியாழத்துள் திரட்சி. எதிரே விசாலாட்சி தெரிந்தாள். “இண்டைக்கும்.. இந்தழவெடுத்த வேலைய பார்த்துட்டா வந்திருக்கீங்க...ச் ..சீய்...”

சுடு தண்ணி பாத்திரத்தை உள்ளே எடுத்தபடி நடந்தாள். குமட்டி மேலே ஏற்றியது. வாந்தி வரும் போல் இருந்தது. அவசரமாய் கொல்லைப் பக்கம் நடந்தான். எதிர்பட்ட கொடிக் கயிற்றில் இருந்த சேலையை ஒதுக்கினான். சேலையில் அம்மாவின் வாசம். குனிந்த படி ஓரமாய் பெருங் குரலில் வாந்தியெடுத்தான். சத்தத்தின் அச்சத்தால் குலைந்து நுரைத்த கொக்குகள் ஆகாய வெளியில் அரைவட்டம் கீறி பின்னர் வேறொரு மரத்தை நரைக்கச் செய்தன. மீண்டும் வாந்தி. குடல் அறுந்து தொங்கியது போல் இருந்தது. “இஞ்ச..என்னப்

பாருங்க.., ஐயையோ அ..ப்..பா...என்ற மாமோவ்..”

பெருகிய சத்தங்கள் அறையை நிறைத்தன. சூழ் நிலையின் விபரீதம் புரிபட வேகமெடுத்து அப்பாவின் அறைக்குள் வந்தான். அப்பா சலனமற்றிருந்தார். கை, கால், கட்டை விரல்தொட்டுப் பார்த்தான். குளிர்ந்திருந்தது. நெஞ்சுக் கூண்டை பார்த்தான். ஏற்ற இறக்கம் அடங்கி குழிவாகியிருந்தது. அப்பாவின் கால் இடைவெளியுள் தலையை பொருத்தி அழத் தொடங்கினான். வீடெல்லாம் அழுகை வெடித்து பரவத் தொடங்கியது.

□

அப்பா இல்லாத எட்டு நாள். காலம் எத்தனை காற்றூதிய பலூன் போல பறந்திருந்தது. எட்டுச் சோடி சூரியன்கள் எழுந்து விழுந்திருக்கிறது. நினைத்து பார்க்கும்போது அவனுக்கே ஆச்சரியம் வாசலில் பரத்திக் கிடந்த

குருத்து மணலில் காலை மடித்து சாய்ந்து கிடந்தான். கண்ணின் ஓர மடிப்புள் தூக்கம் இழந்த கருமை நாடியெங்கும் புசு புசுவென வெள்ளை மயிர். உடம்பு முறித்து அடுப்பில் வைத்தது போன்ற எரிவு. அண்ணாந்தான்.

கறுப்பு வெள்ளைப் புகைப்படத்தில் இளந்தாரி அப்பா. தடித்த மீசையுள் புதைந்து போயிருந்த மேலுதட்டை கடந்து மெலிதாய் புன்னகைத்தார்.

கண் மூடினான்.

வெளித் திண்ணையில் சாய் மணையில் அப்பா இருந்தார். எதிரில் அவன் நிலம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அப்பா பேசினார்.

“தம்பி..தோட்டம்..தொரவெல்லாம் ஒனக்கு சரிபட்டு வராது..அது ஒடம்ப சாறாப் புழுஞ்சி சக்கையாக்கி

போட்டும்..அந்த கண்ணாவி என்னோட போய் தொலையட்டும்..நீ எளந்தாரிப் புள்ள..

ஒனக்கு ரவுசர் போடுற வேலதான் சரி...நான் மூணு மாட்டையும் வித்துப் போட்டன்...நம்மட எம்பிர கூட்டாளியாம் ஓராள்..எலக்சன் அறிவிக்கத்துக்குள்ள மூணு லட்சம் காசு தந்தா...அரசாங்கத்தில வேலையெடுத்து தருவான் என்று ஒண்ட எளைய மாமா சொன்னார்.. ஒத்துக்கிட்டு காசு கொடுத்திற்றன்..”

“என்ன வேலயாம்..”

‘ஒப்பிசில எழுத்து வேலயாம்..”

“என்ன சொல்றயள்...கிளாக் வேலயா..”

அருவருப்பாய் இழுத்தான்.

“மறுகா...நீங்க வெச்சிருக்கிற ரிசல்ஸுக்கு கோட்டு கப்பலா ஓட்டத் தருவான். ரோட்டு கூட்ற வேலயண்டாலும் கவரமன்றல செஞ்சா ஓசத்திதாண்டா தம்பி..” பிறகு அவன் ஒன்றும் பேசவில்லை. அப்பா ஆரோக்கியமான முடிவெடுப்பவர் என்பது அவனின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை.

எம்பி.போல எம்பியுடைய கூட்டாளி ஏமாற்றியிருக்கவில்லை. வேலை கிடைத்திருந்தது. பஸ்ஸில் பயணப்படும் தூரந்தான். அவன் ஆகாய நீலத்தில் சேட்டும், இள மஞ்சள் நிறத்தில் ட்ரவுசரும் போட்டுப் போன முதல் நாளில் அப்பா குளிர்ந்து போனார். அவன் கையை தன் கைக்குள் அடக்கி அவன் ஸ்பரிசத்தை தனக்குள் ஏற்றிக் கொண்டார்.சுருட்டிய காசுத் தாள்களை அவன் கரத்துள் திணித்தார். கதவு வரைக்கும் அக்கறையாய் வந்தார்.

“இஞ்ச.. எழும்பி வாங்க பிளேன்றி ஆறப் போகுது குடியுக்கோ..”

கண்ணைத் திறந்தான். விசாலாட்சி.

தனக்காக வாய்க்கப் பெற்றவள். புதிதாக அவள் முகத்தை பார்ப்பது போல ஏறிட்டான். விசாலாட்சி அழகிதான். என்னவொன்று பராயம் வருவதற்கு முன் அவன் அண்ணன்காரன் சில்வர் டம்ளரால் எறிந்து நெற்றி பிளந்து போட்ட தையலை தவிர அந்த முகத்தில் வேறெந்த அப்பழுக்கும் இல்லை. விசாலாட்சியும் அப்பாவின் தெரிவுதான்.

“தம்பி...நான் சொல்றன் என்று பொழயா நெனக்காத..

“என்னப்பா..”

“வயச ஒரு காலமும் முத்த உடப் போடாது..

deen gaffoor

பேசாம கல்யாணம் முடிக்கிற அலுவலப் பாரு..”

மௌனமாக இருந்தான்.

“தம்பி..அரசர்தனத்துட ரெண்டாவது மகள் என்ர கண்ணில தச்சிருக்காள். ஒன்பதாம் வகுப்பு படிச்சவள்..ஆரோ

ஒரு பொடியன் பகிடி பண்ணின எண்டுட்டு படிக்க மறுத்திற்றான். அரசரத்தினமும் நல்ல மனிசன். நம்மட வீட்டுக்கு பின்னால நான் வாங்கிப் போட்டுக் கெடக்க காணியும் அந்தாளுட்ட வாங்கினதுதான்..வளவெல்லாம் ஆன வெல, குதிர வெல விக்கிறகாலத்து, கடவுளுக்கு பயந்து நியாயமான வெலக்கு

தந்த மனுசன்..தொழிலெண்டாலும் சீ தேவி நேர்மையெண்டா நேர்மை”.

அப்பாவின் சொல்லுக்கு கோழிக் குஞ்சு போல ஒடுங்கிப் போனான். அந்த விசாலாட்சிதான் எதிரில் நிக்கிறாள். அவன் ஒற்றைப் பிள்ளையோடு சேர்த்து அவனையும் அவனது கோணல் பக்கங்களையும் சுமந்தபடி. எழுந்து கொண்டான். அவள் தாடையை தன் கரங்களுக்குள் ஏந்திக் கொண்டான்..முன்னால் விழுந்து கிடந்த அவள் ஒற்றை முடிக்கற்றையை காதின் மேல் வளைவுள் சொருகிவிட்டான். தேநீரை ஒரே மிடறில் இழுத்தான்.

அப்பாவை இழந்த பத்தாவது நாள்..ஏ தேதோ காரணம் சொல்லி லீவெடுக்க அவன் இனி விரும்பவில்லை. விசாலாட்சி சாப்பாட்டு பொட்டலத்த நீட்டினாள்.

“இஞ்ச மறந்திராதிங்க..பிள்ளை கீறியிருந்த படத்த பாத்தியள்தான எவ்வளவு அழகா இருந்திச்சு... அவள் கேட்டாப் போல கலர் பொட்டியும் கொம்பாசம்

வாங்கிக்க...ராப் பாட்ட கவர் பண்ண அரிசி இல்ல...பத்துக் கிலோ அரிசிச் சாக்கு ஒண்டு வாங்குங்க. மாமாவ நெனச்சு நாலு ஏழயளுக்கு சாப்பாடு கொடுக்க நேத்திக் கடன் வச்சிருக்கன் நாளக்கி கொடுத்திரலாம்... மரக்கறி என்னண்டாலும் கெடந்தா பாத்து வாங்கிக்க..” எல்லாவற்றுக்கும் வடக்கிலிருந்து தெற்காக தலையசைத்தான்.

□

திரு.மகேந்திரன் வயது ஐம்பத்தெட்டு சீனியர் கிளார்க். பழுத்த அனுபவவும் கெட்டித்தனமும் சேர்ந்தாப்போல்

பொருந்தியவர்.சேக்கியூலரெல்லாம் நம்பரோடு சொல்லுமளவுக்கு தொழில்முதிர்ச்சி. எம்.ஆர். ராதாவின் சாடை அவன் மேசைக்கெதிரே பெரிய மேசை போட்டு ஃபைல்களை அடுக்கி வைத்திருந்தார். எழுந்து அவனின் பக்கமாக வந்தார். “தம்பி..கோவிச்சுக் கொள்ளாதையுங்கோ...சின்னொரு ஹெல்ப்” “சொல்லுங்கோ...”. “தம்பி...நான் மூக்கு கண்ணாடிய மறந்திற்று வந்திற்றன் இந்த தகவல் அவ்வளவையும் இண்டைக்கி அவசரமா கச்சேரிக்கு அனுப்ப வேணும். எனக்கு சரியா எழுத்து வெளங்குதில்ல நான் வெளக்கம் தாறன் நீங்க செஞ்சி தாங்கோ..”. செய்து கொடுத்தான். நன்றி சொன்னார். ‘ச்.. சா தம்பி ஒங்கட எழுத்து மணியா இருக்கு..’

தோளை தட்டி விட்டு டி.எஸ்.இன் ருமுக்கு நடந்தார்.

பஸ்ஸுக்கு காத்து நின்றான். மனைவியின் வேலையை ஒன்றொன்றாய் ஞாபக வரிசையில் அடுக்கினான். பஸ் பொறுமையைச் சோதித்தது. “அட...தம்பி...”. திரும்பினான். திரு. மகேந்திரன் சுப்பர் கப்பை நிறுத்தினார். “என்ன தம்பி பஸ் வரலய..”.

இல்லை என்பதற்கு அடையாளமாக தலையை ஆட்டினான். “ஏறுங்க தம்பி பஸ் அடிக்கிற எடத்தில உட்டுட்டு போறன்..லேசா பஸ் எடுக்கலாம்”

மறுத்தான். “கூச்சப்படாம ஏறுங்கோ தம்பி...” ஏறிக் கொண்டான். பைக் முனகிக் கொண்டு நகர்ந்தது. முக்கால் வாசி சைக்கிளில் அவர் இருந்தார்.

கால்வாசி சீற்றில் அவன்தொங்கினான். மோட்டார் சைக்கிள் பிரதான வீதி கடந்து ஒரு குறுக்கலுள் நுழைந்தது.

“எங்கே போறிங்க”. “நாவு ரசம் கேக்குது கொஞ்சம் நனச்சுக்கலாம்...” “ஐயோ...நான் குடிக்கிற விட்டுத் தொலச்சாச்சு என்ன விட்டுங்கோ...”.

“தம்பி நீச்சுச்சுமமா வந்தா போதும். நான்

ரெண்டு மொடறு அடிச்சிற்று எழும்பிருவன்”. பழைய கடைதான். அழுக்கேறி கெட்டித்த மேசை. அவர் குடித்துக் கொண்டிருந்தார். ‘த்...த...ம்...பீ...ஈ...எவ்ளோ பெரிய ஒதவி செஞ்சிருக்கீங்க...டீ.எஸ். என்ன புகழ்ந்து தள்ளிப் போட்டார்” பேசாதிருந்தான்.

“த்.. தம்பி கொஞ்சம் எறக்கிப் பாருங்க...

“வேணாம்” “ப்...பேசாம எடுத்துக்கோங்க தம்பி”

ஒரு கிளாஸை அவன் பக்கம் தள்ளினார். நடுங்கும் கரத்தோடு

தொட்டான்.

நடு நிசி நாய் ஊளையிட்டது. நிலவு நூலாய் தேய்ந்து கிழக்கு வானில் கிடந்தது. பூனைபோல கதவை திறந்தான். ரீவி சனல் முடிந்து இரைந்து கொண்டிருந்தது. குழந்தையின் சித்திரக் கொப்பியின் தாள்கள் மின் விசிறியின் காற்றில் படபடத்து கொண்டிருந்தது. அடித்து தீர்ந்த வர்ணப் பென்சில்களின் எச்சங்கள் சிதறிக் கிடந்தன. பிள்ளை வாய் திறந்தபடி வலைக் கதிரையுள் தூங்கியிருந்தாள். சட்டை விலகி அடி வயிறு தெரிந்தது.சரிப்படுத்தி விட்டான். விசாலாட்சி சமையலறையுள் பீங்காளை சப்தமாக தூக்கிப்போட்டுக் கொண்டிருந்தாள். இருமல் வந்து முட்டியது. கை வைத்து இருமினான். அவள் திரும்பி முறைத்தாள் கண்களில் அடங்கா நெருப்பு.

“நா சமாப் போறவனு கள..யாரு செத்தொழிஞ்சாலும் நீ திருந்தமாட்டிங்கடா”. காறித் துப்பினாள். வேகமாக படுக்கையறைக்குள் போய் கதவை ‘படர்’ என அடைத்தாள்.

இருட்டில் தள்ளாடி அடி பெயர்ந்து சுவரை துளாவி பாத்தரூம் சவிட்சைப் போட்டான். பாத்தரூம் கண்ணாடியில் அவன் முகம் கோரமாக தெரிந்தது. அஞ்சையால் சிறு புழுப்போல நெளிந்தான்.

முவைஸ் அன்சாரி இறக்காமம்

என்னால் சுவாசிக்க முடியவில்லை

என்னால் சுவாசிக்க முடியவில்லை
அடர்ந்த காடுகள் நிரம்பிக்கிடக்கிறது
ஒன்றல்ல.....இரண்டல்ல....
அவை ஏராளமானவை.
ஒன்றோடு ஒன்று நெருங்கியிருக்கிறது.
காற்றின் ஊடுருவலும்
தடைப்பட்டிருக்கிறது
அங்கு புழுக்கம்
நிரம்பி இருக்கிறது
யாரும் சென்றுவிடவேண்டாம்.
மூச்சுத்திணறல் ஆட்சி செய்கிறது
என்னால் சுவாசிக்க முடியவில்லை.
மக்களாட்சியா?..
இல்லை
மன்னராட்சியா...?
வேறென்ன ஆட்சி...?
பாதை தவறியேனும்
சென்றுவிடவேண்டாம்.
பாதையெங்கும் முட்கள்
நுரையீரலை நெருக்குகிறது
காலின் பாதம் வெள்ளை தானே

காற்று நெருங்குமா?
இல்லை

விலகுமா?கோபிக்குமா?
கொஞ்சம் காற்றைத் தந்திருக்கலாம்
நானும் ஊர்ந்திருப்பேன்
பிறகு வாழ்ந்திருப்பேன்
இங்கு குழாய்கள் நெருக்கப்பட்டு
அறுக்கப்படுகிறது
நுரையீரலும் மெய்த்தீண்டலிலே
வாடுகிறது
காய்ந்து தவிக்கிறது
தேள்களின் வீரம் பரவலாகியே
விரிவடைகிறது
மரணச்சாசனம்
திரும்பத் திரும்ப
எழுதப்படுகிறது.
தோலினை சாட்சியாக வைத்து
நடக்கிறது நாடகம்
தலையின் மேலே
நிறம் ஒன்றே
ஞானமொழிகள் பொய்ப்பிக்கப்பட்டே
சடுகாடுகளின் எழில்

எங்குமே.....நிறைந்திருக்கிறது
என்னால் சுவாசிக்க முடியவில்லை
என்னால் சுவாசிக்க முடியவில்லை

சுயநிர்வாக அமைதி

சுயநிர்வாக அமைதி

தமிழில்: லீனா அப்துல் ஹக்

சுயநிர்வாக அமைதி இருளைத் துளைத்துக்கொண்டு ரயிலின் குழல் ஒலி கேட்டது.

விறாந்தையில் இருந்த பிரம்பு நாற்காலிகள் 'கரகர'க்கும் சத்தம் கேட்கலாயிற்று. எல்லாக்கண்களும் தூரத்தில் தெரியும் புகையிரத நிலையத்தில் மின்னும் நட்சத்திர ஒளியை நோக்கிக் குவிந்திருந்தன.

”அது கொழும்புக்குப் போகும் ரயில்.”

ஹேமந்தவின் குரல் கேட்டது. சுனிதா அவனின் எல்லாச் சொற்களையும் கேட்டுக்கொள்ள முனைபவளைப் போல நாற்காலியில் இன்னும் சற்று முன்னால் சாய்ந்து கழுத்தை அவன்புறம் திருப்பினாள்.

”இப்போ எட்டு இருபது... எட்டே காலுக்குப் போக வேண்டிய ரயில். அப்போ... பதுளைக்கு 9.10க்கு வரும்... அதாவது, இன்னும் ஒரு மணித்தியாலம் ஆகும்.”

” அதில் வருவாங்களா இருக்கும். இண்டைக்கே கூட்டிக்கிட்டு வாறதாத்தான் கஜபா சொல்லிட்டுப் போனான். நான் பெரிய தங்கச்சிக்கு ஃபோன் பண்ணினேன் தானே. புதினம் என்னவெண்டால், முழு ஒபிஸிலும் நாலைஞ்சு பேருக்குமேல் ஆளேயில்லையாம்.

நல்லவேளை! எங்கட நல்ல நேரத்துக்குப் பெரிய தங்கச்சி அங்கே இருந்தாள்.

அண்டைக்கு அங்கே அவங்க ஊரடங்குச் சட்டம் போட்டாங்களாம்... தங்கச்சி நேற்று ஆபீஸ் போகமாட்டேன் எண்டுதான் சொன்னாள். அவள் வந்திருந்தாள் எண்டால் நிலைமை என்ன ஏதெண்டு கேட்டுத் தெரிஞ்சு கொண்டிருக்கலாம்... சரியான பயம் என்னவெண்டால், இப்ப எந்தச் சட்டமும் இல்லை தானே... அது தான்!

தம்பி இதிலெல்லாம் சம்பந்தப்பட்டு இருக்கமாட்டான் என்று நான் நம்புறன்... ஆனால், தொடர்பு இருந்தே ஆகணும் எண்டெல்லாம் கட்டாயம் இல்லை தானே, அதுதான் பிரச்சினை..."

"கெம்பலில் உள்ளவங்களும் ரெண்டு குழுவாகப் பிரிஞ்சுதான் இருக்காங்களாம். கிட்டடியில் அதுக்குள்ளயும் சரியான அபிப்பிராயம்... ஒரே ரத்தக் களறியாம்... ஐயோ! எனக்கொண்டும் விளங்குதில்லை... பயமா இருக்கு..."

"எங்கள் சின்னமாமா கொடகவளையில் இருக்கிறார்... ஆனால், அந்தப் பக்கத்திலும் நிலைமை அவ்வளவு சரியில்லையாம்... 'எதுக்கும் அங்கேயாச்சும் போயிடு' என்று அம்மா சொல்லியிருக்கிறா... ஆனால், கொடகவளையை விட எல்லாவகையிலும் இங்கே கொஞ்சம் பாதுகாப்பு நல்லம்தான்... இங்கே உள்ள எல்லாரும் அண்ணலுக்கு நெருக்கமானவங்கள் தானே... அதுக்கு அங்கே... பா! **மேலுக்குச் சும்மா சிரிச்சாலும் பேசினாலும் உள்ளுக்குள்ள ஒருத்தரோட மனசும் சரியில்லை."

ஹேமந்தவின் கண்கள் நிர்மலாவின் கூரிய நாடியை ஊடுருவிப் பார்த்தன. கஜபா கொழும்புக்குப் புறப்பட்டுப் போகுமுன்பு தன் சகோதரன் ஹேமந்தவிடம் தன் வீட்டுக்குப் போய் சுனிதாவுக்குத்துணையாக இருக்கும்படி சொல்லிவிட்டுத் தான் போனான். பெரிய வீட்டுக்கு வந்திருக்கும் ஹேமந்தவின் சொந்தக்காரப் பெண் நிர்மலா தானும் தனிக்குத் ** துணையாக இருப்பதற்கு முன்வந்திருந்தாள்.

"எப்படியும் அங்கே இருப்பதைப்போல இல்லை தானே இங்கே... நான் பார்த்துக் கொள்ளுவன் தானே? மற்றது... இங்கே உள்ள யாருக்கும் தம்பி கெம்பலா, இல்லையா எண்டதைப் பற்றியெல்லாம் ஒண்டும் தெரியாது தானே! 'நோட்ஸுகள், புத்தகங்கள் எல்லாத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு வா' எண்டுதான் நான் ஆரம்பத்துல சொன்னேன்.

ஆனால், பிறகு எனக்குப் பயமாக இருந்தது. நோட்ஸுகளைக் கொண்டு வரக்குள்ள செக் பண்ணினால், சரியில்லை தானே? எப்படி இருந்தாலும் கெம்பல் என்று தெரிஞ்சாலே பிரச்சினைதான். புதினமான அநியாயம்தான் இதெல்லாம்! எல்லா இடத்திலும் செக் பொய்ன்ட்டுகளாம்... அதிலிருந்தெல்லாம் எப்படித் தப்பி வாறதெண்டு கஜபாவுக்குத் தெரியும்... எப்படியோ, கடைசியில் புத்தகம் எதுவும் இல்லாமல் வரத்தான் சொன்னேன்... எத்தனையில் இருந்துதான் தப்பினது! எதைச் செய்யிறதா இருந்தாலும், அதுக்கு உயிரோடு இருந்தாகணுமே!"

மனதுக்குள் தரும்பிக் கொண்டிருக்கும் எண்ணங்கள் அடுத்தடுத்து சுனிதாவின் வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. ஹேமந்தவும் நிர்மலாவும் இருட்டைக் கூர்ந்து பார்த்தபடி அவள் சொல்வதை எல்லாம் செவிமடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

மெதுவாகச் சூழ்ந்த இருட்டினூடே வீட்டின் விநாந்தையை ஊடுருவிய காற்றின் குளிர்ச்சி படிப்படியாக அதிகரித்தது. ஹேமந்த தான் அணிந்திருந்த ஷேர்ட்டின் கை மடிப்பைப் பிரித்துவிட்டான். நிர்மலா இரு கைகளையும் உடலுக்குக் குறுக்காக மடித்துக்கட்டிக்கொண்டு கதிரையில் சுருண்டு அமர்ந்து கொண்டாள். அவளுடைய முகத்தில் ஏதோவோர் அருவருப்புத் தோன்றியது. படுகொலைகள்... காணாமலாக்கப்படுதல்கள்... ரத்தத்தின் முடை நாற்றமெழும் உணர்வினால்தான் அவளுடைய மூக்கும் நெற்றியும் சுருங்கின.

"தம்பி சின்ன வயசுல சரியான பயம்... எனக்கு இன்னும் நினைவிருக்கு... அந்தக் காலத்தில் எங்கள் வீடுகள் எல்லாம்... அதாவது, எங்கள் வீடு ஒருதீவைப் போல இருந்தது... இப்ப

எண்டால் சுற்றிலும் மண் நிரப்பி இருக்கிறாங்க... அந்தக் காலத்துல எங்கள் வீட்டில் 'சூட்டி' என்று ஒரு பொடியன் இருந்தான். நான் தம்பியையும் தூக்கிக்கிட்டு... அப்போ அவனுக்கு ஒரு... ரெண்டு வயசு இருக்கும்... வெள்ளம் வாற காலத்தில்

நான் தம்பியையும் தூக்கிக்கிட்டு எங்கள் வீட்டுக்கு வாற பிரதான பாதை வெள்ளத்தில் மூழ்கிப்போய் இருக்கிறதைப் பார்க்கப்போவேன்... ஒருதடவை 'சூட்டி' வாழைமரக் கட்டுமரம் ஒண்டு செஞ்சிருந்தான்... 'சூட்டி' என்னையும் தம்பியையும் அந்த வாழைமரக் கட்டுமரத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு போனான்... தண்ணீர் நடுவுல போகக்குள்ள தம்பி பயந்துபோய் கத்தி அழத்தொடங்கிட்டான்... இருட்டுக்கும் பயம்... அறைக்குள்ள இருந்து யாராச்சும் விளக்கை எடுத்துக்கிட்டுப் போனால் நடுநடுங்கிக்கொண்டு என் கழுத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுவான்... அப்பெல்லாம் அவனின் நெஞ்சு படபட எண்டு அடிச்சுக்கொள்ளுறது எனக்கும் கேட்கும்... எனக்கு இன்னும் நினைவிருக்கு..."

சுனிதா தொடர்ந்தும் பேசிக்கொண்டே போனாள். நிர்மலாவுக்கு ஆரம்பத்தில் அவளுடைய சொற்கள் காதில் விழுந்தாலும் பின்பு அவை கேட்காமல் போய்விட்டன. அவளின் வெளுத்துப்போன உதடுகளும் கன்னக்கதுப்புகளும் அசைவது மட்டும் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. ஹேமந்தவின் தலை தூக்கக்கலக்கத்தில் தோள்பட்டையில் அவ்வப்போது சரிந்துவிழுந்த வண்ணம் இருந்தது.

திடீரென்று ரயில் குழலொலியொன்று மீண்டும் ஒருமுறை இருளில் ஊடுருவி வந்தது. பிறகு மெல்ல அது தேய்ந்து

சுருங்கியது. ரயில் தண்டவாளங்கள் எழுப்பும் அதிர்வு இடையிடையே கேட்டுப் பின்னர் ஓய்ந்தது.

"இதில் வந்துருவாங்க..."

"ஆமா... வந்துருவாங்க..."

குறுங் குழலொலியொன்று மீண்டும் ஒலித்து ஓய்ந்தது. பெண்கள் இருவரும் தமது நெஞ்சிலிருந்து கேட்கும் 'டிக்... டிக்..' ஒலி மற்றவருக்குக் கேட்டுவிடுமோ என்ற சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்துகொள்வதைப்

போல ஒருகணம் ஒருவர் முகத்தை மற்றவர் ஏறிட்டுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். ஹேமந்த எழுந்து நின்று அங்குமிங்கும் மெல்ல உலாவத் தொடங்கியிருந்தான்.

ரயில் நிலையத்தில் இருந்து வீட்டுக்குள்ள குரம் சுமார் ஒரு கிலோமீற்றர் அளவுதான் இருக்கும். மாலை ஏழு மணிக்குப் பிறகு அங்கிருந்து வருவதானால், ஒன்றில் நடந்தோ அல்லது வாகனம் ஒன்றை வாடகைக்கு அமர்த்திக்கொண்டோதான் வரவேண்டியிருக்கும். தர்வீலர் ஒன்றில் ஏறினால், சுமார் பத்து நிமிடம் செல்வதற்கு இடையில் வீட்டுக்கு வந்துசேர்ந்துவிட முடியும். வந்த உடனேயே ஒரு கோப்பைக் கோப்பி குடிக்கக் கொடுத்து, பிரயாணக் களைப்பு நீங்கியதும் இரவு உணவைச் சற்றுப் பிந்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்தவாறு சுனிதா குசினியை நோக்கிப் போனாள்.

நிர்மலா தானும் எழுந்து குசினிக்கு வந்தாள். சுனிதா அடுப்பில் நெளியும் நீலநிற நெருப்புச் சுவாலையைப் பார்த்துக்கொண்டே எதையோ முணுமுணுத்துக் கொண்டு இருப்பதைக் கண்டாள்.

”வருவதானால் இப்போ இடையில் வந்து கொண்டிருப்பாங்க...”

”ஆமா... கிட்ட வந்துட்டு இருப்பாங்க...”

”ஆனால், தர்வீலர்காரர்கள் இல்லாமல் போயிருந்தால் தான் பிரச்சினை. அப்படி ஆகியிருந்தால் நடந்துதான் வரவேண்டியிருக்கும்... சில வேளை கஜபாயாரையாவது எழுப்பிக்கொண்டாவது வருவான்...”

”நடந்து வந்தாலும்கூட மிஞ்சிமிஞ்சிப் போனால் இருபது நிமிஷமாகும்... அவ்வளவு நேரங்கூட ஆகாது...”

கடிகார முட்கள் வேகவேகமாக ஓடிச்சென்று இரவு பத்து மணியை அண்மித்த போதிலும் அவர்கள் வரவில்லை. கோப்பிக் கோப்பை ஒன்றை ஊற்றி ஹேமந்தவுக்குக்

கொடுத்தாலும், பெண்கள் இருவரும் எதுவும் அருந்தவில்லை. அவர்கள் இருளை ஊடுருவிப் பார்த்தவண்ணம் இருந்தனர். அவர்களின் பார்வை தெருவில் பதிந்திருந்தது.

”இந்த ரயிலில் வராவிட்டால்... இன்று வரப்போவதில்லை... என்ன?”

”ஆனால், எப்படியாவது இன்றைக்கு வந்தே தீருவோம் எண்டுதான் கஜபா சொன்னான்” சுனிதா நடுங்கும் குரலில் கூறினாள்.

”என்றாலும், அங்கே என்ன நிலைமை எண்டு சொல்ல முடியாதுதானே?...”

”அதெண்டால் உண்மைதான்... ஆனால், வருவேன் எண்டு சொல்லிவிட்டு கஜபா ஒருநாளும் வராமல் இருந்ததில்லை...”

நிர்மலா சுனிதாவுக்குப் பக்கத்தில் இருந்த சிறிய ஆசனத்தில் அமர்ந்து அவளுடைய கையைப் பற்றிக்கொண்டாள். அவர்கள் இரவுப் பூச்சிகளின் இடையறாத சத்தத்தை மௌனமாகக் கேட்டபடி இருளையே வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். ஹேமந்தவின் இமைகளை உறக்கம் பற்றியிழுத்தது. அவன் தனது தலை தூக்கக்

கலக்கத்தினால் தொய்ந்து தோள்புறமாக விழுவதைக் கஷ்டப்பட்டுக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான். என்றாலும், சற்று நேரத்துக்கப்பால் அவனது முயற்சி பலனளிக்கவில்லை.

”அக்கா, உங்கட கை குளிர்ந்து போய் இருக்கு.”

நிர்மலா வெறுமனே பற்றியிருந்த சுனிதாவின் வலது கையை விட்டுவிடாமல் கூறினாள்.

”ஐஸ் போல...”

சுனிதா எதுவும் பேசவில்லை. அவளுடைய கண்கள் இருளைக் கூர்மையாக உற்று நோக்கிய வண்ணம் இருந்தன. பிரம்பு நாற்காலியின் பக்கவாட்டில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த அவளுடைய இடது கையையும் பற்றிப் பிடித்த நிர்மலா, ”ரெண்டு கையுமே குளிர்ந்து போயிருக்கு” என்று முணுமுணுத்தாள்.

சுனிதா தன் கைவிரல்களை நிர்மலாவின் பிடியிலிருந்து மெதுவாக விடுவித்துக்கொள்ள முயன்றாள். அவளுடைய கண்கள் சற்றைக்கெல்லாம் தடுமாறுவது போலத் தோன்றின. அடுத்தகணம் அவளுடைய இமைகளினூடே கண்ணீர்த் துளிகள் வழிந்தோடத் தொடங்கின. அவள் முகத்தை

மறுபுறமாகத் திருப்பிக்கொண்டாள். தன்னிரு கண்களையும் இரண்டு கைகளாலும் மூடிக்கொண்ட அவளுடைய உடல் மெதுவாகக் குலுங்கத் தொடங்கியது.

கீர்த்தி வெலிசரகே (1955): சிங்கள இலக்கிய உலகின் மிக முக்கியமான எழுத்தாளரான இவர் பல்வேறு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் நாவல்களையும் படைத்துள்ளார். இவற்றுக்கென ஏராளமான விருதுகளையும் வென்றுள்ளார்.

நானும் அவளும்

தினமும் அவனை
பார்க்கிறேன்
சிறுவன்தான்

ஓ எல் முடித்து
ஒரு சில மாதமிருக்கும்
கல்லூரி உணவகத்தில்
கையாள் உத்தியோகம்

தள்ளு வண்டியை இழுத்தபடி
மிச்ச இலைகளை சேகரித்து
கைகளைக் கட்டி மௌனமாய்
நிற்பான்..

அவன் உடைகளில்
பிரபஞ்சம் மறைத்து
வைத்திருக்கும்
குடும்பத்தின் வறுமை
ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும்

ஏதொன்றும் பேசான் !
அவன் வார்த்தைகளையும்
நல்ல விலைக்கு

வில்லரசன்

வாங்கியிருப்பான்
முதலாளி

என் அருகில் வருவான்
என் எச்சில் இலையை
எடுக்க முயல்வான்
தடுமாறியபடியே தடுப்பேன்..

புன்னகைத்தபடி
பறித்துக்கொள்வான்
இலையை

நானும் பதிலுக்கு
புன்னகைப்பேன்
அவனுக்கு கொடுப்பதற்கு
புன்னகையைத் தவிர
வேறென்ன இருக்கிறது

பெறுமதியாய்
இந்தப்பிரபஞ்சத்தில்..

deen gaffoor

கழகச் செய்திகள்

வளர்மதி முன்பள்ளி ஆசிரியர் தினமும், சிறுவர் தினமும்

கொக்குவில் வளர்மதி முன்பள்ளியின் ஆசிரியர் தினமும், சிறுவர் தினமும் கடந்த 16.10.22 ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் 2:30 மணிக்கு ஆரம்பமாகி வளர்மதி முன்னேற்றக் கழக வேலாயுதபிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இந்த நிகழ்வுக்கு தேசிய நீர் வழங்கல் வடிகால் அமைப்புச் சபையின் பிராந்திய முகாமையாளர் எந்திரி திரு ஏகாம்பரம் ஜெகதீசன் அவர்களும், யாழ் போதனா வைத்தியசாலையின் பொது வைத்திய நிபுணர் திருமதி நளாயினி ஜெகதீசன் அவர்களும் பிரதம அதிதிகளாகக் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

அமரர் சுகிர்தலட்சுமி சுப்பிரமணியம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக நடைபெற்ற இந்த நிகழ்வில் முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் அனைவரும் கௌரவிக்கப்பட்டதோடு சிறுவர்களுக்கான போட்டி நிகழ்ச்சிகள், கலை நிகழ்ச்சிகள் என்பனவும் நடாத்தப்பட்டன. நிகழ்வுக்கு வந்திருந்த பெற்றோர்கள் மற்றும் பார்வையாளர்களது பலத்த வரவேற்பினை இந் நிகழ்வு பெற்றது.

மீட்சி

உலர்ந்த கனா மீது விழுந்த
துளிஈரம் பற்றிப்படர்ந்தேறும்
நீரூற்ற மறந்த செடியொன்று.
அங்கே

பரிகசிப்பின் வாய் பசையிடப்பட்டு,
நேற்றைய வடுக்கள்
மருந்திடப்படுகின்றன

கண்மறைத்த தூசி
கழுவிய பின்னரான வெளிப்பு,
அலைப்புதலில் உழன்ற துக்கத்தின்
விமோசனம்
எனக் கொண்டு,
நாடி நரம்புகளில்
ஊற்றிடும் புது ரத்தம்
வாழ்வின் புலரி.

கோதுடைத்து வெளிவரும்
குருவி வானேக
சிறகு நீவும் வாட்சல்யம்,

உடைந்த மூச்சுக்குழலின் உயிர்நாதம்
முழுதாய் விலகும் இருள்திரை.

உயிர்க்காற்றை அகத்துறிஞ்சி
இளைப்பாறுகின்றது ஜீவிதம்.
மெல்ல நிறைகின்றது
மெளனத்தின் கூடம்.

ஜனனி வேணுகானன்

ശ്യാമ പ്രസാദി കഥകൾ

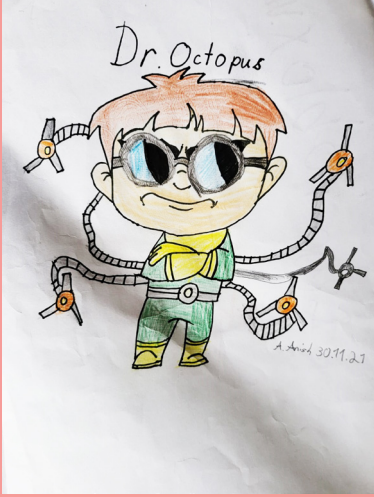

അനീഷ് അറിവുകൾ

குட்டி ஓவியர்

ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த குட்டி ஓவியரான அனீஷ் அறிவழகன் தனது ஏழு வயதிலேயே ஓவியங்கள் வரையத் தொடங்கி விட்டார். தற்போது பத்து வயது நிரம்பிய இவர் Grund Schule Haiger ஆரம்பப் பள்ளியில் கல்வி பயின்று வருகிறார். இவர் வரைந்த ஓவியங்கள் சிலவற்றினை உங்கள் பார்வைக்குத் தருகின்றோம். எதிர்காலத்தில் சிறந்த ஓவியனாக வளர அனீஷுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

എമ്മി

എം

എമ്മി എം

காலை, மாலை என தினமும் ஸீனத் ரம்ஸானி திப்பு சுல்தான் கதைப் புத்தகத்தையே விரித்து வைத்துக்கொண்டு மௌனமாக, மனதுக்குள் வாசித்தாள். திடீரென சத்தமாக வாசித்தாள்,

அப்போதுதான் அந்த அணில் ஜன்னல் கம்பியைப் பிடித்துக்கொண்டு கத்தத் தொடங்கியது. அவள் மௌனமாக மனதுக்குள் வாசித்தால்

அணில் மௌனமாக வாலை ஆட்டிக்கொண்டு இருக்கும். அவள் சத்தமாக வாசித்தால் அணில் கத்தத் தொடங்கும். இது அவளுக்கு ஒரு விளையாட்டுப் போலவே இருந்தது.

மறு நாளும் இதே போல்தான் நடந்தது. அன்றுதான் அவள் அணிலின் வாலை உற்று உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டு வாசித்தாள். ஒரு நிமிசம் அவளுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. அந்த அணிலுக்கு வால் இல்லை. வால் இருக்கும் இடத்தில் வாலைப் போன்று இன்னொரு குட்டி அணில் இருந்தது. ஸீனத் அதிர்ச்சியில் உறைந்துவிட்டாள். வீட்டில் யாரிடமும் இது பற்றி மூச்சு விடாமலிருந்தாள். சொல்லிவிட்டால் அணிலை ஜன்னலுக்கு வரவிடாமல் தடுத்துவிடுவர் என்று பயந்தாள்.

மற்றொரு நாள் காலை வழமைக்கு மாறாக தனது பாடப் புத்தகத்தை எடுத்து வந்து படிக்கத் தொடங்கியிருந்தாள். அப்போது ஜன்னலைப் பார்த்தாள் அந்த அணில் வரவில்லை. அணில் வராமல் போனதை அவளுக்குப் பொறுத்துக் கொள்ளவே முடியவில்லை அழுதுவிட்டாள். மீண்டும் மாலையில் அதே பாடப் புத்தகத்தை படிக்கத் தொடங்கியிருந்தாள் அணில் வரவில்லை. அடுத்த நாள் காலை திப்பு சுல்தானின் அந்த வரலாற்றுப் புத்தகத்தை எடுத்து வந்து சத்தமாக வாசித்தாள். என்ன அற்புதமோ தெரியவில்லை அந்த ஜன்னல் கம்பியில் அணில் வந்து நின்று கத்தியது. சந்தோச மிகுதியால் அன்று சற்று அதிக நேரம் வாசித்தாள்.

ஸீனத் தினமும் திப்பு சுல்தான் புத்தகத்தையே வாசிப்பதைக் கவனித்திருந்த பெற்றோர் அந்தப் புத்தகத்தைப் பறித்து

அவளுக்குத் தெரியாத இடத்தே ஒழித்து வைத்துவிட்டதும் அவளால் தன் பெற்றோரை மிஞ்சி எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. பிடிவாதமாக அழுதாள். பிறகு பாடப்புத்தகத்தை எடுத்து அரை மனதுடன் வாசிக்கத் தொடங்கினாள். அந்த அணில் ஜன்னல் பக்கம் தலை வைத்தும் படுக்கவில்லை. எப்படியாவது உம்மாவிடம் நடந்ததைச் சொல்ல முடிவெடுத்து, ஒரு நாள் சொல்லிவிட்டாள். முதலில் இதைக் கொஞ்சமும் நம்பிவிடாத வீட்டார் பார்த்துக்கொண்டிருக்க அன்று மாலை ஐந்து மணியிருக்கும் திப்பு சுல்தானின் வரலாற்றுக் கதைப் புத்தகத்தை விரித்து வாசித்தாள். ஏற்கனவே அந்தப் புத்தகம் முழுவதையும் பல முறை படித்து முடித்திருந்த ஸீனத் இன்று அதை மிக வேகமாகவும், பிழையின்றி சத்தமாகவும் வாசித்தாள்.

அதே அணில் அங்கு வந்து நின்று கத்தியது. ஆடிக்கொண்டிருந்த அதன் வாலை எல்லோரும் தள்ளி நின்று உற்றுப் பார்த்தார்கள். அந்தப் பெரிய அணிலுக்கு வால் இல்லை. வால் போன்று பின் பக்கம் ஒரு குட்டி அணில் முளைத்திருப்பதைக் கண்டு வீட்டார் எல்லோரும் மெய் சிலிர்த்துப்போய் நின்றார்கள். இந்த அணில் திப்பு சுல்தான் புத்தகத்தை வாசித்தால் மட்டும்தான் இங்கே வந்து நின்று கத்துகிறது என்பதை விளக்கமாக தன் பெற்றோருக்கு ஸீனத் எடுத்துச் சொன்னபோது அந்த அணில் அங்கிருந்து ஓட்டம் பிடித்து எங்கோ போய்விட்டது.

டீன் கபூரின்
ஒரு கவிதைகள்

மனித

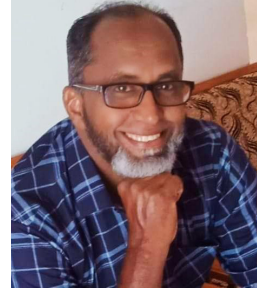
விமானம்

மூடியைத் திறந்தான்.
நீர் பாய்ந்தது அதற்குள்ளிருந்து
ஒரு விமானம் பறக்கத் தொடங்கியது.
விமானம் பறக்கும் திசையை அறியாத
விமானி ஒரு தீவில் தரித்தான்.
தீவு முழுக்க பிலால்வாடை.
மூக்கைப் பொத்திய விமானி
பயணிகளை அழைத்து
விரைவாகுங்கள்
அடுத்த விமானத்தில் நாடொன்றை
அடைய.
பறந்தது விமானம்.
திசையற்றுப் பறந்து
ஒரு காட்டின் மரத்தில் தரித்தது
குரங்குகள் கூடின
பாய்ந்து பாய்ந்து சாகசம் புரிந்த
குரங்குகளுக்கு
உள்ளே இருந்த மனிதர்களைப்
பிடிக்கவில்லை.
மனிதர்கள் வெளியில் பாய்ந்து
விமானமாகினர்.

.....

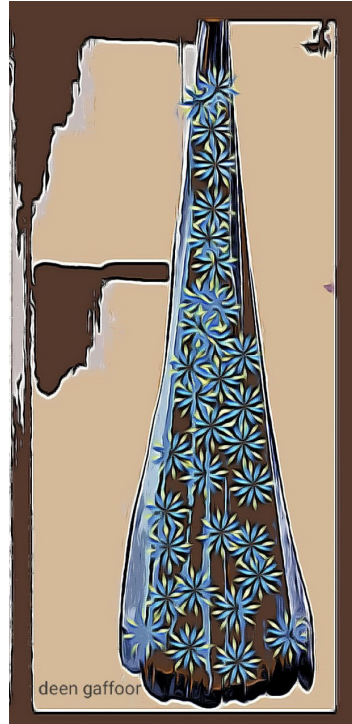

காலம் மா ற லா ம்

டீன் கபூர்

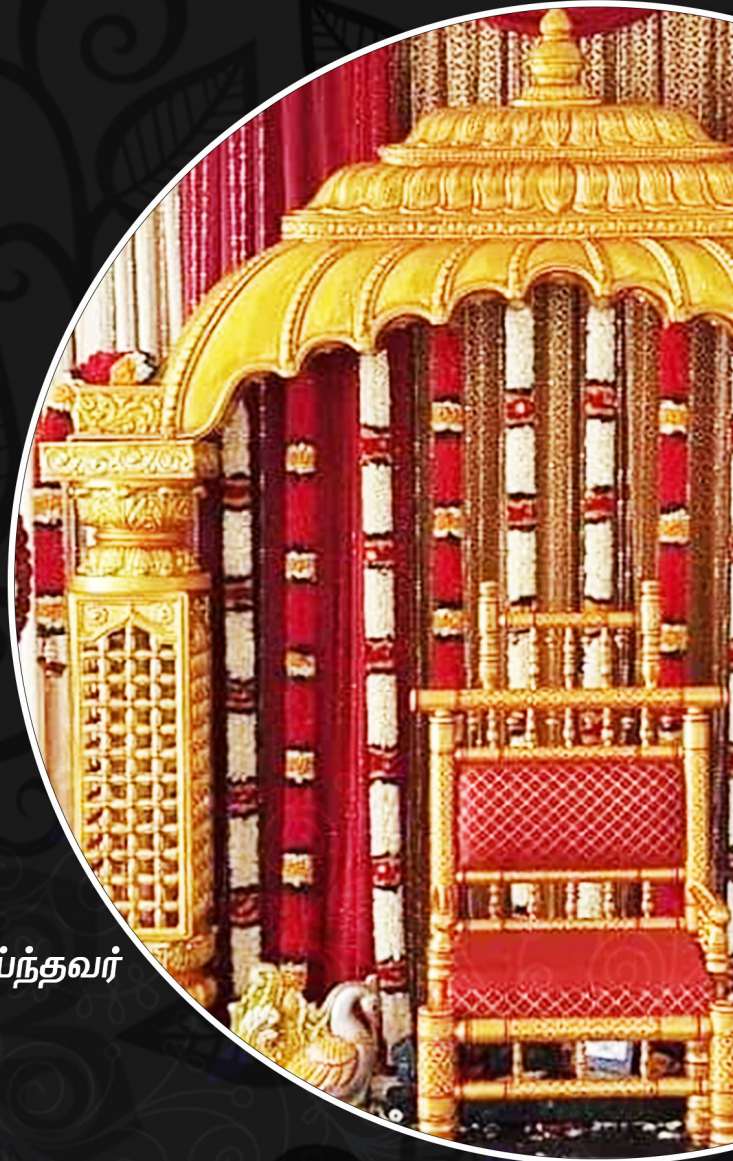
இனி வீட்டில் பிரசவம் நடக்கலாம்
மருத்துவிச்சி என்ற பெயர்
தோன்றலாம்
உம்மம்மாவின் சீத்தைச்சாரி
தொட்டிலாய் மாறலாம்
அதற்குள்ளிருந்து மகாவலி கங்கை
பெருக்கெடுக்கலாம்
சிறு வாய்க்கால் நாள்தோறும் ஓடலாம்
பழஞ்சாக்கு அணையாக மாறலாம்
காட்டுப் பீக்காக குழந்தை முறுவலாம்
தேங்காய்ச் சும்புகளை சேகரிக்க
அவை பீச்சும்பென பெயர் சூடி
பாழ்வளவுகளைத் தேடிப் போகலாம்
மாமரத்தில் ஊஞ்சல் ஆடலாம்
உம்மம்மா கால் நீட்டி
“மஞ்சள் கருப்பி ஆலாத்திப் பெட்டகம்
வா...வா..” என தாலாட்டுப் பாடலாம்
குழந்தை தவழுகையில்
தன் ஆற்றில் நீந்திப் பழகலாம்
தன் கழிவை வாயில் அள்ளிப்
புசிக்கலாம்.
“பம்பஸ்” என்ற சொல்
வெளியேறத் தொடங்கலாம்

மங்களகரமான வைபவங்களை மகிழ்வுடன் கொண்டாட
அழகான அலங்காரம் முகியும்.

KE
KAVI'S EVENTS
THE LUXURY HOME DECOR

- Wedding
- Birthday
- Anniversary
- Saree ceremony
&
- Any occasion

Decor துறையில் அனுபவம் வாய்ந்தவர்
Kavitha (647) 298-1959

அழகிய இல்லம் என்பது உங்கள் கனவு
அதை நனவாக்குவது
எங்கள் பொறுப்பு

For your construction needs in Jaffna...

Contact Us:
Phone : 0094777959914

E-Mail : trshankar2004@gmail.com

GANGU CONSTRUCTIONS
QUALITY IS THE ONLY CONCERN